

**АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
В Ə
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ**

(Методик мəгајалар мəчмүəsi)

2

**«АЗƏРБАЈЧАН
МƏКТƏБИ»**
журналына əlavə

Баки — 1975

АЗӘРБАЈҶАН ДИЛИ ВӘ ӘДӘБИЈЈАТ ТӘДРИСИ

(Методик мәгаләләр мәчмуәси)

№ 2 (86)

„Азәрбајҹан мәктәби“

журналына элавә

БАҶЫ — 1975

МҮНДӘРИЧАТ

I. Орта мәктәбдә Азәрбајҗан дили тәдриси

Гәзәнфәр Абдуллајев. IV синифдә мұхтәлиф ше'рләрин тәдрисиндә шифаһи нитгин инкишаф етдирилмәси
Б. Б. Асланов. «Исим» бәһсинин тәдрисиндә синтаксис-
дән истифадајә даир
Ә. Кәлбәлијев. Синтаксисин тәдриси процесиндә үслуби-
јат үзәриндә иш
Мәммәдали Абдуллајев. Шакирдләри ииша јазыја нечә
һазырлајырам
М. С. Һасәнов. Хүсүсиләшмәләрин тәдриси һаггында
Рашиз Новрузов. Исмин тә'сирлик һалында мүүҗәиллик,
гејри-мүүҗәиллик мәналары вә онларын тәдриси тәчрүбәсиндән
Һ. Һасәнов. Пароним сөзләрин тәдриси һаггында
Аллаһверди Һачыјев. Мәктәбдә ваһид орфографик режим

II. Орта мәктәбдә әдәбијјат тәдриси

Үлдүз Әһмәдова. М. Раһимин лирикасынын тәдриси һаг-
гында
Тәрлан Новрузов. М. Ә. Сабир ирси һаггында әдәби тән-
тиди фикирләр вә онларын шакирдләрә чатдырылмасы
Худаширин Һүсејнов, Нәзакәт Әлијева, Әдәбијјат дәрслә-
риндә әнә образынын өјрәдилмәси
Рүстәм Әзизов. Н. Хәзринин јарадычылығынын тәдрисин-
дә әнәк тәрбијәсинин ашыланмасы
Байрам Абдуллајев. Әдәбијјат дәрсләри вә мусиги
Зәһид Халил. Н. К. Крупскаја ушаг мұталиәси вә әдәби-
јат һаггында
Аллаһверди Еминов. Елми-фантастик жанрын өјрәдил-
мәси
Ә. Агајев. «V синифдә әдәбијјат дәрсләри»
Алжәмәд Алжәмәдов. Бәјуи сәнәткар
Мәһбүбә Һасәнова. Көркәмли алим вә мұәллим
Бәшир Әһмәдов. В. И. Дал
Ә. Әфәндизадә. Суалларымыза чаваб веририн

IV СИНИФДӘ МҮХТӘЛИФ ШЕ'РЛӘРИН ТӘДРИСИНДӘ
ШИФАҲИ НИТГИН ИНКИШАФ ЕТДИРИЛМӘСИ

Гәзәнфәр АБДУЛЛАЈЕВ
Зәрдаб рајону, Н. Нәриманов адына Мәммәдгасымлы кәнд
орта мәктәбин мұәллими

Ше'р вә тәмсили тәһлил едәркән онун идеја мәзмунуна,
формалары вә композициясына шакирдләрин диггәтини чәлб етмә-
кә вә бунларын мәнимсәнилмәси үчүн шакирдләр фәјдалы
мәтәһәтләри вә бунларын үзәриндә ишләмәлидирләр. Әзбәр өјрәдилмиш
ше'рләрдәки һәр бир сөзү, сөз бирләшмәсини, бир сөзлә, бү-
түн мәти шакирдләр үчүн ајдынлашдырылмалыдыр. Бизчә
үчүн мәти шакирдләр үчүн ајдынлашдырылмалыдыр. Бизчә
әдәбијјат белә бир шәраитдә әзбәрләниш ше'р вә тәмсил шакирд-
ләрин мәдәни нитг вә тәфәккүрүнүн инкишафына хидмәт
едә биләр. Белә әзбәрләмә нәтичәсиндә шакирдләрин сөз
сәһәләри зәнкинләшир, онлар һәр дәрәдә јени сөзә, көзәл
әдәбијјаты зәнкинләшир, онлар һәр дәрәдә јени сөзә, көзәл
әдәбијјат вәрдишләринә вә тәсвир вәсәитләринә јијәләнирләр.
Духары синифләрдә олдуғу кими IV синфин әдәбијјат ки-
табында тәдрис үчүн ше'р вә тәмсилләр верилмишдир. Бу
ше'р вә тәмсилләрин тәдрисиндә шакирдләрин шифаһи нит-
гин инкишаф етдирмәк үчүн нағылетмәдән истифада олу-
нмалыдыр.

Шакирдләр исә ше'рин вә тәмсилини мәзмунуну нағыл
едәркән ашагыдакылары нәзәрдә тутмалыдырлар.

- 1) План тәртиби.
 - 2) Әсәрин нағыл олунамасы.
 - 3) Суаллар васитәсилә әсәрин тәһлили вә мұзакирәси.
 - 4) Әсәрин идејасыны ајдынлашдырмаг.
 - 5) Әсәрдә иштирак едәнләрин характеристикасы.
- Н. Кәңчәвинин «Шаһын достлуғу» ше'ринин тәдриси үчүн
саат вахт ајрылмышдыр. Биринчи саатда әввәлчә шаирин

бәттә, китаб чүмлөләри ишләтмәжә адәт етмиш бә'зи шакирдләр үчүн бу тәләби јеринә јетирмәк бир гәдәр чәтин олуp. Оңлиф үсуллардан истифадә едирәм.

Мәсәлән, Н. Рәфибәјлинин «Күнәшин чавабы» ше'риндә дәһаншдырдыгдан сонра икинчи дәфә бу гәјданы әксия оларак шакирдләрә ајры-ајры суаллар үзрә данышдырырам.

Мүәллим— Јаз фәсли һансы әләмәтләрә көрә өзүнү өјүрдү?

Шакирд— Јаз өзүнү тә'рифләјәрәк дејир ки, мәнәдә ағачлар, чәмәнликләр күл-чичәк ачыp. Әлван рәнкли кәпәнәкләр синәмдә ганад ачыб учурлар. Һәр нә десән мәнәдә вар Бағлар, мешәләр јашыл дон кејәр. Лалә, бәнөвшә чичәк ачар. Она көрә дә мәнә баһар дејирләр.

Мүәллим— Јахшы, ким баһар фәслинә аид тапмача дејәр?

Шакирд— Сөјлә, нә вахт

Әријәр гар?

Баш галдырар,

Јашыл отлар. (Ј а з)

Мүәллим— Јај фәсли һансы әләмәтләринә көрә өзүнү тә'рифләјирди?

Шакирд— Јај фәсли дејир ки, мән һәмишә исти олурам. Көзәл гушлар мәнәдә өтүшүp. Һамынын рәнки мәнәдә гаралыр. Сүнбүлләр мәним дөврүмдә саралыр. Тахыллар топланыр. Гарлы дағларә јол дүшмәјә башлајыр.

Мүәллим— Јај фәслинә аид ким тапмача дејәр?

Шакирд— Сөјлә, нә вахт

Исти дүшүp?

Тахыл, мејвә

Тез јетишиp. (Ј а ј).

Мүәллим— Бәс ким дејәр пајыз фәсли һансы әләмәтләринә көрә өзүнү өјүрдү?

Шакирд— Пајыз фәсли дејир ки, мәним көјнәјим һәмишә сгры олуp. Бүтүн мејвәләр мәнәдә дәјир. Һејвә, пар, алма, армуд, әзил, үзүм мәнәдә јетишиp. Баһар, јај пәдир ки, мәним гаршыма чыхалар. Һәтта мәним дөврүмдә памбыглар да ачылыp.

Мүәллим— Пајыз фәслинә аид ким тапмача дејәр?

Шакирд— Сөјлә, нә вахт

8

Бағлар солур?

Јагыш јағыp,

Палчыг олуp? (П а ј ы з).

Мүәллим— Гыш фәсли бәс һансы әләмәтләринә көрә өзү-

тә'риф едирди?

Шакирд— Гыш дејир ки, мән кәләндә гар јағыp. Мәни ушаглар чох сеvirләр. Күндүзләр гартопу ојнајырлар. Кечәләр исә соба јанында отурмуш нәнәләри нағыл дејирләр. Мән сөзүн дүзүнү дејирәм ки, илин сағ көзү мәнәм.

Мүәллим— Гыш фәслинә аид ким тапмача дејәр?

Шакирд— Сөјлә, нә вахт

Донур сулар,

Јер ағарыр,

Јағдыгча гар? (Г ы ш).

Мүәллим— Күнәш онларын мүбаһисәсини нечә кәсди?

Шакирд— Күнәш деди ки, сиз бош јерә өзүнүзү өјмәјин. Һәр фәслин өз јери, өз вахты вар. Бизим өлкәмиздә јазын да, пајызын да, гышын да өз јери вар. Һәр бир фәсил өз јериндә көзәлдир.

Бу үсулдан истифадә етдикдә шакирдләр китабдан ајрылыp, тәдричән әзбәрчилик вә формализмдән узаг-лашырлар. Онлар ејни суала мүхтәлиф вариант-лы чаваблар һазырлајаркән дүшүнүp, бир фикри мүхтәлиф шәкилдә ифадә етмәк үчүн мүхтәлиф чүмлөләр гурурлар ки, бу да онларын нитг вә тәфәккүрләринин инкишаф етмәсинә сәбәб олуp. Бурада шакирдләр мүәллимдән һеч бир көмәклик өлмадан суала мүстәгил вә кениш чаваб вермәјә чалышырлар.

Бу чәһәти нәзәрә алыб, тәдрисдә нитг инкишафыны ар-тырмаг иштинә хүсуси фикир верир, өз тәчрүбәм вә имканым тахилиндә бу мәсәләјә мүвәффәг олурам.

9

«ИСИМ» БӘҢСИНІН ТӘДРИСИНДӘ СИНТАКСИСДӘН ИСТИФАДӘҖӘ ДАИР

Б. Б. АСЛАНОВ,

Лерик район, Анзолу кәнд сәккизиллик мәктәбин мұәллим

Азәрбајчан дили үзрә јени програмларын ән мұһүм тәләб ләриндән бири дә һәммин фәннин әјры-әјры бөлмәләринин бири бири илә әлағәли шәкилдә тәдрис едилмәсиндән ибарәтдир. Азәрбајчан дилинин бүтүн бөлмәләринин гаршылыгы әлағәли тәдриси заманы мұәллим һәр бир бәһсин, мөвзунун өзүнә мәхсүс хүсусијјәтләрини диггәт мәркәзиндә сахламалы, кечилмиш материалларын мөһкәмләндирилмәси вә системә салышмасыны јахшы тәшкил етмәјә чалышмалыдыр.

Јени програм үзрә нитг һиссәләринин тәдриси просесиндә көвләнилмәси вачиб олан мұһүм принципләрдән бири дә нитг һиссәләринин синтаксислә әлағәли шәкилдә тәдрисиндән ибарәтдир.

Морфолокијанын синтаксислә әлағәли тәдриси ондан ибарәт олмалыдыр ки, шакирдләр лексик-грамматик хүсусијјәтләринә, морфоложи әламәтләринә көрә бир-бириндән фәрqlәнән сөз группларыны (нитг һиссәләрини) чүмлә дахилиндә өјрәниб дәрк етсинләр.

Јени програма көрә «Исим» бәһси үзрә бәзи мәлуматлар шакирдләрә IV синифдә верилир вә әсас мөвзулар V синифдә тәдрис олуур. Мән һәммин мөвзу үзрә јени дәрәдә исмә аңшакирдләрлә суал-чаваб апарыр вә онларын диггәтини исмин тәрифиндән әшја мәфһумуна јөнәлдирәм. Бундан сонра әввалчәдән һазырладығым чүмләләри шакирдләрә синтаксис тәһлил етдирирәм.

10

1. Вагиф ә'лачыдыр. 2. Синиф гәзетинин редактору Вагифдир. 3. Ичласда Вагифи тә'рифләдиләр. 4. Ушағлар Вагиф кими охумаға чалышыр. 5. Достум Вагифкилә кәлмишдир.

Верилмиш чүмләләри шакирдләр тәһлил едиб көрүрләр ки, ејни бир исим (бурада Вагиф) чүмләнин мұхтәлиф үзвләри јериндә ишләнә билмишдир. Мұшаһидә методундан истифада едәрәк, шакирдләри ашағыдакы чалышма үзәриндә ишләдирәм.

Чалышма: Рәһман, пионер, гәзет, ә'лачы, китабхана сөзләрини чүмләләрдә мұхтәлиф үзв јериндә ишләдин вә дүзәлтдијиниз чүмләләри синтактик тәһлил един.

Шакирдләрән бири (Р. Һәбибов) верилмиш исимләрдән бу чүр рабитәсиз мәтн дүзәлдиб синтактик тәһлил етмишдир. 1. Рәһман синиф нүмајәндәсидир. 2. Ајлара габагчыл пионердир. 3. Атам ахшамлар гәзетләри охујур. 4. Ирадә ә'лачы шакирддир. 5. Мән китабханадан китаб алдым.

Шакирдләр белә чалышмалары јеринә јетирәркән исимләрин чүмләдә мұбтәда, хәбәр, тамамлыг, тә'јин, зәрфлик јериндә ишләнә билмәсини јарадычы шәкилдә өјрәнирләр.

Синтактик тәһлил заманы бә'зән шакирдләр дүзәлтмә вә мурәккәб исимләри чүмлә үзвләри кими гурулушларына көрә дүзкүн көстәрә билмирләр. Онлар морфолокијадан әлдә етдикләри биликләринә әсасән дүзәлтмә исимләри чүмләнин дүзәлтмә үзвү, мурәккәб исимләри дә чүмләнин мурәккәб үзвү һесаб едирләр. Буна көрә дә «Исим» бәһси үзрә «Дүзәлтмә исимләр вә онларын әмәлә кәлмәси» (§ 22), «Инсан билдирән дүзәлтмә исимләри» (§ 23), «Чансыз әшја вә мөкан билдирән дүзәлтмә исимләр» (§ 24), «Мурәккәб исимләрин јазылышы» (§ 28) вә с. мөвзуларын тәдрисиндә бу мәсәләјә дә фикир верилмәлидир.

«Дүзәлтмә исимләр вә онларын әмәлә кәлмәси» (§ 22) мөвзусу үзрә јени дәрәдә ашағыдакы мәтни шакирдләрән биринә лөвһәдә јаздырырам:

1. Фајтончу да јорулмушду (И. Шыхлы). 2. Бинанын алт мәртәбәсиндә јерләшән ашханаја кетдиләр (М. Ибраһимов). 3. Үстүнә балача дөшөкчә атды (И. Шыхлы). 4. Бејиндәки үјүлтү азалды (И. Шыхлы). 5. Кипнани көзәл мұәллим вә јахшы вәтәндашдыр (И. Шыхлы). 6. О күндән онларын арасындакы мөһрибанчылыг әдавәтә чеврилир (М. Ибраһимов). 7. Ингилаби дүшүнчә һәр јанда фәалијјәтдә иди (М. Ибраһимов). 8. Үрәјим бағыртыларла долудур (Ғ. Әлибәјов). 9. Гызмов).

11

чыгаз ичнин чәкди (М. Ибраһимов). 10. Малынын сипәсини гырмызы өртүк чәкдиләр (Ч. Әлибәјов).

Шакирдләрден верилмиш мәтндәки бүтүн дүзәлтмә исимләр тапыб дәфтәрә көчүрмәләрини тәләб едирәм. Көстәри-**фајтончу, ашхана, дөшәкчә, үјүлтү, вәтәндаш, мөһрибанчы-лыг, дүшүнчә, бағырты, гызчыгаз, өртүк.**

Јаздыглары дүзәлтмә исимләрин мәналары үзрә шакирд-
ләрлә суал-чаваб апарыр вә ифадә етдикләри мәналар-
рына көрә һәммин сөзләри группашдырмағы тапшырырам. Оң-
лар дүзәлтмә исимләри мәналарына көрә фәргләндирәрәк бу
чүр группашдырыр вә јени дәрси өјрәнмиш олурлар.

I груп: Шәхс билдирәнләр: трактор, вәтәндаш.
II груп: Чансыз әшја вә јер ады билдирәнләр: ашхана,
өртүк.

III груп: Мүчәррәд мәна билдирәнләр: мөһрибанчылыг,
үјүлтү, дүшүнчә, бағырты.

IV груп: Кичилтмә вә әзизләмә билдирәнләр: дөшәкчә,
гызчыгаз.

Бу заман һәммин мәтндәки чүмләләрдән бир нечәсини син-
тактик тәһлил етдирирәм. Дүзәлтмә исимләрин чүмлә үзвү
јериндә ишләнемәсини мугајисәли шәкилдә шакирдләрә мәним-
сәтмәјә чалышырам. Мәсәлән: Шакирдләр, «Тракторчу да јо-
рулмушду» чүмләсиндә мүбтәдә вә хәбәри тапдыгдан сонра
онлара суалла мүрациәт едирәм:

— Ким «фајтончу» сөзүнүн гурулушча нә чүр мүбтәдә ол-
дугуну дејәр?

Шакирдләр индијә гәдәр мүбтәданын гурулушча нөвләри
һаггында кениш мәлумат алмадыгларындан бу суала чаваб
вермәкдә чәтинлик чәкирләр. Бәзиләри исә «фајтончу» сөзү-
нүн дүзәлтмә исим олмасына әсапланараг онун дүзәлтмә мүб-
тәдә олдугуну сөјләјир. Бу заман изаһ едиб көстәрирәм ки,
чүмлә үзвләри гурулушларына көрә нитг һиссәләриндән
фәргләнир, онлар анчаг садә вә мүрәккәб олурлар. Бүтүн дү-
зәлтмә исимләр чүмлә дахилиндә садә үзв јериндә иштирак
едир. Бу чүр мугајисә јолу илә дүзәлтмә исимләрин чүмләдә-
ки синтактик функцијасы дәрк олунур.

Дәрсликдә олан «Мүрәккәб исимләрин јазылышы» (§ 28)
мөвзусу да јени мәлуматларла зәнкилләшдирилмиш тәкряр
характерли материаллардандыр. Мөвзу шакирдләрин фәаллы-
гы шәраитиндә изаһ едилдикдән сонра битишик вә дефислә

јазылан мүрәккәб исимләрин чүмләдәки ролу да онлара муга-
јисәли шәкилдә мәнимсәдилир. Әввәлчәдән тәртиб етдијим
чүмләләри синтактик тәһлил етдирмәклә көстәрирәм ки, бити-
шик (Күлсабаһ, Әләкбәров, истиәт вә с.) вә дефислә (гоһум-
гардаш, оғул-ушаг вә с.) јазылан мүрәккәб исимләр чүмләнни
гурулушча садә үзвү јериндә ишләнир.

«Исим» бәһси үзрә һал вә мәнсубијјәт категоријаларынын
тәдриси мараглы вә нисбәтән чәтиндир. Һәлә ашағы си-
нифләрдә шакирдләр исмин һал вә мәнсубијјәт категоријала-
ры һаггында мүәјјән гәдәр мәлумат алмышлар. Лакин тәчрү-
бә көстәрир ки, шакирдләр бир-бири илә охшарлыг тәшкит
едән һал вә мәнсубијјәт шәкилчеләрини бир-бириндән ајыр-
магда чәтинлик чәкир, морфоложи вә синтактик тәһлил зама-
ны заһири чәһәтдән адлыг һала охшары олан гејри-мүәјјән
јијәлик вә гејри-мүәјјән тәсирлик һалларыны адлыг һалда
ишләнән исимлә гарышдырыр, сәһвә јол верирләр. Бу чүр чә-
тинликләри арадан галдырмаг үчүн һал вә мәнсубијјәт кате-
горијалары үзрә һәр бир мөвзу кечиләркән мугајисәдән исти-
фадә едилдикдә сәмәрәли нәтичә верир.

Исмин мәнсубијјәт шәкилчеләри (§ 30), «Мәнсубијјәт
шәкилчеләринин јазылышы вә нөвләри» (§ 31) мөвзулары кеч-
чиләркән шакирдләрә баша салынамалыдыр ки, мәнсубијјәт
шәкилчиси гәбул етмиш исимләр аид олдуғу шәхс әвәзликләри
вә ја башга исимләрлә бирликдә ишләндикдә чүмләнни мүрәк-
кәб үзвү олурлар. «Исмин мәнсубијјәт шәкилчеләри» мөвзусу
үзрә јени дәрсин сонунда шакирдләри ашағыдакы чалышма
үзәриндә мәрһәләләр үзрә ишләдирәм.

I мәрһәлә

«Гардаш» сөзүнү шәхсләрә көрә дәјишдирин вә аид ол-
дуғу сөзләрлә бирликдә чүмләләрдә ишләдин.

Чалышманын I мәрһәләси јеринә јетирилир. Бундан сонра
шакирдләрин тәртиб етдији: 1. Мәним гардашым Бақыда оху-
јур. 2. Ризван сизин гардашыңыздыр. 3. Рүстәмнин гардашы га-
багчыл тракторчудур—чүмләләрини синтактик тәһлил етдир-
мәклә чалышманын икинчи мәрһәләсини баша чатдырырам.
Шакирдләр өјрәнирләр ки, мәнсубијјәт шәкилчиси гәбул ет-
миш исимләр бу чүмләләрдә мүрәккәб мүбтәдә (мәним гарда-
шым, Рүстәмнин гардашы) вә мүрәккәб хәбәр (сизин гардашы-
ңыздыр) кими ишләнмишдир.

Исмин һал категоријасы үзрә һәр бир мөвзунун синтаксисдән истифадәјә имкан верир. Мәсәлән, мүүәлим мин адлыг, јижәлик вә тәсирлик һалларынын бир-биринә шар чәһәтләрини мугајисә јолу илә шакирдләрә өјрәтмәкә јанашы, һәмин һалларда ишләнән исимләрин чүмләдәки тактик ролуну да онлара мәнимсәтмәлидир. «Исмин адлыг еимлы» (§ 33) мөвзусу үзрә шакирдләр өјрәнирләр ки, адлыг һалда ишләнән исимләр чүмләдә мүбтәда вә хәбәр олурлар.

«Исмин јижәлик һалы»нын (§ 34) тәдрисиндә јижәлик һалы адлыг һалла мугајисә едирәм. Мисаллар васитәси илә көстәрирәм ки, јижәлик һалда ишләнән исимләр кимин? нәјин? һара-нын? суаллары илә јанашы ким? нә? һара? (гејри-мүүјјән јижәлик һал) суалларына да чаваб верирләр. Лакин гејри-мүүјјән јижәлик һалда ишләнән исимләр чүмлә дахилиндә адлыг һалда ишләнән исимләрдән фәргләнәрәк, јижәлик һалын шәкилчисини гәбул едә билирләр. Хүсуси карточкалара јаздым «дост», «бағ», «дәфтәр», «гојун» сөзләрини шакирдләрә пәјләјирам. Онлардан һәмин сөзләри һәм јижәлик һалда, һәм дә II шәхсин тәкиндә чүмлә ичәрсиндә ишләтмәји тәләб едирәм. Бунун васитәсилә шакирдләр мугајисәли шәкилдә бир-биринә илә омоним олан јижәлик һал вә II шәхсин мәнсубијјәт шәкилчиләрини (ин, -ин, -ун, -үн) өјрәнирләр.

Чалышманын икинчи мәрһәләсини тәртиб едилмиш чүмләрдән бир нечәсини тәһлил илә үзәриндә гурурам. Верилмиш чүмләләри синтактик чәһәтдән шакирдләрә тәһлил етдирирәм.

Шакирдләрә өјрәдирәм ки, көстәрилән чүмләләрдә олдуғу кими, чох вахт јижәлик һалда ишләнән исим чүмләдә өзүндән сонра кәлән исимлә бирликдә сөз бирләшмәси әмәлә кәтирир вә чүмләнин мүрәккәб үзвү ролунда чыхыш едир.

Исимләрин чүмләдәки ролу онун әсас грамматик әламәтләриндән бири олдуғу үчүн морфолокијанын тәдрисиндә бунун өјрәнилмәси әһәмијјәтлидир. Морфолокијанын синтаксислә әлағәли тәдриси грамматиканын бу ики мүхтәлиф бөлмәсинин тарихи шәкилдә мәнимсәнилмәсинә бөјүк көмәк едир.

СИНТАКСИСИН ТӘДРИСИ ПРОСЕСИНДӘ УСЛУБИЈАТ ҮЗӘРИНДӘ ИШ

Ә. КӘЛБӘЛИЈЕВ,
педагожи елмләр намизәди

Орта мәктәбдә Азәрбајчан дилинин тәдриси гаршысында дуран вәзифәләрдән бири дә шакирдләрә дилимизин зәнкин услуби имканларындан истифадә етмәк бачарығынын ашыланмасыдыр.

Бу вәзифәнин һәјата кечирилмәсиндә грамматиканын синтаксис һиссәси кениш имканлара маликдир. Биз бу мәгәләдә мүүәллимләрин тәдриси просесиндә услубијјат үзәриндә рактәрик мөвзунун тәдриси просесиндә услубијјат үзәриндә апарылан ишләрә чәлб етмәк истәјирик.

Чүмләнин баш үзвләри.

Чүмләнин грамматик әсасыны тәшкил едән мүбтәда вә хәбәрин тәдриси просесиндә шакирдләрин услуби вәрдишләрини, әсасән, үч истигамәтдә инкишаф етдирмәк мүмкүндүр: 1) услуби бахымдан мүбтәда вә хәбәрин чүмләдәки јеринин дүзкүн мүүјјәнләшдирилмәси; 2) мүбтәда илә хәбәрин чүмләдә шәхсә вә кәмијјәтә көрә дүзкүн узлашдырылмасы; 3) мүбтәда илә хәбәрин синонимикасындан нитгдә дүзкүн вә мәгсәдәујгун шәкилдә истифадә олунмасына даир мувафиг әмәли вәрдишләрин ашыланмасы.

Бунлары ажры-ажрылыгдә нәзәрдән кечирәк: Грамматиканын тәләбинә көрә мүбтәда чүмләдә һәмишә хәбәрдән әввәл ишләнмәлидир. Јазылы вә шифаһи нитгдә бу гәјданын позулмасы чүмләнин грамматик мәнасына хәләл кәтирир, ону анлашылмаз едир. Лакин бунунла белә, услуби мәгамда хәбәри мүбтәдадан әввәл ишләгмәк нәикки мүмкүн, һәтта вачиб олур. Чүнки бу һагда чүмләдәки фик-

рин эмосионал тә'сир күчү, экспрессивлији вә нәзәрәтә
дырма имканы хејли артыр вә о, даһа ајдын дәрк еилә
Мәсәлә, Јашасын бүтүн гәләбәләримизин илһамчысы дон
Коммунист Партијасы! Јашасын бүтүн дүнја зәһмәткеш
ринин һәмрә'јлик бајрамы олан 1 Мај! Мәһв олсун фашизм
Рәдд олсун мұһарибә!

Әкәр һәмнин чүмләләрдә тәкчә грамматик тәләби көзә
јиб әввәл мүбтәданы, сонра исә хәбәри ишләтсәк, онда иш
өз эмосионал тә'сир күчүнү вә көзәллијини мүәјјән гәлә
итирәр вә тә'сирсиз оларды.

Чүмләдә хәбәрин мүбтәдадан әввәл ишләnmәсинә иш
дилмиздә даһа чох раст кәлирик. Бунун башлыча сәбаб
одур ки, шә'р дилиндәки вәзн вә гафијә чох заман мүәллиф
хәбәри мүбтәдадан әввәл ишләтмәјә бир нөв вадар едир.

Грамматика өјрәдир ки, мүбтәда илә хәбәр шәхсә көрә
һәмишә узлашмалыдыр. Кәмијјәтә көрә исә бә'зән узла
шыр, бә'зән дә узлашмыр.

Бу мәсәләнин мәнимсәнилмәси үзәриндә иш апарылар
кән шакирдләрин диггәтинә чатдырмаг лазымдыр ки, чүмлә
дә мүбтәда илә хәбәрин узлашмасы ејни заманда үслубла
бағлыдыр. Белә ки, үслубун тәләбинә көрә, чүмләннин мүбтә
дасы һәмчинс олдугда, хәбәр мүтләг чәм шәкилчиси гәбу
етмәлидир. Мәсәлән:

1. Истирахәт күнләриндә мәктәбли, гуллуғчу вә евдар га
дынлар памбыг топланышында колхозчулара көмәк едирләр.

2. Бајрам күнү бүтүн гоһум, гардаш јығылыб кәлдиләр.

Мүбтәда сајла адларын бирләшмәсиндән ибарәт олдуг
да исә хәбәр һәм тәкдә, һәм дә чәмдә ишләнә биләр. Мәсә
лән:

1. Үч шакирд бирликдә дәрс һазырлајырды (хәбәр тәк)

2. Ики дост јанашы отурдулар (хәбәр чәм)

3. Бир сыра рајонлар јаз әкининдә керидә галыр (хәбәр
тәк)

4. Ики пәһләван үз-үзә дајандылар (хәбәр чәм) вә с.

Мә'лум олдугу кими, шакирдләр әввәлки синифләрдә (IV—
V) нитгдә синоним фе'лләрдән мәгсәдәүјгун шәкилдә иш
тифада етмәјә даир мүәјјән үслуби вәрдишләр газанмыш
лар. Буна истинад едәрәк VII синифдә мүрәккәб хәбәрләр
тадриси заманы шакирдләрин диггәтинин синоним фе'лләрдә
ифада едилмиш мүрәккәб хәбәрләрин үслуби чаларларына,

онларын ишчә мә'на хүсусијјәтләринә чәлб етмәк мүмкүндүр.
Мәсәлә: «Сән тапшырыга әмәл етмәлисэн» — «Сән тапшыры-

га әмәл етмәјә билмәзсэн» гәбилдәи олан чүмләләри ша-
кирдләрә тәгдим едиб, изаһ етмәк олар ки, һәмий чүмләлә-

рини хәбәри тәхминән, ејни мә'наны билдирсә дә, булар өз
ишчә мә'на чаларлары илә бир-бириндәи хејли фәргләнир-

ләр. Белә ки, биринчи чүмләдәки «әмәл етмәлисэн» хәбәрин-
дә сөз сөјләјәнин дилләјәнә тапшырылмыш иши јеринә је-

тирмәји мәсләһәт көрмәси мә'насы ифада едилмишсә, икин-
чи чүмләдәки «әмәл етмәјә билмәзсэн» хәбәриндә — даһы-
иш дилләјәнә тапшырылмыш иши ичра етмәклә әлағәдар

һансы ихтијара малик олмасыны таһытмаг, бир нөв она һү-
суги мәсләһәт вермәси мә'насы ифада едилмишдир. Дикәр
тәрәфдән дә һәмий хәбәрдә иш ичрасына гаршы мүәјјән
тәләбкарлыг һисси ифада едилмишдир.

Бурадан белә нәтичә чыхыр ки, синоним фе'лләрлә ифа-
дә едилмиш хәбәрләри һәмишә ејни мәгамда ишләтмәк
мүмкүн дејилдир. Онларын чүмләдә дәғиг вә мәгсәдәүјгун
шәкилдә ишләдилмәси, ифада едилән фикрин мәгсәд вә ва-

сәтләри илә јахындан бағлыдыр.
Мүбтәда илә хәбәрин гаршылығлы сөз сырасы, узлаш-
масы вә синоним вариантларындан нитг практикасында мәг-
сәдәүјгун шәкилдә истифада едилмәси илә әлағәдар олан

бу чүр үслуби мәсәләләрин практик изаһы, сөзсүз ки, ша-
кирдләрин һәм нәзәри биликләринин, һәм дә практик нитг
вәрдишләринин инкишаф етдирилмәсинә көмәк едир.

Һәмчинс үзвләр. «Һәмчинс үзвләр» мөвзусу үслубијјат-
ла чох јахындан бағлыдыр. Бу бағлылыг һәр шәјдән әввәл,
онун нитгдәки рол вә әһәмијјәти илә әлағәдардыр. Белә ки,
онун нитгдә һәмчинс үзвлү чүмлә типиндән истифада олунмасы

фикрин даһа јығчам, даһа лаконик ифадәсинә көмәк едир.
Мәсәлән: Вағиф орта мәктәби гызыл медалла битирмишдир.
Сәлим орта мәктәби гызыл медалла битирмишдир. Сәлими
фигирләрини мә-

та мәктәби гызыл медалла битирмишдир. Сәлими орта мәктәби гызыл
медалла битирмишдир. Сәлими орта мәктәби гызыл
медалла битирмишдир шәклиндә ифада едә билмәјимиз,
нитгимизи јоручулугдан гуртарыр, ону һәчм вә мә'начә
јығчамлашдырыр.

Шакирдләр һәмчинс үзвлү чүмләләрдән нитг практика-
сында истифада едәркәи ашағыдакы характерли үслуб
сәвләринә јол верифләр:

1. Һәмчине үзү садалајаркән јахын чине вә һөв иһә
јышларынын гарышдырылмасы. Мәсәләһ: Јазда, јајда
ијунда кәндимиз даһа сәфалы олур.

Бу чүмлә она көрә үслуби чәһәтдән сәһв һесаһ олунур
ки, ијун јај ајларындан бири (һөв) олдуғу һалда, чүмлә
«јај» фәслиһә јахын чине кими ишләдилмишдир.

2. Һәмчине үзләрдән әввәл вә сонра ишләнән үмумиләш
диричи сөзләрин чүмләдә дүзкүн ишләдилмәмәси вә јахын
үмуми вә хүсуси аһлајышларын гарышдырылмасы. Мәсәләһ:
Мешәдә мүхтәлиф вәһши һејванлар јашајыр: шир, ајы, чанавар,
вар, чаггал вә с.

Көрүндүјү кими, бурада хәбәр (јашајыр) сәһвән үмуми
ләшдиричи сөзлә (вәһши һејванлар) һәмчине үзүн (шир,
ајы, чанавар, чаггал вә с.) арасында ишләнмишдир. Һәмчине
чүмләнни белә ифадә етмәк даһа доғру оларды: **Мешәдә мүх
тәлиф вәһши һејванлар: шир, ајы, чанавар, чаггал вә с.**

3. Һәмчине үзләр арасында гоша бағлајычыларын дүз
күн ишләдилмәси. Мәсәләһ: **Гадын тәкчә истеһсалатда де
јил, һәм дә евдә бөјүк гүввәдир.** Әслиндә исә һәмчине чүмләнни
белә јазмағ лазым иди:

Гадын һәм истеһсалатда, һәм дә евдә бөјүк гүввәдир.
Чүнки дилимиздә ајрылығда «һәм дә» адлы бағлајычы јох
дур. «һәм, һәм дә» бағлајычысынын бир тәрәфини атыб, ди
кәрини һәмчине үзләр арасында ишләтмәк сәһвдир. Бу чүр
сәһвләри арадан галдырмағ үчүн шакирдләри ашағыдаки
характерли үслуби чалышмалар үзәриндә ишләтмәк фәјда
лыдыр.

1) Охујун. Услубча сәһв олан чүмләләри көстәрин, онла
рын сәһв һесаһ едилмәсинин сәбәбини изаһ един:

1. Гардашым колхозда ишләјир, һәм дә институтда ги
јаби охујур.

2) Сәһәр тездән дүкана бир машын тәрәвәз биткиләри:
хијар, помидор, кәләм кәтирдиләр.

3) Ата, оғул вә ана јанашы отуруб сәһбәт етди.

4) Кәнддә чамаетын мэдәни әләнчәси үчүн һәр чүр шә
раит вардыр: кино, мэдәнијјәт еви, клуб, гираәтхана вә с.

5) Мәктәб китабханасына хејли мигдар сијаси, елми, бә
дди китаблар вә бир нечә роман кәтирдиләр.

6) **Бајрам мүнәсибәтилә һәр јердә: күчәдә дә, мејданда
да, паркда да, евләрдә дә бөјүк шадлығ вә чанланма вар**
иди.

2. Ардычыл верилмиш чүмләләрдән һәмчине үзлү чүм
ләләр дүзәлдиб јазын.

1. Биз јахшы ишләдик. Биз јахшы истираһәт етдик.

2. Комбајн тахыл бичир. Комбајн тахыл дөјүр. Комбајн та
хылы самандан ајырыр. 3) Јашар имтаһандан беш гијмәт

алды. Сона имтаһандан беш гијмәт алды. 4) Јазда отлар
көјәрир. Јазда ағачлар чичәк ачыр. Јазда гушлар исти өл
кәләрдән учуб кәлирләр. 5) Азад китабыны сумкаја гојду.

Азад дәфтәрини сумкаја гојду. Азад гәләмини сумкаја гојду.

Васитәсиз вә васитәли нитг

Азәрбајчан дилинин синтаксис курсунда үслубијјәт үзә
риндә иш апармағ үчүн кениш имкан верән мөвзулардан би
ри дә «Васитәсиз вә васитәли нитг»дир. Бу мөвзуну тәдрис

кән үслуби бахымдан диггәт јетирмәлидир. Бурда башлы
на мәсәлә васитәсиз нитгин васитәли нитглә дүзкүн вә мөгсә

дәүјүгүн шәкилдә әвәз едилмәсидир. Чүнки шакирдләрин јазы
лы вә шифаһи нитги үзәриндә апарылан узун мүддәтли мүша

һәләләр көстәрир ки, онларын бөјүк әксәријјәти башгасынын
сөзләриндән өз нитгләриндә васитәли шәкилдә истифадә

кән үслубун тәләбини көзләмир вә сәһвә јол верирләр.
Бу, әсасән, ондан ирәли кәлир ки, шакирдләр васитәсиз нит

ги васитәли нитг шәкилдә ифадә етмәји мүәллифин сөзлә
ри илә васитәсиз нитг арасында «ки» бағлајычысы артыр

магдан ибарәт сәдә бир просес кими баша дүшүрләр. Доғ
рудур, васитәсиз нитги васитәли нитглә әвәз едәркән бәзән

васитәсиз нитгин мәзмунуну олдуғу кими сахламағ вә мүәл
лифин сөзләриндән сонра јалныз бир «ки» бағлајычысы

артырмағ лазым кәлир. Мәсәләһ:

1. В. И. Ленин демишдир: «Дил инсанлар арасында ән
јахшы үнсирјәт васитәсидир». 2. Н. Нәриманов јолдаш гу

рултајы ачарағ деди: «Јолдашлар, бу күн бүтүн Зағағгазија
дәһмәткешләринин нифрәтлә хатырладығы дәһшәтли һади

сәләрә, гара күнләрә бир дәфәлик сон гојуруг вә с. чүмләлә
ри бу гәбилдәндир.

Лакин васитәсиз нитги васитәли нитглә һәмишә бу шә
һәлдә әвәз етмәк дүз олмазды. Услубун тәләбинә көрә мүб

төдасы I шәхсин тәк вә ја чәмнин билдирән әвәзликлә ифадә олунан васитәсиз нитгин васитәли нитглә әвәз едәркән, бу чүмләнни мүбтәдасыны I шәхслә дејил, III шәхслә ифадә мәк лазымдыр. Бундан башга әсас мәзмуну сахламаг шә тилә нитгин ифадә формасында мүәјјән дәјишиклик вә әвәз вә едилмәлидир. Чүнки белә олмадыгда, башгасынын фикри мүәллифин өз фикри кими ишләнмиш олур. Мәсәлән:

1. Нәчәф анама деди: «Мән јазычы олачагам» — Васитәсиз нитгини — «Нәчәф анама деди ки, мән јазычы олачагам» шәклиндә;

2. Рәссам деди: «Мән бу халг бојаларыны чох хошларам» васитәсиз нитгини — «Рәссам деди ки, мән бу халг бојаларыны чох хошларам» шәклиндә васитәли нитгә чевир мәк дүз дејил. һәмин чүмләләрн: «Нәчәф анама деди ки, о мүтләг јазычы олачагдыр». «Рәссам деди ки, онун бу халг бојаларындан чох хошу кәлир» шәклиндә васитәли нитгә чевирмәк лазымдыр.

Дилимизин грамматикасы өјрәдир ки, нитгимиздә башгасынын ејнилә ишләдилән сөзләри мүәллифин сөзләриндә сонра мүәллифин сөзләринин арасында ишләндији кими мүәллифин сөзләри илә гырыла да биләр.

Мәсәлән: Сәдр сүрүчүјә ачыгланараг: «Вағзала сүр, деди, — орада биләрсән». Лакин бунунла белә нитгимиздә васитәсиз нитгин мүәллифин сөзләри илә гырылмасынын башга бир формасындан да истифадә олунур ки, бурада мүәллифин сөзләри илә гырылан васитәсиз нитг башгасынын сөзләри дејил, мәһз мүәллифин өз сөзләри олур.

1) Костја мүәллим, — дедим, — архајын ол. һәр шеј дүзәләр. (О. К.)

2) Әзиз достум, — дедим, — бир күллә баһар ачылмаз. Бәс иә олду, — дедим, — сән мәнә китаб көндәрирдиң вә с.

Васитәсиз нитгин бу шәкилдә ишләнмәси нитгин експрессив тәсир күчүнү, емоционаллығыны артырмага көмәк едән хүсуси услуби формадыр. Васитәсиз нитг һаггында шәкирдләрә мәлүмат верәркән бу мәсәләләрн дә онларә дәнлашдырылмасы фајдалыдыр.

«Васитәсиз вә васитәли нитг» мөвзусунун тәдриси проәссиндә шакирдләрә хатырлатмалы мәсәләләрдән бири диалоглу нитгин ифадә етдији експрессив — услуби нитгин мөһим сәнилмәсидир.

ШАКИРДЛӘРИ ИНША ЈАЗЫЈА НЕЧӘ ҺАЗЫРЛАЈЫРАМ

Мәммәдәли АБДУЛЛАЈЕВ

Газах шәһәр I нөмрәли орта мәктәбин мүәллими

Јазы бәшәр мәдәнијјәтинин зәнкин сәрвәтини нәсилдән-нәсилә кечирән ән көзәл васитәдир. Чүнки јазыда бәшәри фикирләрлә чилаланмыш образлы дилин ваһид аһәнкларлығы, лаконизми әкс етдирилир. һәр бир халгын тәфәккүр дүнјасы јазы васитәсилә башга халглар тәрәфиндән көшф едилир вә өјрәнйлир. Јазынын бу хүсусијјәти онун ифадә етдији милли кејфијјәтләри бир нөв бәшәриләшдирир.

Милли мәдәни сәрвәтимизә јијәләнмәјин әсасы мәктәбдә өјрәдилир. Бу да мәлүмдур ки, бөјүк сөз усталарынын, мәшһур шәхсијјәтләрин әксәријјәти орта мәктәб партасы архасында сечилмәјә, танынмага башламышдыр. Мәһз мәктәбин вәзифәси шакирдләрдә мәнтиги тәфәккүрү инкишаф етдирмәкдир. Хүсусән, ана дили дәрсләри шакирдләрдә зәнкин вә лаконик табилијјәти јаратмагла онларә дүзкүн јазы вәрдишләри, фикри јазылы ифадә етмәк тәрзини дә ашыламанлыдыр.

Орта мәктәбин мүәјјән мәрһәләсиндә шакирд бир фикри шифаһи олараг, рабитәли тәрздә нәгл етдији һалда, јазылы ифадә етмәкдә чәтинлик чәкир.

Бәс нечә етмәли? Дәрсә верилән мүасир тәләбләр нөгтејинәзәриндән тәлимин бу мүнүм саһәсиндәки мөвчуд гүсүрлары арадан нечә галдырмалы?

Бу суала бир чүмлә илә чаваб вермәк олар: һәмнин гүсүрлары шакирдләрин идрак фәалијјәтинә тәсир көстәриб, онларә дә мәнтиги тәфәккүр бачарыгы јаратмагла арадан галдырмаг мүмкүндүр.

Көрүндүјү кими, мәнтиги тәфәккүр бачарыгы тәлимин бүтүн саһәләринә аиддир вә онун өзүлүнү тәшкил едир. Бунун үчүн дә «әглин фактик биликләр кәсб етмәсин» (К. Д. Ушински) чалышмаг лазымдыр. Шакирд дүшүнчәләринин шифаһи сөјләдији кими, мүәјјән ардычыллығыла јазыда да ифадә едә

билсин. Шакирдләрдә ишша язмаг вәрдиши жаратмаг мүхтәлиф үсуллардан истифадә едирәм.

1. Ибтидан синифләрдә шакирдләрдин алдыглары бир шакирдин фикрини мүстәгил ифадә етмәк, нәтичә чыхармаг бачарыгыны инкишаф етдирмәжә чалышырам. Ишша шакирдин жардычылыгыдыр. Бүнүн үчүн чалышырам шакирдләрдин яш вә билик сәвијјәләринә ујгун оларәг сөз сәтијаты олсун, онлар сөзләри чүмләләрдә јериндә ишләдә билмәји, фикри образлы ифадә етмәји бачарсынлар. Грамматик дәрсләри шакирдләрдин мәнтиги тәфәккүрүнү инкишаф етдирмәк үчүн кениш имканлар ачыр. Мән мүхтәлиф характерли жардычы чалышмалардан истифадә едирәм.

Чалышма мәзмунуна көрә шакирди дүшүндүрүр, ону мүстәгил фикир сөјләмәжә сөвг едир. VI синифдә зәрфин өјрәдәләр мәсплә алагәдар оларәг белә бир чалышма апарырам.

«Чәсарәтлә, достјана, гәһрәманчасына, чан-башла, аддым бааддым, јолдашчасына дүзәлтмә вә мүрәккәб зәрфләриндә истифадә едәрәк Кремл, мавзолеј, мүталиә, пилләкән, платин сөзләрини чүмләләрдә ишләдин».

Бүнүнла чалышырам ки шакирдләр: а) кечилмиш грамматик мөвзуну шүүрлу мәнимсәсинләр; б) чәтин јазылан сөзләрин јазылыш гәјдаларыны өјрәнсинләр; в) чүмлә гурман сөзләри чүмләдә сыраламагы бачарсынлар.

Чалышма ичра едилир.

1. Әскәр чәсарәтлә Кремлә доғру аддымлады.
2. Намы бир-биринин далынча аддымбааддым мавзолејә кедирди» вә с.

Шакирдләрдә мүстәгил зәһни фәалијјәт вәрдиши жаратмаг үчүн үслуби чалышмалардан сәмәрәли истифадә едирәм. Дилимизин әлванлыгы, зәнкичлији өз әксини нитг категоријяларында тапмышдыр. Сөзләр чүмләләрдә исим, фе'ли сифәт, фе'л олур, фе'ли бағлама вә зәрф кими чыхыш едир. Сионим, гошмалар, синоним, антоним сифәтләр вә с. үслуби чалышмалар билаваситә шакирдләрдин мәнтиги тәфәккүрүнү инкишаф етдирир. «Јатмыш» фе'ли сифәтини VI синиф шакирди Н. Гоҗајева чүмләләрдә мүхтәлиф шәкилдә белә ишләтмишиди:

1. Јатмышлары разы дејиләм кимсә ојатсын (исим)
2. Мәликмәммәд тилынчы илә јатмыш дивин ајагыны дешди (сифәт)

3. Көрлә бәшикдә јатмышдыр (фе'л)
Чүмләләр синифдә тәһлил едилир. «Јатмыш» сөзүнүн чүмләләрдә мә'налары ајдынлашыр, конкрет вә мәнтиги мә'налары мүгајисә јолу илә шакирдләрә өјрәдилир.

II. Шакирд тәфәккүрүнү инкишаф етдирән әсас үсуллардан бири дә китаб үзәриндә мүстәгил ишин тәшкилидир. Һәркаһ IV-VI синифләрдә бу иши грамматик чалышмаларла алагәдар вә ја һадисәләрин, сурәтләрин гыса тәһлилини өјрәтмәк мәгсәдлә апарырамса, VII-VIII синифләрдә бу просеси мүрәккәбләшдирир вә мәгсәди дәринләшдирирәм. Унутмаг олмаз ки, шакирд ишша јазаркән сечдији мөвзуја ујгун оларәг һадисә вә сурәтләрин дахили рабитәсини, фәрди вә үмуми сәчијјәсини, мүгајисәсини мәнтиги ардычылыгыла шәрһ етмәлидир. Мөвзуја вә образа өз мүнәсибәтини билдирмәлидир; бир сөзлә, нәдән башламагы, нечә давам етдирмәји вә һарада гуртармагы билмәлидир. Бу мәсәләдә мән хүсусән, шакирдин дәркәтмә бачарыгы илә ону ифадә етмә вәрдиши арасында вәһдәт јаратмага, онун дүнјакөрүшүнүн формалашмасына чалышырам. К. Д. Ушинскинин дедији кими, шакирд «хам материал үзәриндә нә гәдәр јахшы ишләсә, о, нисбәтән инкишаф едир вә гүввәтләнир». Бүнүн үчүн дә мән шакирдләри «хам материал» үзәриндә даһа чоһ ишләтмәжә чалышырам. VIII синифдә «Дәдә Горгуд» дастаныны кечәркән һисс едирәм ки, изаһат вә дәрслијин көмәји илә дастанын идејасы, сурәтләрин сәчијјәси, онларын сүжет хәтти илә бағлылыгы, мәгсәдләри, үмуми хүсусијјәтләри, фәрди чизкиләри вә с. кими мәсәләләр бүтөв шәкилдә там ајдынлыгы илә мәнимсәнилмәмишдир. Бүгүн булар шакирдләрдин тәфәккүрүндә үмуми шәкилдә из салмышдыр. Белә биликлә дастан һаггында сәрбәст јазылы фикир сөјләмәк олмаз. Она көрә өјрәнмә просесини мәтн үзрә мүстәгил ишлә мөһкәмләндирирәм. Белә ки, синифдә олан шакирдләр үч група бөлүнүр. Биринчи груп Газан ханын, икинчи Бурла Хатунун, үчүнчү груп исә Гарача чобанын сурәтләри үзәриндә ишләјир. «Әдәбијјат мүнтәхәбаты»ндан фактлар сечилир, тәһлил едилир, конкрет нәтичә чыхарылыр. Евә верилән гапшырыгда группарын мөвзулары дәјишдирилир. Шакирдләрдә кениш тәсәввүр јарандыгдан сонра синифдә һиссәләр бирләшдирилир, үмуми тәһлил едилир, беләликлә, бојун идејасы ајдынлашдырылыр. Бүнүн әсасында «Газан ханын евинна јағмаланмасы» бојунда вәтәнә мөһәббәт мөвзусунда ишша јазмаг мүмкүн олур. Шакирдләр чәтинлик чәкмәдән фикирлә-

рини сәрбәст ифадә едирләп. Белә ки, олар сурәтләри гра-
лашдырып, оларын әсәрдәки јерини, күддүкләри мәгсәдләри
халг јарадычыларынын сурәтләре мүнәсибәтини ајдынлаша-
рыр вә мүәсир һәјатла баглајырлар.

III. Шакирдләрин ишә јазија һазырлыг мәрһәләсиндә
IV-VIII синифләрдә апарылан өјрәдичи јазылардан да ша-
кирдә мустәгил дүшүнмәк, мустәгил јазмаг вәрдиши јаратмаг
үчүн истифадә едирәм.

Программа бу мәгсәдлә верилмиш саатлары ајры-ајры
синфин характеринә үзгүн шәкилдә планлашдырырам. Белә
ки, хусуси дәфтәр (1-2 №-ли тапшырыг дәфтәрләриндә
башга) ајырырам. Бүтүн өјрәдичи јазылар һәмин дәфтәрләрдә
апарылыр. һәр бир јази тәсһиһ едилир, гијмәтләндириләр вә
јазыларә верилмиш гијмәтләр журналә көчүрүлүр. Тәсвири
мүһакмә характерли ифадә вә ишәларын апарылмасына ху-
суси диғгәт јетирирәм. өјрәдичи ишәларда тәһлил объекти-
вин заһирә көрүнүшүнә әлүдәчиликдән гачмаг лазымдыр. Мә-
лумдур ки, IV-VIII синиф шакирдләри харичи мүһитә вә онун
шүуруна тәсир едән һәр һансы һадисә вә ја әшјанын заһирә
гурулушунә фикир верирләр. Бундан истифадә едәрәк тәһлил
объектини дәринләшдирмәјә, һадисәләрин мәһасыны ачмаға,
мүәсирләшдирмәјә, онун рол вә әһәмијјәтини мүәјјәнләшдир-
мәјә, мүнәсибәтләри ајдынлашдырмаға чалышырам. Нәзәрә
алырам ки, IV-VIII синифләрдә апарылан өјрәдичи ишәлар
IX-X синифләрдә апарылан ишә јазылары үчүн һазырлыг
мәрһәләсидир. Она көрә дә өјрәдичи јазыларә өкәј мүнәсибәт-
дән чакыниб дәрсин һазырлыг мәрһәләсиндә шакирдләри мөв-
зу әтрафында дүшүндүрүрәм.

Һәмин јазыларә мүтләг план тәртиб етдириләрәм. План кол-
лектив тәрздә, шакирдләрин фәәл иштиракы илә дүзәлир. VI
синифдә «Бизим мәктәб» мөвзусунда ишә апардым. Изаһат-
ла харичи әләмәтләрә, мәсәлән, мәктәбин үмуми тәсвири-
лә мүмкүн гәдәр аз јер верилмиш, синфин диғгәти әсәсән мәктәб
вә шакирдләрин гаршылыглы мүнәсибәтләринә јөнәлдилмиш.
Һәм дә «әдәб гәјдәләри»ндән ирәли кәлән тәләбләрлә әлағә-
ләндирилмишдир. Коллектив тәртиб едилмиш планда да бу
мәгсәд көзләнилмишдир.

Мөвзу үчүн белә бир план тәртиб едилмиши:

1. Мәктәб һаггында мәним фикрим.
2. Мәктәб биздән нә тәләб едир?
3. Мәним мәктәбли борчум.

4. Мәктәбин шәрәфи мәним шәрәфимдир.

5. Мәктәбдә бој атырам, камала чатырам.

Белә мөвзуларда кечилән дәрсләрә шакирдләр бөјүк ма-
ғәст көстәрир, диғгәтини тәһлил олуна мөвзу әтрафында чәм-
ләшдириләр, дүшүнүр, музакирәдә иштирак етмәјә чан атыр, де-
мәли, тәфәккүр ишләјир; демәк дәрә чанлы кечир. Нәтичә дә
ахшы олур. Охшар јазылар алынмыр, мүхтәлиф сәпчили, һәр
шакирдин өз нәфәси дүјулан јазылар сәркисинә тәсадүф еди-
риләр. Адам көзләринә инанмыр ки, бу ишәни јазан гаршында
отуран ушагдыр. О, сәнин нәзәриндә һәјаты дәрк
едәп, јашамагын мәһасыны аңлајан бир шәхс кими
сәләнләп. VIII синифдә «Мән инсанын хошбәхтлијини
көрдә көрүрәм» мөвзусунда апарылмиш ишәда шакирдләр си-
ниф јолдашлары III. Гичранын «хошбәхтлији инсан өз әли вә
сәјәти илә јарадыр» фикрини тәсдиғ едирләр. Ән башлыча-
сы будур ки, шакирдләр инсан үчүн әсил хошбәхтлијин һансы
ичтимай гурулушда мүмкүн олмасыны дүзкүн дәрк етмишләр.
II. Мәләһәтин: «Инсанын хошбәхтлији үчүн әсәс шәрт онун ја-
шадыгы ичтимай гурулушдур» фикрини М. Вағиф конкрет шә-
килдә белә ифадә едир: «Бөјүк Октјабр социалист ингилабы
әлкәмизә азадлыгла бәрәбәр хошбәхтлик дә кәтирди». М.
Нурлана бир аз да ирәли кедәрәк инсанын хошбәхтлијинә ма-
ғәле олан түфәјлиләри иттиһам едир: «Инди биз елә бир дөврдә
јашајырыг ки, даима ирәли кетмәк лазымдыр. Башгаларынын
һесабына јашамаг, һеч бир иш көрмәк истәмәјән адамларә
исә чәмијјәтимиздә јер јохдур».

Белә јазыларда шакирдләр үмумиликдән гачыр, конкрет,
өз һәјатлары илә бағлы фикирләр сөјләјирләр. Фикрим һә-
мин синифдә апардығым «Ана мәһәббәти» мөвзусунда ша-
кирдләрин јаздығлары нүмунәләрлә әсәсләндирмағ истәји-
рәм. М. Мирзәли лап көрпә, бәләкдә оларкән анасы вәфат ет-
мишдир. Мөвзу шакирди һәјәчанландырымыш, дүшүндүрмүш
вә о, өз һиссләрини ики чүмлә илә белә ифадә етмишдир:

«Ана кәлмәсиндән мейрибанлыг гохусу кәлир. Мәним
анам јохдур, она көрә дә ана һаггында һеч бир фикир ја-
за билмирәм».

Бу сәтирләр адамы нә гәдәр риггәтләндирилсә, Н. Мәм-
мәдованын јазысында охучу бакир, мәсүм көрпәнни шылтағ-
дынын дүјүр: «Мәним анам мейрибандыр. Мән дә ону чох сә-
ғирәм. Онун гара көзләринә вургунам. Анам мән һәмнишә
дирәм».

азизләйр. Мән бәјүк бир гыз олсам да, онун көзүндә һәм
ушагам».

Ширин нәфәсли мәсум көрпәләрини кичик гәлбәләрдә
ојанан мәнәббәтин, арзуларында, шуурларында жаранан
лам дүшүнчәләрин ганадында мән дә учурам!

IV. Шакирдләрдә мүстәгил дүшүнчә тәрзини инкишаф
дирмәк јолларындан бири дә ев тапшырыгыларыдыр. Ев тапшырыгы
шырыгылары дедикдә мән синифдә кечилән әдәби мөвзулар үз
евдә јазылан иншалары нәзәрдә тутурам. Өјрәдичи јазылар
да гаршыја гојулмуш мәгсәди ев иншаларында да көзләйр
Чалышырам ки, шакирд мөвзуну механики өјрәнмәсин, шү
ду сурәтдә мәнимсәсин. Ашағы синифләрдә гыса сәчијә, мү
јисә вә мәзмун характерли ев иншаларыны ишләдирәм. Бу
һекајаләр үзрә апарылдыгда о гәдәр чәтинлик төрәтмир, аш
ше'р үзрә апарылдыгда гаршыја мүәјјән чәтинликләр чык
Бушу арадән галдырмаг үчүн ше'рин хусусијјәтләри, лүгәт
нәсрә чеврилмәси үзәриндә тәһлил апарыр, сонра әсас мәсә
ја кечирәм. Коллектив план тәртиб едилир вә евдә инша јазы
дыр. V синифдә «Бакы фәһләләринә» сатирасы үзрә евдә ин
ша јазмаг үчүн белә бир план тәртиб едилди.

1. «Бакы фәһләләринә» сатирасы һаггында мә'лумат.
2. Ше'рин идејасы.
3. Сатирада тәсвир олуна сурәтләр.
4. Ше'рдә фәһлә илә саһибкар арасындакы зиддијјәт нечә
верилмишдир? а) фәһлә илә саһибкарын мүгајисәси; б) саһиб
кары тәшвишә салан сәбәбләр; в) фәһләнин кечмиши вә ше'
дә тәсвир олуна дөврдәки вәзијјәти; г) фәһләнин өз һүгүгу
мүдафиә етмәси.
5. Сабир кимин тәрәфиндәдир?

Фактлары сајыны артырмаг олар. Лакин бу да кифајә
дир. Тәчрүбә көстәрир ки, синифдә әсас сима мүәллимдир.
Шакирди өјрәтмәк, ону һәртәрәfli шифаһи вә јазылы нитг
савадландырмаг мүәллимин тә'хирәсалынмаз вәзифәси вә бор
чудур.

Өјрәтмә процесини бир вә ја ики тәдрис или илә баш
чатдырмаг гејри-мүмкүндур. Бу, чох узун, дејәрдим ки, о
или арасыкәсилмәдән ардычыл вә кәркин апарылан сәмәрә
ли ишин нәтичәси ола биләр. Тәмрин етдирмәк, вәрдишә че
вирмәк вә нәһајәт әдәт шәклинә салмагла шакирди јарадычы
јазылар алышдырмаг олар. Онун үчүн мүәллим үрәкдән јак
малы, ахтарычы олмалыдыр. Бә'зән ади бир сәһвин, тутаг к
мәхричи ејни олан сәсләрини (к-к, ч-ч, ү-ү вә с.) бир чүр јазыл
26

мәсәли тәсадүф едирик вә сојугтанлыгла бунун үстүндән кечи
фикирләширик ки, келиб кедәр, јухары синифләрдә белә
шуурлары шакирд өзү дүзәлдә биләр. Мүәллимин лагејдлији
үзүндән «хырда», «көзәкөрүнмәз» хәталар кетдикчә илдәи-илә
өјүр, шакирдин нитгиндә көк салыр. Һәмин сәһвләр сөзлә
и јазиылышына, орадан да чүмлә гурулушуна кечир.
Тә'лим процесиндә, хусусән јазы тә'лиминдә «хырда» вә ја
«бәјүк» нөгсанлар јохдур. Хәта хәтадыр, вәссалам. Нөгсанын
саршысыны вахтында алмаг лазымдыр.

Әкәр дәрс дүшүнүлмуш, мараглы, өјрәдичи характердә гу
руларса, белә тә'лим процесиндә шакирд фәал олур. емосио
нал әһвал-руһијјә илә ишә киришир, дәрси өјрәнир. Мараг дай
неси артыр вә онда фикри нитгин һәр ики формасында ифадә
етмәк вәрдиши инкишаф етмиш олур.

Башга фәһи мүәллимләринин шакирдә тә'сир нүфузундан
кәнар олан ән мүһүм бир вәзифә дә әдәбијјат мүәллимлә
ринин өһдәсинә дүшүр: шакирдин китаб үзәриндә мүстәгил
иш! Шакирдләри китаб үзәриндә ишләдин, онлары мүстәгил
ишә алышдырын. Гој шакирдләр сурәтләри арашдырсын, мү
ишә алышдырын. Гој шакирдләр сурәтләри арашдырсын, мү
стәгил етсин, ишләдикчә өзү дә дәјишсин. Сиз бу иш үсулунуз
да шакирдлә китабын достлуғуну јарадырсыныз, она һәинки
вә фәннинизи севдирирсиниз, һәтта башга фәнләрә аид китаб
ларла да ишләмәји өјрәдирсиниз. Сиз бу ишинизлә шакирдә
тә'сир едиб, онда өзүнә инам һисси јарадырсыныз, гәтиј
әт һисси тәрбијә едирсиниз, көрүш даирәсини кенишләнди
рирсиниз. Бир сөзлә, һәјаты өјрәдирсиниз. Мүстәгил фикрә вә
дүнијәкөрүшә малик бир адамда сарсылмаз ирадә, дәнмәз
мәсләк ешги олур.

Будур бизин дәрсин әсил мәгсәди!
Мүасир дәрс проблеми бахымындан да ишинизә мәнз бу
үр јанашмалыјыг.

ХҮСУСИЛЭШМЭЛЭРИН ТЭДРИСИ ҲАГГЫНДА

М. С. БЭСЭНОВ

С. М. Киров адына Гырмызы Эмәк Байрагы орденли
АДУ-нун досенти

Хүсусиләшмәләр дикәр синтактик категоријалар мүнүм тәлим әһәмийәтинә маликдир. Бу бәһсин тәдрис Азәрбајчан дилинә анд мұвафиг тәлим материалын мүнү тәлиф чәһәтдән тәкрарына имкан јарадыр, шакирдләрнн орфографија, дурғу ишарәләри вә үслубијата аид билликәриннн јүксәлдир, мәктәблиләрә ифадәли оху вәрдишләриннн мәнтиги тәфәккүрүнүн инкишафына әһәмийәтли дәрәжәдә көмәк кәстәрир вә онларын нитг мәдәнијәтини јүксәлдир.

Тәдгигат кәстәрир ки, хүсусиләшмәләрин өјрәнилмәсиндә чидди чәтинликләр мејдана чыхыр. Бу чәтинликләр һәр шәјдән әввәл, һәмнн синтактик категоријанын мәзмунча мурәккәблијиндән ирәли кәлир.

Әслиндә хүсусиләшмәләр мүәјјән чүмлә үзвләри әсасында формалашан синтактик—үслуби категоријадыр. Лакин о (хүсусиләшмә) бир сыра әламәтләринә көрә чүмлә үзвләриндән әсаслы сурәтдә фәрғләнир. Бу фәрғли чәһәтләр башлыча олараг ашағыдакылардан ибарәтдир.

1. Хүсусиләшмәләр чүмләдә мүстәгиллик тәшкил едилр, чүмлә үзвләри илә әлагәјә кирә билмир, чүмләјә мә'начә бағлы олур.

2. Хүсусиләшмәләр чүмлә үзвләриндән шифаһи нитгдә хүсуси интонасија вә фасилә илә ајрылыр. Јазыда исе бу мәгсәдлә мұвафиг дурғу ишарәсиндән (веркүлдән) истифадә едилир.

3. Хүсусиләшмәләр һеч бир суала чаваб олмур.

Јухарыда дејиләнләрдән ајдын олур ки, хүсусиләшмәләрин тәдрисиндә башлыча олараг үч әсас мәсәләнин: мә'начә, интонасијанын вә дурғу ишарәләриннн изаһына диггәт јетирилмәлидир.

Бу мәгсәдлә һәлә нитг һиссәләри кечиләркән шакирдләр тәркибиндә -араг (әрәк) фәли бағламалы сөзләр ишләп чүмләләр үзәриндә мұвафиг чалышмалар апармаг, тәркибиндә башга, савајы, әлавә, әвәзинә, кими гошмалары ишләп чүмләләр тәртиб етдирмәк, һәмнн чүмләләри ләшәлләнмиш чүмләләр вә фасилә илә охумаг вәрдишләри ашыламаг лазымдыр.

Хүсусиләшмәләрин тәдрисинә онун тә'рифиннн мәнимсәнилмәсиндән башланыр. Мүәллим мұвафиг чүмләләрин тәһлили әсасында сөјләјир ки, чүмләдә бу вә ја дикәр бир үзв хүсуси сәс тону илә дејилир. О, һәм мә'на, һәм фасилә, һәм дә мәнтиги вурғу васитәсилә чүмләннн дикәр үзвләриндән ајрылыр. Мә'на ролуну нәзәрә чарпдырмаг үчүн хүсуси интонасија вә фасилә илә ајрылан хүсусиләшмиш үзвләрә хүсусиләшмә дејилир.

Чүмлә үзвләриндән ән чох хүсусиләшәни тамамлыг вә зәрфликдир. Чүмлә үзвләриндән башга әлавәләр дә хүсусиләшмиш, дилимиздә бир сыра дәгигләшдиричи хүсусиләшмәләр ишләнир вә онлар: **ән чох, хүсусән, әләлхүсус, јә'ни, о чүмләдән** сөзләри васитәсилә дүзәлир.

Беләликлә, хүсусиләшмәләр һаггында үмуми мә'лумат вердикдән сонра тамамлыгын, зәрфлијин, әлавәнин вә һәмчиннн үзвләриннн хүсусиләшмәсин үзәриндә ајры-ајрылыгдә дајанмаг, онларын хүсуси интонасија илә дүзәлдијиннн, чүмләннн башга үзвләриндән мұвафиг дурғу ишарәси илә ајрылдыгыны мұвафиг мисалларла изаһ едиб баша салмаг лазымдыр.

Шакирдләр билмәлидирләр ки, тамамлыгын хүсусиләшмәсиндә **башга, савајы, әлавә, әвәзинә** гошмаларындан, зәрфлијиннн хүсусиләшмәсиндә **бахмајараг, һалда, кими** гошмаларындан, һәмчиннн мүбтәдаларыннн хүсусиләшмәсиндә **хүсусән, әләлхүсус** сөзләриндән бир васитә кими истифадә едилир. Хүсусиләшмәләр чүмлә үзвләри илә әлагәјә кирә билмир, чүмләјә мәзмунча бағлы олур.

Јени програмда хүсусиләшмәләрин тәдрисинә 10 саат вахт верилмишдир. Хүсусиләшмәләрә аид тәлим матери-

лыны планлашдыраркән програм материалларынын бөлүкүлөрүндөн, бу грамматик категорианын тәдрисинә нәшр олуна материаллардан ярадычы сурәтдә истифадә етмәк вә бу мәгсәдлә мухтәлиф чалышмалара, хүсусән, грамматик тәһлил, өрәдичи имлалара кениш јер вермәк зымдыр. Бу, шакирдләрин хүсусиләшмәләри кениш јер вермәк нимсәмәләринә вә ондан нитгдә јерли-јериндә мүкәммәл мәләринә хејли көмәк едәр.

Хүсусиләшмәләрә аид кечилән илк дәрсләрдә мүәллим мүвафиг нүмунәсиндән сонра шакирдләр мүстәгил мисаллар сөјләмәли, онлары тахтада, еләчә дә чалышма мисаллар риндә јазыб тәһлил етмәли, мүгајисәләр апармалы вә азымы нәтичәләр чыхармалыдырлар.

Бурада мүәллим шакирдләрин диггәтини, башлыча олар раг хүсусиләшмәләрин мәна әләмәти үзәринә јөнәлтмәли дир. Бу мәгсәдлә о, чалышмалыдыр ки, шакирдләр өрәдичи лән синтактик категорианын, бу вә ја дикәр чүмлә үзвүнү мәнасыны нәзәрә чарпдырмаг үчүн хүсуси интонасија фәсилә илә дејилдијини, јазыда исә чүмлә үзвләриндән бир күүлә ајрылдыгыны ајдын дәрк етсинләр.

Шакирдләр грамматик тәһлил заманы чох вахт хүсусиләшмәләрә әләвәләри гарышдырырлар. Мүәллим бу чәһәт диггәт јетирмәли, јери кәлдикчә мүгајисәләр апармалыдыр. һәмин мүгајисәләр нәтичәсиндә шакирдләр өрәнмәлидир ләр ки: 1) Әләвәләр чүмлә үзвүнү изаһ едән сөз вә ја сөз бирләшмәләридир; хүсусиләшмәләр исә мәна ролуну нәзәрә чарпдырмаг үчүн хүсуси интонасија вә фәсилә илә ајрылган сөз вә ја сөз бирләшмәләридир. 2) Әләвәләр изаһ етдири чүмлә үзвү илә синтактик чәһәтдән бағлыдыр. Буна көрә әләвәнин аид олдуғу чүмлә үзвүнү чүмләдән чыхардырлар әләвә ону әвәз едә биләр. Хүсусиләшмәләрдә исә белә бир хүсусијјәт јохдур. 3) Әләвәләр мүәјјән чүмлә үзвүнү ајдыр лашдырдыгы, онунла бағлы олдуғу үчүн аид олдуғу чүмлә үзвүндән сонра ишләнир. Хүсусиләшмәләр исә грамматик чәһәтдән чүмлә үзвләри илә әләгәдар олмајан сөзләрдә олдуғу кими чүмләнин һәм әввәлиндә, һәм дә ортасында кәлә биләр. 4) Әләвәләрлә хүсусиләшмәләр тәләффүз хүсусијјәтләринә вә јазыда мүвафиг дурғу ишарәләри илә ајрылмаларына көрә бир-бириндән фәргләнирләр. Белә ки, әләвә шифаһи нитгдә изаһ етдији чүмлә үзвүндән мүәјјән фәсилә илә ајрылур. Јазыда исә бу мәгсәд үчүн әсасән, тире ишарәсиндән истифадә

олдуғу. Хүсусиләшмәләрдә дә мүәјјән фәсилә едилир. Лакин илар јазыда әләвәләрдән фәргли олараг веркүүлә ајрыр; хүсусиләшмәләрдә веркүүлүн гојулмасы тәхминән, грамматик чәһәтдән чүмлә үзвләри илә әләгәдар олмајан сөзләрдә дурғу ишарәсинин ишләнмәсинә ујғун кәлир. 5) Хүсусиләшмәләр **бахмајараг, һалда, савајы, әвәзинә, кими, әләлхүүс, хүсусән** вә с. сөзләрин көмәји илә јараныр. Әләвәләрин әмәлә кәтирилмәсиндә исә белә јардымчы васитәләрдән истифадә едилмир. Ашағыдакы чүмләләри мүгајисә етдикдә бунлары ајдын баша дүшмәк олур:

Әләвәләрә аид чүмләләр:
1). Хавәри — **кәнч агроному** «Правда» колхозуна сәдр етдиләр. 2). Мән һара кетсәм дә, мәним гибләкаһым бурадыр — рајком! (С. Рәһимов). 3). Мешәни — **кәшфијјатчылар** **кизләнән јери** душмән мүһасирәјә алмышды.

Хүсусиләшмәләрә аид чүмләләр:
1). **Јашынын чох олмасына бахмајараг**, Уста Рамазан јенә дә нефт буругларында ишләјирди. 2). Баһарын кәлиши, **ушағлардан савајы**, бөјүкләрин дә севинчинә сәбәб олду. 3). Колхозун үзвләри, **хүсусән Шамама һәсәнова** гонағлары сәминими гаршылады. 4). Сиз **Азәрбајчан јазычылары**, өз әсәрләринизлә халгын һөрмәтини газанмалысыныз.

Јазы ишләринин тәһлили, шакирдләрин шифаһи нитги үзәриндә апарылан мүшаһидәләр көстәрир ки, мәктәблиләрин нитгиндә хүсусиләшмәләрә аз тәсадүф олунар; онлар өз нитгләриндә бу синтактик категоријадан мәгсәдәујғун шәкилдә истифадә етмәкдә чәтинлик чәкирләр. Бу, һәр шејдән әввәл, ондан ирәли кәлир ки, шакирдләр хүсусиләшмәләрин нитгдәки (јазылы вә шифаһи) функцијасыны јахшы дәрк етмирләр. Мәһз буна көрә дә мүәллим хүсусиләшмәләрин тәдриси илә әләгәдар олараг, шакирдләрин нитг вәрдишләрини инкишаф етдирмәјә хүсуси диггәт етмәлидир.

Бу мәгсәдлә Бақы вә республиканын бир сыра рајон мәктәпләриндә апарылан чалышмалара аид нүмунә верәк:
Бақыдакы 31 №-ли мәктәбдә (фәнн мүәллимләри Н. һәсәнзадә вә Т. Исмајыловадыр) ики мухтәлиф сүжетли шәкил үзрә шакирдләрин тәртиб етдикләри мәтнләрдән нүмунә.

Биринчи шәкил үзрә

Отагда бөјүк шәнлик һисс едилир. Бура сәлигә илә бәзәдә дәмнишдир. Ортаја бөјүк бир јемәк столу гојулмушдур.

Столун үстүндө мүхтәлиф жемәклер вә бундан башта, дәстәлери дә вардыр.

Столун үстүндә күл дәстәлери олмасына ата да гызыны тәбрик етмәк үчүн күл кәтирмишдир, әлиндә күл дәстәси тутдуғу һалда, гапынын кирәчәжиндә жанмышдыр. Ана гызыны ад күнү мүнәсибәти илә бағра басыр. Гардашы да бачысыны тәбрик етмәк үчүн күл кәтирмишдир. Ана вә оғул гызы тәбрик етдикләри заман тә ачылыр. Ата әлиндә күл дәстәси вә һәдијјә ичәри да олур. һамы, хусусән ана чох севинир.

Икинчи шәкил үзрә

Отаг чох көзәл бәзәдилмишдир. Отағын сәлигәси, хусусән тәмизлији, диггәти даһа чох чәлб едир.

Евини ортасында ири жемәк столу гојулмушдур. Отаг столдан әләвә шкаф, диван, телевизор вә пиано да вардыр.

Евдә ата вә онларын гызлары тәсвир олунур.

Ана диванда отуруб жакет тохујур. Ата столун архасында отуруб гәзет охујур. Гыз исә пиано чалыр.

Ата гәзет охумагла бәрабәр, гызына да гулаг асыр. Ана жакет тохумасына бахмајараг, гызынын чалдығы һәзини көзәл маһныны динләјир.

Аилә үзвләри, хусусән ана гызын чалдығы маһныдан фәрәһләнир.

Жданов рајонундакы шәһәр орта мәктәбиндә (фәһми әллими Е. һачыјевадыр) хусусиләшмәләрдән нитгдә јерли јериндә истифадә едә билмәк, мұвафиг мәтнләрдән бу сәһәти тактик категоријалара аид нүмунәләр сечмәји бачармаг, һә бәлә хусусиләшмәләрдә дурғу ишарәләри ишләтмәјә аид вәрдишләр ашыламаг мәгсәдилә истифадә олунан карточкалар даир бир нүмунә.

1. Бригадир, меһрибан бир ев саһиби кими, гонаглара гулур едирди. (Ә. Вәлијев)

2. Мән, Әлијева Ирадә Гулам гызы, 1958-чи илдә ападан олмушам.

Чүмлөләри синтактик чәһәтдән тәһлил ет. Хусусиләшмәләри тап вә даирә ичәрисинә ал.

Шакирдләрин фәал иштиракы илә һазырланмыш бәлә карточкалар хусусиләшмәләри мұәјјән етмәкдә шакирдләри јахындан көмәк едир.

ИСМИН ТӘСИРЛИК ҺАЛЫНДА МҮӘЈЈӘНЛИК, ГЕЈРИ-МҮӘЈЈӘНЛИК МӘНАЛАРЫ ВӘ ОНЛАРЫН ТӘДРИСИ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Рамиз НОВРУЗОВ,

Јевлах шәһәр 1 №-ли орта мәктәбин мұәллими

Орта мәктәб програмларында тәсирлик һалын тәдриси-нә ажрыча вахт верилир, онун мұәјјәнлик вә гејри-мұәјјәнлик мәнәларынын шакирдләрә чатдырылмасына хусуси диггәт јәтирмәк тәләб олунур. Тәчрүбә көстәрир ки, тәсирлик һалын һәмин мәнәларынын мұасир Азәрбајчан дилчилијиндә гојулушуну нәзәрә алмадан шакирдләрә дүзкүн биллик вә практика вәрдиш дә вермәк олмаз. Она көрә биз бу мәга-ләдә мұәјјәнлик вә гејри-мұәјјәнлик мәнәларынын тәсир-лик һалда ифадә едилмәси јолларындан вә бу мәнәлар һаг-гында шакирдләрдә илк тәсәввүрүн јарадылмасы тәчрүбә-синдән данышачағыг. Тәсирлик һалын мұәјјән вә гејри-мұ-әјјән мәнәларыны ајдынлашдырмаг үчүн шакирдләрдә мұ-әјјәнлик вә гејри-мұәјјәнлик аңлајышы һаггында тәсәввүр јаратмаг лазымдыр. Онлара чатдырылмалыдыр ки, объектив аләмдә сајсыз-һесабсыз үмуми силсилә тәшкил едән ејни чинсли әшја вә варлыг мөвчуддур. Ејни чинсли әшјалардан бири вә ја бир нечәси алыныб, онлар һаггында конкрет данышыла биләр. Мәлүм мејданда олан, әләвә һеч бир мә-лүмат верилмәсинә лүзүм көрүнмәјән әшја вә варлыг ола биләр. Нитг просеси заманы бәлә әшја вә варлыг һаггында әввәлки тәсәввүр хатырланыр, һансы әшја вә варлыг олду-гуну ајдынлашдырылмасына еһтијач галмыр. Бу ағачы мән-әкмишәм. Шакирд икинчи рүбдә ирәлиләмәјә башлады—ми-салларында ағач вә шакирд бизә мәлүм олан мұәјјән әшја вә варлыгдыр.

3. Сифариш 2071.

Эшја вэ варлыг өзүнү үмүмн шәкилдә дэ кәстәрә бә
Бу о демәкдир ки, биз эшја вэ варлыгы үмүмн һалда
чһис вэ тамындан аҗырмадан көтүрүрүк. Данышыг зам
белә эшја вэ варлыг һаггында сөһбәт кетдикдә онун һа
эшја вэ варлыг олдуғуну аҗдышлашдырмаға еһт
вардыр. Лакин һазыркы нитг просесиндә буна лүзүм ол
дыгы үчүн эшја вэ варлыг үмүмн шәкилдә мејдана чы
Алма фәјдалы мејвәдир; **Чејран** зәриф хилгәтдир—дејир
Бурада алма вэ чејран сөзләри бизә мәлум дејилдир, геј
мүәјјәндир.

Азәрбајчан диндә мүәјјәнлик вэ гејри-мүәјјәнлик
ифадәси өзүнү мүхтәлиф категоријаларда кәстәрир ки, бу
лардан бири дә исми тә'сирлик һалыдыр.

Тә'сирлик һалын әсас мә'насы бу вә ја дикәр дәрәҗә
тә'сирә мә'руз галан объект ифадә етмәкдир. Нәрәкәтһи тә'
сиринә дүшән объект, әсасән, бу һал васитәсилә билдирилә
Үзәриндә иш ичра едилән объект исә мүәјјән вэ гејри-мү'
јән ола биләр. Мисал үчүн белә бир мәтнә диггәт едәк:

Севинә-севинә **костјуму** евә кәтириб кејинмәјә һазыра
шырдым. Јолдашым да мүбарәкбадлыг еләди. **Костјуму** к
јиндирди ки, сәлигәсинә бахсын. Дүјмәсини дүјмәләмәк мү'
күн олмады, иләси балача иди, дүјмә јерләшмирди (М
Чәләл).

Бурада **костјумдан** сөһбәт кедир. Лакин мәтидә бу **кост**
јум һаггында фәал мәлумат верилмиш, һансы **костјум** олду
динләјичијә мәлум олмушдур. Ичра объект **костјум** һа
гында јенә сөһбәт дүшдүкдә ондан мәлум бир объект ким
данышылыр, бунун үчүн мәтнин мәзмуну вә тә'сирлик һа
шәкилчиси васитә ролуну ојнајыр.

Тә'сирлик һалда мүәјјән объект ики формада мејдана
чыхыр:

1. Объектин мүәјјәнлији даимидир.
2. Объектин мүәјјәнлији тәсадуфидир.
1. Тә'сирлик һалда объект даими мүәјјәнлији мәзму
нунда мүәјјәнлик аһләјишы олан васитәләрлә ифадә ол
нур. Объектин тәсадуфи мүәјјәнлијиндән фәргли олараг, да
ми мүәјјәнликдә шәкилчисиз тә'сирлик һал мөвчуд дејилдир.
Бунунда белә бу мүәјјәнликдә тә'сирлик һал шәкилчисини
рол ојнамадыгыны кәстәрмәк дүзкүн олмаз. Тә'сирлик һа
шәкилчиси бурада өзүнә мөхсус әсас вәзифәни—тә'сир
мә'руз галан эшја вэ варлыгы, шәхси кәстәрмәклә ејни з
манда мәлум объект ифадә етмиш олур.

Тә'сирлик һалда даими мүәјјәнлијин әсас ифадә васитә
ләри ашағыдакылардан ибарәтдир:

1. Хүсуси исимләр. Мәс.: Достәли о вахтдан **Гарабатдагы**
тапырды (Н. Гулијев). Намы **Улдузу** гарғыјырды (С. Рә
һимов). Бир о **Кудевери** дә ала билсәјдик (Әфган).

2. Мүәјјән шәхс вә ишарә әвәзликләри. Мәс.: Гарател,
мәи өзүм **сәни** зијарәт дагына апарачағам (С. Рәһимов).
Гәрибәдир, инди **бунлары** дүшүндүкчә Бәһлул Зија агрыны
чундурду (И. Мәликзадә).

3. Мәнсубијјәт шәкилчили сөзләрин бир һиссәси. Мәс.:
Һәким Бақыда тәк-тәһһа галмыш **анасыны** хатырлады
(М. Ибраһимов).

4. Мүәјјән заман вә јер зәрфләри. Мәс.: Бригада **кечәни**
динләјә-динләјә гәрбә доғру кедирди (Әфган). Јол инсанын
фикирләрини кәләф кими ачыр, фикирләр бир-биринә багла
ныб **узағы** кәздирир (Н. Рәфибәјли).

2. Объектин тәсадуфи мүәјјәнлији о демәкдир ки, мәзму
нунда гејри-мүәјјәнлик олан сөзләрин ифадә етдији эшја вэ
варлыг әксәр һалларда тә'сирлик һал шәкилчисини гәбул
етмәклә нитг просеси үчүн таныш, мәлум объектә чеврилир.
Јәни бурада мүәјјән объект кәстәрмәк үчүн мәтнин мәзму
ну вә тә'сирлик һал шәкилчиси васитәсилә мүвафиг шәраит
јарадылыр, бу шәраит олмадыгда исә гејри-мүәјјәнлик ифа
дә едилмиш олур. Тәсадуфи мүәјјәнликдә ашағыдакы васи
тәләр иштирак едир:

1) Үмүмн исимләр. Мәс.: Һәким **ушағы** апармагдан **горх**
мурду (И. Мәликзадә). **Кишини** гыз күлфәти басыб бүрү
мүшдү (С. Рәһимов).

2) Субстантивләшмиш сифәтләр вә фе'ли сифәтләр. Мәс.:
Очағын зәиф шәләси һәрдән **гаранлығы** јарыб әтрафы
ишыгандырырды. Күндүзләр бир тәһәр **көрпәни** овунду
рурду (Ә. Вәлијев). Башгаларына јохдур дедији бир шеји
Рәјһан истәјәндә дәрһал әлини хурчунун дибнә салыр, һә
раданса о **истәјәни** тапыб чыхарырды (М. Ибраһимов).

3) Субстантивләшмиш мүәјјән мигдар вә сыра сајлары.
Мәс.: Биз ајрыланда мәним он дөрд, онун исә он сәккиз ја
шы варды, **әлини** кечәндән сонра көрүшдүк (Н. Рәфибәј
ли). Чаһан ханым фикирләшди ки, әкәр әввәлдән бу сүрү
ләр ағыллы-башлы тәсәррүфатчы әлине дүшсәјди, гојунун
сајы чохдан **јүз мини** өтмүшдү (М. Ибраһимов). Мүәллим

ушагларга тапшырды ки, мөсәләһни икинчисини евдә һа
етсинләр («Имла мәчмуәси»).

Тәсирлик һалда гејри-мүәјјәнлик ичра объекти олан
ја вә варлығын нитг просеси үчүн гејри-мә'лум олмасы, һа
гында илк дөфә сөһбәт кетмәси демәкдир. Әшја вә варлығын
чохла һәмчинсин тәркибиндә олуб, дикәр һәмчинсләр
дән ајрылмыр, бунларын бири вә ја бир групу һагында
нышылмасына бахмајараг, дикәри вә дикәр группалары
бизим тәсәввүрүмүзүн объекти олур.

Гејри-мүәјјән объект өз ифадә васитәләринә көрә мүәјјән
объекти көстөрән тәсирлик һалдан фәргләнир. Белә ки, мүәјјән
әјјәнлик анлајышында ифадә васитәләри гејри-мүәјјәнлик
ифадә васитәләриндән даһа кенишдир. Буну демәклә ки, мүәјјән
јәнләnmәк олар ки, мәзмунунда мүәјјәнлик вә гејри-мүәјјән
лик ифадә едилә биләр. Гејри-мүәјјәнлик исә анчаг мәзмун
нунда гејри-мүәјјәнлик олан сөз вә бирләшмәләрлә јараныр.

Тәсирлик һалда гејри-мүәјјәнлији дә даими вә тәсадүфи
олмаг үзрә ики група бөлмәк олар. Даими гејри-мүәјјәнлик
тәсирлик һалда шәкилчили вә шәкилчисиз ишләnmәсиндә
асылы олмајараг јаранан гејри-мүәјјәнликдир ки, бунун
әсас ифадә васитәләри ашағыдакылардыр:

1). Гејри-мүәјјәнлик билдирән әвәзликләр. Бу әвәзликләр
тәсирлик һалда ики формада чыхыш едир:

а) Шәкилчили формада. Шәхс билдирән гејри-мүәјјән
әвәзликләр бу формада ишләнир. Мәс.: Нәинки дүшмәнләри
ки, һәтта хошларына кәлмәјән **һәр кәси** диз чөкдүрүб тор
пагда сүрүндүрмәјәнә гәдәр раһат олмазлар (М. Ибраһимов). **һәрәни** бир тәрәфә көндәрдиләр. **Кимисини** шәһәр
охумаға, **кимисини** дә колхоза ишләмәјә.

б) һәм шәкилчили, һәм дә шәкилчисиз формада әшја ан
лајышына малик олан гејри-мүәјјән әвәзликләр чыхыш едир.
Шәкилчили формаја мисал: Башгаларына јохдур деди
бир шеји Рејһан истәјәндә дәрһал әлини хурчунун дини
салыб, һараданса о истәјәни тапыб чыхарарды (М. Ибраһимов).
Шәкилчисиз формаја мисал: Бәһлул Зија чиләвдә
јапишыб кедән гара јапынчылы адама **нәсә** демәк истәд
(И. Мәлизадә).

2) Мигдар сәјларынын јанашдығы сөз вә бирләшмәләр
Мигдар сәјларынын јанашдығы сөз вә бирләшмәләрин да
ми гејри-мүәјјәнликдә һесаб олунмасы тәбии бир һалдыр.
Чүнки бу сәјлара јанашан **әшја** вә варлыг һәгиги мәна
36

нитг просеси үчүн намә'лумдур. Мәс.: Чарвадар **он улаг** јүк-
ләсә иди, јенә чамаатын бу маллара олан еһтијачыны өдәјә
билмәзди. Бала, һарда јатыб, һарда дурурсан, гојуна нечә
бахырсан, нечә олду ки, **јүз гојуну** бирдән азар апарды, ча-
павар парчалады (М. Ибраһимов). Партизанлар **хејли ал-**
ман әсир кәтирдиләр— мисалларындан мигдар сәјларыны
атдыгда **улаг, гојуну** вә алман сөзләринин (тәсирлик һал
шәкилчиси гәбул етмәклә) мүәјјәнлик билдирдији ајдын
олачагдыр. Демәли, мигдар сәјлары тәсирлик һалда гејри-
мүәјјән әшја вә варлығын ифадә едилмәсинә сәбәб олмуш-
дур. Гејд едилмәлидир ки, мигдар сәјлары илә тәјјин едилән
әшја вә варлығын мүәјјәнлији анчаг белә бирләшмәләрә
мүәјјәнләшдиричи васитәләр јанашдыгда ифадә олуна би-
ләр. Мәс.: Истәјирди ки, нифрәт бәсләдији **бу ики адамы** чо-
банларын көзү габагында дөш-дөшә кәтирсин, бир-биринә
абырдан салдырсын, дидиб паргалатсын (М. Ибраһимов).

3). Тәсирлик һалда шәкилчисиз ишләнән үмуми исим-
ләр. Јухарыда дејилдији кими, үмуми исимләр тәсирлик
һалын шәкилчисиз формасында чыхыш етдикдә һәмишә геј-
ри-мүәјјәнлик билдирир. Бу вариантын һәр бир тәсадүфи
мүәјјәнлик анлајышы олмадығы үчүн бурада јаранан гејри-
мүәјјәнлијин даими характер дашыдыгындан сөһбәт кедир.
Мәс.: **Адам** өлдүрмәк белә асандыр, бујурун, өзүнүз өлдүрүн
(М. Ибраһимов). Бу сөзләри дејән һәмишә чийиндә **чанта**
кәздирән, һамы илә зарафат етмәји севән, естон баласы
Едуард иди (Әфган).

Объектин тәсадүфи гејри-мүәјјәнлији о демәкдир ки, мү-
әјјәнлијин васитәләрини, тәсирлик һалда исә һал шәкилчи-
ләрини гәбул етмиш сөз вә бирләшмәләр гејри-мүәјјәнлик
анлајышына малик олур. Јәни әксәр һалларда мүәјјәнлик
ифадә едән сөз вә бирләшмәләр тәсадүфи тәрздә, мәтн вә
чүмлә илә әлагәдар олараг, гејри-мүәјјәнлик билдирир. Бу
вәзифәдә ашағыдакы васитәләр чыхыш едир:

1). Тәсирлик һалда шәкилчили формада чыхыш едән
үмуми исимләр. Мәс.: Инди милјонларча кәнч онун ады-
ны бајраг едиб, **дүшмәни** әзир (Әфган). Илдә бир дөфә **гул-**
лугчуну мә'зунижјәтә бурахырлар («Бакы» гәзети). Бу чүм-
ләләрдә **дүшмән** вә **гуллуғчу** сөзләри тәсирлик һал шәкил-
чиси гәбул етмәләринә бахмајараг, гејри-мүәјјәнлик бил-
дирир.

2) Субстантивләшмиш сифәт вә фе'ли сифәтләр. Мәс.:
Өлүм һәмнишә ачизи тапыр. Јашамаг үчүн доғуланлары
дүрмәјә кедәиләрә сиз һаһаг јерә инсан дејирсиниз (Әфган).

3) Субстантивләшмиш заман вә јер зәрфләри. Мәс.:
Күнү парлаг, күндүзү ағ, кечәни тар јазым (М. Ә. Саһи)
Бу јолда узагы көрмәк лазымдыр.

4) Бир сөзүнүн јанашдыгы һал шәкилчили сөз вә бә
ләшмәләр. Мәс.: Сизин бу партизаны дејирәм, һеч јахшы
мады (Әфган). Ана һечә ил үрәјиндән кечирдији, лакин фе'
дасыз биринә билдирмәдији бир фикри инди Идрисин
вә деди (М. Ибраһимов).
Тәчрүбә көстәрир ки, мүүјәнлик вә гејри-мүүјәнлик
онун тә'сирлик һалда ифадәси һаггында шәкирдләрә бә
һечә дәрәдә мә'лумат вермәклә кифәјәтләнмәк олмаз. Јухары
да көрдүүмүз кими, мүүјәнлик вә гејри-мүүјәнлик
елә ифадә васитәләри (мәсәлән, шәхс вә иш
рә әвәзликләри, јер вә заман зәрфләри, сифәт вә фе'ли сө
фәтләр вә с.) вар ки, онлар һалә програмын сонрақы һә
сәсиндә олдуғу үчүн шакирдләрә мә'лум дејилдир. Она кә
рә дә мән үмуми вә хүсуси исимләрдән баһшамыш та мүү
јән вә гејри-мүүјән шәхсли чүмләләрә гәдәр јери кәлдики
шакирдләрә мұвафиг мә'лумат вермәјә вә чалышмалар
апармаға фикир верирәм.

Тә'сирли һал васитәсилә ифадә едилән гејри-мүүјәнлик
өзүнү мұхтәлиф дәрәчәдә көстәрир. Гејри-мүүјәнлијин ади
дәрәчәсиндә әшја вә варлыг һеч бир әләвә васитәнин кә
мәји олмәдан, јалһыз өзү васитәсилә шәкилчи гәбул етмә
дән вә ја шәкилчи васитәси илә мејдана чыхыр. Мәс.: Башы
ишә гарышыб дәмир дөјәндә исә дејирди: Инди сән гулаг
ларыны тут, чајыны ич, мән дә дәмирими дөјүм (М. Ибра
һимов). Дағлары гаплајан гара булудлар һөнкүрдүләрмин
(С. Рәһимов).

Гејри-мүүјәнлијин јүксәк дәрәчәси тә'сирлик һалда аша
ғыдақы јолларла ифадә олунур:

- 1) Гејри-мүүјәнлик билдирән әвәзликләр васитәси илә
- 2) Бир, һәр һансы бир, һәр бир вә с. гејри-мүүјәнлик
васитәләринин јанашмасы илә.

ПАРОНИМ СӨЗЛӘРИН ТӘДРИСИ ҺАГГЫНДА

Б. ҺӘСӘНОВ,

С. М. Киров адына АДУ-нун мүүәллими,
филологи елмләр һәмизәди.

Јени програма әсасән орта мәктәбин IV вә V синифлә
риндә Азәрбајчан дили програмына «Лексика» мөвзусу да
дахил едилмишдир.

Бу синифләрдә лексиканын тәдриси илә әләгәдар олараг
шакирдләрә дилимизин лүгәт тәркибинин дәјишмәси, инки
шафы вә зәнкинлији, сөзүн әсас вә мә'чазы мә'насы, омо
ним, синоним вә антонимләр һаггында аһлајыш верилер.

Омоним, синоним вә антонимләр кими паронимләр дә
сөзүн мә'насы илә бағлыдыр. Белә сөзләрә нитгимиздә тез
тез раст кәлирик. Бунлар һаггында да шакирдләрә мә'лумат
вермәк чох фәјдалыдыр.

Ашағыда мүүәллимләрә көмәк мәгсәди илә пароним сөз
ләр һаггында изаһат вермәји лазым билдик.

Тәләффүзчә ејниләшдирилән, формача ејни вә ја јахын,
лакин мә'нача мұхтәлиф сөзләр пароним сөзләр адланыр.

Паронимләр нитгин шәкил вә мәзмүнча тәмтәрағлы ол
масы үчүн зәнкин материал верир.

Пароним сөзләри бир-бириндән ајырмаг үчүн онларын
һәр биринин мә'насыны јахшы дәрк етмәк, фәргләндирмәк,
охшар вә фәргли чәһәтләрини јадда сахламаг лазымдыр.
Сәсләнмә чәһәтдән пароним сөзләр омоним, омоформ вә
омофонлара охшаса да бәзи хүсусијјәтләринә көрә онлар
дан фәргләнир. Белә ки, омонимләр форма, јазылыш вә тә
ләффүзчә ејни, мә'нача мұхтәлиф, омофонлар тәркиб, јазы
лыш вә мә'нача мұхтәлиф, тәләффүзчә ујғун олан мұхтәлиф
көклү, паронимләр исә тәләффүзчә бир-биринә јахын, фор
ма вә јазылышча фәргли, ејни вә мұхтәлиф көклү, мұхтәлиф
мә'налы сөзләрдир.

Паронимија јахын адлы сөзләрдир. Мә'на вә гурулушча,
сәсләнмәләринә көрә бир-биринә јахын олан сөзләрин ејни-

лөшдирилмәси нәтижәсиндә паронимија һадисәси жараныр.
Мәсәлән, һәким—һаким, мүсаһибә—мүбаһисә, сурәт—сурәт,
әср—әсир, мәтн—мәтин, әмр—әмир, комплекс—комплекс,
обсерваторија—консерваторија, импорт—экспорт, Австралија—
Австралија, коллектор—корректор, эффект—дефект вә с.

Пароним сөzlәр арасында гурулушча алдадычы бир ошарлыг вардыр. Бу алдадычы ошар вә ја јахынлыг пароним сөzlәрин һәр икисинин ејни бир нитг һиссәсинә айналыр. Ејни вургулу олмалары, тәләффүзчә вә лексик мәна ча бир-биринә јахынлыглары илә әлагәдардыр. Мәсәлән, аппарат—препарат, индуксија—дедуксија, экспонат—экспонент, дипломат—дипломант вә с. Бурада верилән сөzlәрин һамысы исимдир. Вургулары ејни, тәләффүзчә бир-биринә јахындыр.

Лакин паронимләри бу чәһәтләрә көрә ејниләшдирмә олмаз. Чүнки бунлар ејни көклү олсалар да, мәна вә язылышча фәргләнир. Демәк, пароним сөzlәри бир-бириндә мәна вә грамматик формаларына әсасән ајырмаг олур.

Паронимија һадисәси илә әлагәдар олан һадисәләрдә бири дә паронимасијадыр. Паронимасија јахын адлы демәкдир. Сәсләнмәләринә көрә бир-биринә ујгун кәлән ејни мүхтәлиф көклү сөzlәрин бир-бири илә гарышдырылмасы нәтижәсиндә паронимасија һадисәси жараныр. Мәсәлән, Фарс—фарш, асма—астма, экскаватор—экскалатор, фауна—флора вә с.

Чох вахт паронимија паронимасијадан фәргләндирилади. Бу һадисәләр бир-бири илә ејниләшдирилир вә јахындыр. Булар бир-бири илә гарышдырылыр. Онлары бир-бириндә ашағыдакы әләмәтләринә көрә ајырмаг олар:

1. Паронимләрдә ејни көклү, паронимасијаларда исә әсасән мүхтәлиф көклү сөzlәр гаршылашдырылыр.
2. Паронимләрдә һәм фонетик вә етимологи, паронимасијаларда анчаг фонетик чәһәтдән јахынлыг вар.
3. Паронимләр ошарлыг, паронимасијалар (долашылыг) әсасында жараныр.
4. Паронимләр ганунаујгун, паронимасијалар исә тәсәдүфи һадисәдир.

Демәли, әкәр паронимләр ејни көклү, мүхтәлиф тәркибли вә мәналы сөzlәрин нитгдә сәһв истифадә едилмәсиндир, сә, паронимасија нитгдә паронимләрин, сәсләнмә вә мәна ча ошар сөzlәрин үслуб чәһәтдән јахынлашдырылмасыдыр, ишләдилмәсидир.

МӘКТӘБДӘ ВАҺИД ОРФОГРАФИК РЕЖИМ

Аллаһверди ҺАЧЫЈЕВ,
В. И. Ленин адына АПИ-нин методисти.

Орфографик режим мәктәбин ваһид гәјдаларындан биридир. Лакин ачыгыны десәк, һәлә мәктәбимиздә бу иш күтләви характер алмамышдыр.

Буну да етираф етмәк ләзимдыр ки, мәктәбләрдә ваһид орфографик режимин гәрадылмасы һаггында бир сыра методик мәгаләләр язылса да, һәлә бу режимин нечә гәрадылмасы, һансы јолларла гәрадылмасы һаггында конкрет бир фикир дејилмәмишдир.

Бәлкә, бу сәбәбә көрә бәзи мәктәбләримиздә һәлә ваһид орфографик режим һаггында сөһбәт кетмир.

С. Вургун адына Саатлы шәһәр орта мәктәби рајонун ән нүфузлу мәктәбләриндән биридир. Бурада 50 нәфәрдән чох мүәллим тәлим-тәрбијә иши илә мәшгул олур. Белә бир бөјүк педагожи коллективдә ваһид орфографик режимин гәрадылмасы еһтијачы дујулур. Дүздүр, мәктәбин бүтүн фәнн мүәллимләри вә ибтидаи синиф мүәллимләри өз ишләринә чан јандырыр. Үмумијјәтлә, бу мәктәбин мәнимсәмә фәнзи һәр ил јүксәк олур. Тәлим-тәрбијә иши бөјүк һәвәслә һәјата кечирилир. Мәктәбдә бир сыра ваһид гәјдалар гәрадылмышдыр. Лакин бу бөјүк ишкүзар педагожи коллективдә ваһид орфографик режим гәјдасы јаратмагда даһа мәгсәдујгун иш көрмәк мүмкүндүр.

Әввәлчә демәк ләзимдыр ки, мәктәбдә ваһид орфографик режимин гәрадылмасы јалһыз дил-әдәбијјат мүәллимләринин иши дејилдир. Бу мәс'ул вә чәтин вәзифәни анчаг бүтүн педагожи коллективин актив көмәји нәтижәсиндә мүвәффиј-

жәтлө жеринә јетирмәк олар. Шакирдләрин јазыларында зән чидди орфографик сәһвләрә тәсадүф едилир:

а) тәһечалы сөзләрин јазылышында. Мәсәлән, әмир, әср—әсир, үзр—үзүр вә с.

б) бә'зи икһечалы сөзләрин јазылышында. Мәсәлән, әтир—әтр, чисим—чисм, фикир—фикр, гәбир—гәбр вә с.

в) гоша саитли сөзләрин јазылышында. Мәсәлән, ајилә, даирә-дајирә, шүчаәт—шүчајәт вә с.

г) бә'зи сөзләрин ортасында кәлән «н» вә «м» самитләрин јазылышында. Мәсәлән, зәнбил—зәмбил, сүнбүл—сүмбүл вә с.

г) бә'зи сөзләрдә гоша самитләрин јеринин дәјишик јазылышында. Мәсәлән, әксик—әсник, чылпаг—чыплаг, асгырмаг—агсырмаг вә с.

д) идарә вә тәшкилат адларынын, фәхри адларып, гарәвет Сосиалист Республикасы—Нахчыван Мухтар совет сосиалист республикасы, Ленин Мүкафаты Лауреаты—Ленин Мүкафаты лауреаты, 7 Нојабр—7 нојабр вә с.

Мәктәбдә ваһид орфографик режим јаратмаг үчүн дил-әдәбијјәт мұәллимләринин үзәринә чәтин вәзифә дүшүр:

1) Дил-әдәбијјәт мұәллими дәрс дедији мәктәбдә өз һәмкарлары илә һәмишә елми вә методик үнсийјәтдә олмалыдыр.

2) О, мәктәбин ичтимаи һәјатында јахындан иштирак етмәли, һәмин мәктәбдә савадлы нитг мәдәнијјәтинин кешийиндә дүрмәлидыр.

3) О, үмуми мәктәб үзрә чыхан дивар гәзетләринин, е'ланлары, шүарлары, плакатлары, һабелә шакирдләрә верилән сәнәдләри диггәтлә изләмәли, бурахылан сәһвләрин тезликлә арадан галдырмалыдыр.

4) Синифдән вә мәктәбдән кәнар ишләрдә ваһид орфографик режим јарадылмасына диггәт етмәлидир.

Мәктәбдә ваһид орфографик режимин јарадылмасында дил-әдәбијјәт мұәллимләринин үзәринә башга ичтимаи вәзифәләр дүшдүјү кими мәктәб рәһбәрләринин, дикәр фәнн мұәллимләринин, ибтидаи синиф мұәллимләринин, мәктәбин ичтимаи тәшкилатларынын да үзәринә чидди вә мәс'ул вәзифәләр дүшүр.

Мәктәбдә фәнн мұәллимләри кәмијјәтчә үстүнлүк тәшкил едир. Бу мұәллимләрин бир һиссәси өз фәнләринин тәдрисинә нә гәдәр чидди јанашсалар да, мәктәбин ваһид орфографик режим гәјдасыны унудурлар. Мә'лумдур ки, јазы иш-

ләри јалһыз дил дәрсләриндә апарылмыр. Башга фәнләрин тәдрисиндә дә јазы ишләри апарылыр. Адәтән, кимја, физика, ријазийјәт вә башга фәнн мұәллимләри һәмин јазыларын јохланылмасыны биртәрәфли апарырлар. Белә ки, кимја мұәллими анчаг кимјәви формуллары дүзкүн изләјир.

Мәсәлән, кимја мұәллими мәсәләнн нәтичәси илә марагланыр вә с. Беләликлә, шакирдләрин јазы мәдәнијјәти тамамилә унудулур. Она көрә белә фәнләрдән јазы иши апарылдыгда шакирд дил мұәллимләринин тәләбләрини унудараг мәсәләнин тәләбләрини истәдији кими јазыр. Билир ки, мұәллим јазынын орфографик чәһәтинә фикир вермир. Бурадан да шакирдләрдә сәһв јазма мејлләри әмәлә кәлир. Апардығымыз мұһабидәләр нәтичәсиндә шакирдләрин кимја, физика, та-

рих, чографија, ријазийјәт фәнләринә даир дәфтәрләриндә бир сыра сәһвләрә раст кәлмишик. Бу сәһвләрин ән чоһу һәмин фәнләрин өзүнә аид терминләринин јазылышында нәзәрә чарпыр. Мәсәлән, шакирдләрин әксәријјәти «тригонометрија», «тиргонометирја», «тәнлик» сөзүнү «тәнниј», «Антрактида» сөзүнү «антракта» вә ја «Антырактика», «екватор» сөзүнү «еквадор» вә ја «екватур», «космонавт» сөзүнү «каспонават» вә с. јазырлар.

«Савадлы јазынын вә мәдәни нитгин ваһид мәктәб гәјдасында дејилир:

«Бүтүн фәнн мұәллимләри шакирдләрин нитгләринә илк дәфә даһил олан јени истилаһлары вә башга сөзләри онларын баша дүшмәләринә, дүзкүн тәләффүз етмәләринә вә јазмаларына наил олмалыдырлар. Белә сөзләри изаһ едәркән, синиф јазы тахтасында јазмалы, һәр бир фәннә аид истилаһлар вә чәтин сөзләр чәдвәлини мүнтәзәм сурәтдә асмалы, сорғу заманы јени сөзләрин мәнимсәнилмәсини, тәләффүзүнү, јазылышыны, верилән сөзү чүмләјә даһил етмәји, нитгдә ону ишләтмәји бачармағы јохламалыдырлар». («Азәрбајчан дили вә әдәбијјәт тәдриси» мәчмуәси, 1955, 1-чи бурахылыш, сәһ. 42).

Мәктәбин башга фәнн мұәллимләри дә орфографик режим гәјдасына ријәт етмәк үчүн һәмишә дил-әдәбијјәт мұәллимләри илә әлагә сахламалыдыр. Онлар дүзкүн јазылышы мұһабисәли олан сөзләрин нечә јазылмасыны дил-әдәбијјәт мұәллимләриндән соруша биләрләр.

Мәктәбдә ваһид орфографик режимин јаранмасында ичтимаи тәшкилатларын да бөјүк ролу вардыр. Белә ки, мәктә-

бин илк партија тәшкилаты, һәмкарлар иттифагы һазар
дыглары бүтүн сәнәдләрдә мәктәбин ваһид орфографик
ләбләринә риајәт етмәлидирләр.

Мәктәбин комсомол комитәси, пионер тәшкилаты өз
вар гәзетләриндә, һазырладыглары фотомонтажларда, өз
кирдләре верилән тәшәккүрнамәләрдә, тәрифнамәләрдә,
сипјәтнамәләрдә орфографик режимә там мәнасында әмәл
мәлидирләр. Бу тәшкилатлар, һәмчинин, шакирдләрин ола
тәгдим етдикләри јазылары чидди нәзәрдән кечирмәли, ја
да сәһв варса кери гәјтармалы, шакирд сәһвини дүзәлтә
дән сонра гәбул етмәлидир.

Ваһид орфографик режимин јаранмасына мәктәб рәһб
ләри биләваситә рәһбәрлик етмәлидирләр. Тәчрүбә көстә
ки, мәктәб рәһбәрләри адәтән, ајры-ајры фәнләрин тәдриси
фикир верирләр. Лакин шакирдләрин үмуми һазырлығын
нитг мәдәнијјәтини вә с. унудурлар. Бу сәһәдә тәдрис ишләр
үзрә директор мұавининин үзәринә бир сыра вәзифәләр д
шүр. Әввәлә, о, мәктәбин бүтүн мұәллимләринин јазылар
ны мұшаһидә етмәлидир. Адәтән, синиф журналларыны
ләјәркән журналын долдурулма гәјдасыны изләјирләр. Жур
налдакы јазыларын орфографик чәһәтини исә унудурлар. Бу
радан да мұәллимләрдә јазыларына гаршы мәс'улијјәтсизл
әмәлә кәлир. Јахшы олар ки, тәдрис ишләри үзрә директор
мұавини синиф журналларыны вә долдурулмуш башга сәнә
ләри јохләјәркән дил-әдәбијјат мұәллимләринин көмәјиндә
истифада етсинләр. Бу вахт характерик сәһвләр ашкара ч
хыр вә бунун арадан галдырылмасы үчүн әлверишли шәра
јараныр.

Шакирдләрин јүксәк савад вә нитг мәдәнијјәти угрун
апарылан мұбаризә һәр бир мәктәбдә педагожи коллек
тивин әсас ишидир. Бу ишә башчылыг едиб истигамәт верм
исә мәктәб рәһбәрләринин вә Азәрбајчан дили вә әдәбијј
мұәллимләринин шәрәfli вәзифәсидир.

II. Орта мәктәбдә әдәбијјат тәдриси

М. РАҺИМИН ЛИРИКАСЫНЫН ТӘДРИСИ ҺАГГЫНДА

Улдуз ӘҺМӘДОВА,

Лачын шәһәр орта мәктәбинин мұәллими.

Орта мәктәбдә халг шаири Мәммәд Раһимин јарадычы-
лығы кениш тәдрис олунар. Мұшаһидәләр көстәри ки, шаи-
рин чохчәһәтли јарадычылығынын өјрәдилмәсиндә бә'зи мұ-
һим чәһәтләр шакирдләрин нәзәринә хусусилә чатдырылма-
ныдыр. Бу, һәр шејдән әввәл, имкан јарадыр ки, шакирдләр
лириканын әсил маһијјәтини баша дүшсүнләр вә бу зәминдә
М. Раһимин поезијасындакы ичтимаи-сијаси мотивләрин әһә-
мијјәтини јахшы тәсәввүр етсинләр. Белә ки, X синифдә «М.
Раһимин ичтимаи-сијаси лирикасы»на даир сөһбәтләримдә
классикләрин сијаси поезија һаггындакы фикирләринә исти-
фадән ашағыдакы суаллара кениш јер вирирәм: Лирик поези-
јада ичтимаи-сијаси мотивләрин тәрәннүмүнү һансы сәнәткар-
ла ичтимаи-сијаси мотивләрин тәрәннүмүнү биләрсиниз? Шаирин
һансы әсәрләриндә лириканын бу сәһәсинә тохунулмушдур?

Истисмарчылар дүнјасынын һөкмран олдуғу XX әсрдән
фәргли олараг, бизим дөврүмүздә сијаси лирика нә кими ич-
тимаи мәна кәсб едир? Мән «сәнәт сәнәт үчүндүр» нәзәријјә-
синә илә мұбаризәдә јетишән, сәнәт вә поезијада мејдана чыхан
јени идејалары изаһ едир вә сәнәткарын әсас мөҗсәдини, әдә-
бијјата кәтирдији, бејнәлхалг маһијјәт кәсб едән сијаси нова-
торлуғу дәриндән тәһлил едирәм.

Изаһ едирәм ки, М. Раһимин ичтимаи-сијаси лирикасы-
нын маһијјәти классик шаирләрин ән'әнәләринин јарадычы-
лығыла давам етдирмәсиндәдир.

Шаирин социализм реализм методунда јаратдығы әсәр-
ләр бејнәлхалг империализмин ифшасыны, сүлһ вә демокра-
тия

тија угрунда апарылап мүбаризэни јени мээмун вэ идеја
экс етдирир.

М. Раһимин сijasи лирикасыны шакирдлэрэ дэриндэн
нимсэтмәклә, ону әдәбијјатын партијалылығы илә вәһшәт
вермәји унутмурам. Бәднн әдәбијјатын һәр саһәсинә партиј
лыгыг һөгтеји-һәзәрилә јанашан сәнәткар империализм парти
рәтинә һифрәтинн вә башланан азадлыг һәрәкатыны ше'р
риндә тәсвир едир, сабаһ мүтләг һәмнн өлкәләрдә ше'р
бајрагынын далгалана чагыны үмидлә сөјләјир. Бу, әсил
һилаби романтикадыр! М. Раһим һәмишә өз һиссияты дәр
синдә дәрнн мээмунлу ичтимай фикирләр ифадә едир. Ша
белә мәс'улијјәтли мөвзулары гәләмә алмагла, һеч дә снә
һынын күчүнү сынамаг фикринә дүшмүр, бәшәријјәтин әс
рәтдән хиласы үчүн мүбаризә апаран, халгын хиласкары
ләјиг әсәрләр јаратмаг истәјир. Онун «Јаныр дүңја үзәр
дә», «Онун партијасы, онун дөвләти», «Ленин», «Коммунист
күнәши» кими сijasи лирик ше'рләриндә дәрнн бир лирик
дүјүлмагдадыр.

М. Раһим аловлу шаир гәлбилә сәадәт јолчусу, дүңјанын
ме'мары, өмүр бағымызын солмаг билмәјән баһары, милјон
ларла инсанлары бир әмәл угрунда—азадлыг наминә идејасы
илә бирләшдирән Коммунист Партијасыны белә сәчијјәләнди
рир:

Одур ки, дејирик јени дүңјанын
Ме'мары Коммунист Партијамыздыр.
Өмүр бағчамызын солмаг билмәјән
Баһары Коммунист Партијамыздыр.

(М. Раһим. Сечилмиш әсәрләри, 2-чи чилд. Азәрнәшр, Бака,
1975, сәһ. 88).

Кремл үзәриндә јанан улдуз аләмә јол көстәрән, зүлмәт
ләри, гарлы зирвәләри, үмманлары мә'налы шөләсилә ишы
ландырага Африканын, Һиндистанын, Вјетнамын, Әрәб өл
кәләринин үзәриндә шөлә сачан мајакын символуна чеврил
ди:

О јаныр ки, чичәкләнсин, күлсүн һәјат,
күлсүн бәшәр,
Көзләрини ачсын инсан, үмид долу,
сәһәр-сәһәр.

(М. Раһим. Сечилмиш әсәрләри. 2 чилд, Азәрнәшр, Бака,
1967, сәһ. 180).

46

М. Раһимин сәнәткарлыг күчү онун сүлһсөвәр халгларын
һәјат вә мә'нәвијјаты илә бағлы олмасында, партијалылыг
принсипинә вә социализм реализминә архалапмасындадыр ки,
о, мүасир һәјатын тәләбләри сәвијјәсиндә јазыр.

Бөјүк Вәтән мүһарибәси илләриндә М. Раһим «Рус», «Сә
һәти угрунда», «Вур, өлән фашистдир», «Азәрбајчан огулла
рына» лирик ше'рләрини јазмыш, ССРИ халгларынын сар
сылмаз достлугунун ифадәсини вермәјә чалышмышдыр. Елә
бурада шакирдләрә јенидән совет әдәбијјатынын әсас хүсу
сийәтләриндән олан формача милли, мээмунча социалист
әдәбијјатынын әсас деталларыны јенидән ајдынлашдырырам.

Мүһарибәсин дәһшәтли күнләриндә белә М. Раһим совет
әдәбијјатынын бејнәлмиләл вә һуманист идејаларына садиг
галмышдыр. Шаир Вәтән вә ел дәрдини ән мүгәддәс кәдәр һе
саб едәрәк, бүтүн милләтләрдән олан совет дөјүшчүләрини өз
догма ана торпагыны дүшмәнә вермәмәкдән өтрү нечә чәса
рәтлә вурушдугуну илһамла тәсвир едир.

«Вур, өлән фашистдир» ше'риндә әсил новатор кими чы
гыш едир. «Мүгәддәс кәдәр», «Наташанын өлүмү», «Ону Дон
гучаглады» вә с. сijasи маһијјәтли ше'рләриндә шаир совет
адамларынын шәрәф вә намусуну, әсил инсани кејфијјәтләри
ни, сijasи-мә'нәви бирлијини, гәләбәјә инамыны елә көзәл
ифадә едир ки, бу, бәшәријјәти фашизм таунундан хилас ет
мәк кими милјонларын сәсинә чеврилир, мәһкум инсанлары
јүксәк әмәлләрә, сүлһ вә демократија угрунда мүбаризәјә
руһландырыр. Шаир «вәһшәт әждәринин өз јувасында өлдү
јүңү», «һүнәр, рәшадәт бајрагынын елләрә гонаг кәлдијини
вә гонаг кәтирдидини» үрәк долусу халгына чатдырыр:

Өлдү гулдурбашы, өлдү һәрами,
Кәлди көзләнилмәз зәфәр бајрамы.

(М. Раһим, Сечилмиш әсәрләри, 1-чи чилд, Азәрнәшр, Бака,
1967, сәһ. 295).

Бундан сонра әдәбијјатын тарихлә әлағәси һаггында гы
са мә'лумат вериб, тарихи фактларла гәләбә күнү барәдә да
нышыр вә шакирдләрин бу саһәјә даһа чох диггәт етмәләрини
тапшырырам.

Синфә мүрачиәт едәрәк, шаирин Бөјүк Вәтән мүһарибә
синдән сонра јазылмыш һансы поемаларыны охудугларыны
сорушурам.

«Нә үчүн бу поемалар сijasи-лириканын көзәл нүмунә
сидир?» суалыны белә изаһ едирәм: 1948-чи илдә М. Раһим

47

Мәркәзи Комитәнин әдәбијјат һаггындакы гәрарларындан кәни гүввәт вә илһам алараг, бир-биринин ардынча «Ленинград көјләриндә», «Арзулар күл ачанда», «Өлмәз гәһрәман», «Сајат Нова», «Натәван», «Сары Ашыг» вә с. кими сәнәт нүмунәләрини јарадыр.

«Ленинград көјләриндә» поемасында шаир риторика узун рич'әтләрдән гачмышдыр. Мән поемада халглар достлуғу мәсәләсиндән данышаркән, јенә дә синфә мүрачиәт едир вә онун тарихи көкләри һаггында мәлумат алмаг истәјирәм. Шаир кирдләр чох доғру олараг, рус халгы илә Азәрбајҗан вә ермәни халгларынын тарихи достлуғуну изаһ едирләр. Һәлә бөјүк Низамидән башламыш, көркәмли драматург-философ М. Ф. Ахундов тәрәфиндән жүксәк сәнәт сәвијјәсиндә тәсвир едир халглар достлуғу Ч. Чаббарлынын јарадычылыг аламиндә бир даһа нүхтәләшди, мүасир совет әдәбијјатында исә даһа јеткин дөврә чатды. М. Раһим дә бу ән'әнәни бөјүк ифтихарла давам етдирәрәк, рус халгы илә Азәрбајҗан халгынын тарихи достлуғуну кениш лөвһәләрлә вермишдир. Гәһрәман һүсејн баланын Варја вә Алексејлә достлуғу, Ленинин ады илә бағлы олан Ленинграды дүшмәнә вермәмәк уғрундакы мүбаризәси милли гүрур һисси илә тәсвир едилир:

Вурушур Ленинин мәғрур шәһәри,
О мәғлуб олмамыш эзәлдән бәри,
Сәсләнир инамла парол истәјир
Елләр «Галибијјәт», «Партија»—дејир.

(М. Раһим. Сечилмиш әсәрләри, 3 чилд, Азәрнәшр, Баки, 1967, сәһ. 106).

Сәнәтин гаршысында јени-јени тәләбләр гојан шаир халг јарадычылыгы хәзинәсиндән, онун инчәликләриндән мәһарәтлә истифадә етдијиндәндир ки, поеманын епилонунда сијаси тәсири артырмаг үчүн Низаминин «Искәндәрнамә» әсәриндән рус гызынын дили илә бир рәвәјәт сөјләјир вә буну вәтән гызы Варјанын гәһрәманлығы илә бағлајыр. Говағын алтында олан гоша мөзар һаггында данышан шаир көстәјир ки, халг вә вәтән үчүн чаныны гурбан верәнләр һеч вахт унутулмур.

Поеманын II һиссәси олан «Абшерон торлағында» әсәриндә шаирин ичтимаи лирикасы гүввәтлә сәсләнир, мүһарибәдән сонракы динч гуручулуғ илләрини, јенә дә халглар достлуғу проблемини охучуја чатдырыр. Мән сонра шаирин халглар достлуғунун көзәл нүмунәси олан «Сајат Нова»нын әсәс идејасыны шакирдләрә чатдырыр вә гејд едирәм ки, поемада

XVIII әсрдә јашамыш бөјүк сәнәткар Сајат Нованын һәјатына мәхсус јалныз сон һадисәләрин лирик планда тәсвири верилдир.

Бөјүк Вәтән мүһарибәси сүлһ вә азадлыг һәрәкатынын кенишләnmәси үчүн чидди зәмин јаратды: бир чох халглар көләлик зәнчирини гырыб, әсил һәјатын хошбәхт гануинлары әсасында әсарәтдән хилас олдуларса, һәлә дә зүлм алтында илләјән фақиәли талели зәһмәткешләр әсарәт зәнчирини биләкләриндә һагг иши уғрунда мүбаризәни давам етдирирләр.

Белә сијаси вә ичтимаи мәзмунлу һадисәләри дәриндән изләјән М. Раһим социализм реализмин гүдрәтли үсулу вә ингилаби романтика пафосу илә халгларын шүүрунда әмәлә кәлән чидди дөнүшү, габагчыл адамларын, мәдәнијјәт хадимләринин шүүрлу сурәтдә демократик һәрәката гошулмаларыны әкс етдирәрәк «Иран башдан-баша зиндандыр бу күн», «Хагани», «Халчачы гыз», «Пол Робсона мәктуб», «Мән сүлһә сәс верирәм», «Назим һикмәт азаддырмы?», «Једди зәнчи» вә с. кими бејнәлхалг мөвзуларда ичтимаи мотивли әсәрләр јаратмышдыр.

Ганы—ганымыздан, дили—дилимыздән олан, лакин Аразын бир үрәјини ики һиссәјә бөлүб, о бири саһилиндә ганлы көз јашлары ахыдан мәзлумларын тәлеји илә шаир һәлә 1945-чи илдә Гызыл Орду сыраларында Чәнуби Азәрбајҗана кедәркән шаһиди олмушду. Азадлыг ешгилә алышыб-јанан бу халгтын дәрди сәнәткәри дүшүндүрмәјә билмәзди.

Шаир Чәнуб мөвзуларында ичтимаи-сијаси фикирләр ифадә едир, Тәбризин кәдәрли һәјатыны, «Сабунлу дар ағачларыны», «Иранын зүлмәт сәлтәнәтинә чеврилмәсини», «Америка вә Инкилис империалистләринин әсрләр боју Иран зәһмәткешләрини көзү јашлы гојмасыны» кәдәр һисси илә тәсвир едир. Шаир лирик рич'әтләрдә «үрәксиз бир чај, лал ахан су», —дејә Араза мүрачиәт едир, онун дәрдли үрәјини бошалтмаг үчүн башында туфанлар гопармаг истәјир, гардашы—гардашдан ајыранлара гаршы үсјан е'лан едир.

Шаир инаныр ки, Иран халгы мүтләг азадлыг мәш'әлини габарлы әлләриндә галдырачаг, јахын кәләчәкдә хошбәхт һәјат гурачаглар.

М. Раһимин сијаси лирикасы Пол Робсонун, Назим һикмәтин, «иргчилик» сијасәтинин гурбаны једди зәнчинин мәналы вә кур сәсиндә ичтимаи бир мәзмун алыр. Мәләһәтли сәслә охујан, дилинә гыфыл вурулан, сәнәти, дүјғусу, күлүшләри белә әсарәтә салынан азадлыг ашиги Робсонун—гәлби

ағ, үзү гара бу зәнчинин сәси һеч вахт сусмајачагдыр. Оған симасында, маһныларында бәдии үмумиләшдирмә јолу бүтүн әзилән халгларын, прогрессив бәшәријјәтин арзулары дујулмагдыр. Зәнчиләр артыг дәрк етмишләр ки, империализм дүнјасынын зүлм зәнчирини парчаламаг мағамы чагмышдыр. Шаир бу мәрд инсанын мүбариз ирадәсини белә сәчијәләндирир:

Таныјырам мән сәни сүлһүн дәнмәз солдаты,
Сарсытмаз ирадәни ағ евин зинданлары.
Сән көрмәк истәјирсән азад бу кайнаты.
Түкәнмәз бир ешг илә севирсән инсанлары.

(М. Раһим, Сечилмиш әсәрләри, I чилд, Азәрнәшр. 1967. сәһ. 401).

Бу мисралар бүтүн јоллары коммунизмә доғру кедән бир эпоханын һөкмү, мөһкәм инсанларын амансыз интигамы кимнә сәсләнир.

М. Раһимин бејнәлхалг вә сијаси-ичтимаи һадисәләри әһәтә едән мөвзулары актуалдыр.

Шаир дүнја зәһмәткешләринин нәзәринә бир даһа чатдырыр ки, империализмин әсасы чүрүмүшдүр, капитал дүнјасы сон дәгигәләрини кечирир: «Ағ ев» чүрүк бир дирәк үзәриндә дајанмышдыр. Тоһунан кими мүтләг јыхылмалыдыр. Инсанларын сүлһ вә азадлыг идејалары ичтимаи проблемдир. Бу заман С. Вурғунун «Зәнчинин арзулары» поемасындан бир нечә мисраны шакирдләрә изаһ едиб, һәр ики әсәр арасында идеја бирлији олдуғуну көстәрирәм.

Америка, һәр һөкмү, гәрары верән заман олур,
Бил ки, гуллар дүнјасынын интигамы

јаман олур...

Бәли, мүасир мәнһум инсанларын дилиндән, үрәјиндән гопан бу арзу вә истәк бөјүк кәләчәјин сәадәтлә долу чағырышы дејилми?! Бу мисраларда социалист һуманизми ичтимаи вә сијаси мәнә алып, бөјүк вә нәчиб дујғулар ифадә едир.

М. Раһим һәр вахт һәјата фәал мүнәсибәт бәсләјир. Онун «Коммунизм ишыглары» адлы китабында әзәмәтли коммунизм гуручулуғундан вә әмәк харүгәләри јарадан совет адамларынын ишиндән бәһс олунур. Онун «Самух мешәләриндә», «Күр салынды кәмәндә», «Хагани», «Халдан, сәнә ишыг кәлир». «Бакы чағанлашыр» вә с. кими ичтимаи мәнә кәсб едән әсәрләриндә сијаси руһ, нәчиб инсани дујғулар вә һәјат һәгигәтләри һақимдир. Мән шакирдләрә ичтимаи мотивли шеърләр һағгында данишаркән, шаирин новаторлуғуна да ишарә

әмәји унутмурам. Лирик ше'рин инкишафында әсас јенилик-новаторлуғдан бири јени гәһрәманы бөјүк, тарихи-ичтипанда зәнкин характерлә әкс етдирмәкдән ибарәтдир. Шакирдләрә чатдырмаға чалышырам ки, әмәк чәһәсиндә, коммунизм гуручулуғунда јени инсанын формалашмасы, кәнчәјин гәјнар һәјаты, јени кәшфләри вә мүтәрәгги фикирләри, бөјүк идеаллары шаирин ичтимаи мәзмунлу ше'рләринин әсас вәзвусудур. «Күр вә монтјорчу», «Күр салынды кәмәндә» ше'рләриндә Күрүн инсан гүввәси илә кәмәндә салынмасыны, Боздағын инсан әмәјинин гүдрәтинә тәслим олмасыны, Боздағын илә сөјләјир, шаир бүтүн варлығы илә коммурак долусу илә сөјләјир, шаир бүтүн варлығы илә коммунизм ишини, Ленин дүһасынын гәләбәсини тәрәннүм етмәкдә әтиплик чәкмир. Коммунизм ән бөјүк тикинтиси, халгымын түкәнмәз әмәјинин бәһрәси олан Минкәчевирин күндән күнә көзәлләшмәсини илһамла тәрәннүм едир.

«Тәрәнә» адлы ше'риндә шаир зүлмүн ити чајнағындан мүбаризә јолу илә хилас олан әмәкчи инсанларын, гәһрәманынын үмумиләшдирилмиш сурәтини Гүдрәтин, Көјкөзүн, Аға Нә'мәтулланын симасында верәрәк онларын хош арзуларыны белә ифадә едир:

Деди һәр күнүмдә бир гәринә вар,
Кетди һичран чағы, душтагдадыр гәм.
Инди бах, мән өзүм ганунверәнәм.
Инди бир ағајам, мә'дән. мәннимдир
Бу учсуз-бучагсыз Вәтән мәннимдир.

(М. Раһим, Сечилмиш әсәрләри, 2 чилд, Азәрнәшр, Бакы, 1967, сәһ. 137).

Бакы Шәргин гапысында јанан бир мајак! Бу ифадәнин әсил мәнәнасыны шакирдләрә изаһ етмәк үчүн М. Раһимин республикамызын көзәлләшмәсинә, һәр аддымда биналарын үчүлмәсинә, инсанларын шүүрунда, мәишәтиндә әмәлә кәчүрүлән ингилаби дәјишикликләрә аид јаздығы ше'рләрин идејасы һағгында мә'лумат верирәм.

Өз зәнкин бәдии ирсилә шаир нәинки Азәрбајчан совет поезијасыны зәнкинләшдирир, һәм дә ингилаби романтиканын сур'әтилә дүнјанын мэдәни өлкәләринә вүс'әтли вә ајдын јол көстәрир.

М. Ә. САБИР ИРСИ ҲАГГЫНДА ЭДӘБИ ТЭНГИДИ ФИКИРЛӘР ВӘ ОНЛАРЫН ШАКИРДЛӘРӘ ЧАТДЫРЫЛМАСЫ

Тәрлан НОВРУЗОВ

В. И. Ленин адына АПИ-нин мүәллими

Орта мәктәбдә кениш тәдрис олуан шаирләрдән бири дә бөјүк ингилабчы сатирик Мирзә Әләкбәр Сабирдир. Сон ил дәрттиб едилмиш әдәбијат програмларында шаирин һәјәт вә јарадычылығынын өјрәдилмәсинә ајрылан саатларынын миғдары даһа да артырылмышдыр.

Бу мүддәт әрзиндә шакирдләрә шаирин һәјәты, дөврү, мүһити, мүхтәлиф мөвзуларда јаздығы әсәрләри илә бәрабәр, онун јарадычылығынын Азәрбајчан ше'риндә јени бир мәрһәлә кими, Сабир сәнәтиндә бәдии ин'икас вә ингилаби чағырыш, Сабир јарадычылығында хәлгилик, Сабир бөјүк сатирик вә новотор шаир кими вә с. нәзәри мәсәләләрин өјрәдилмәси дә нәзәрдә тутулур.

Шаирин јарадычылығы илә бағлы олан бу хүсусијјәтләрин шакирдләрә чатдырылмасында сабиршүнаслығын һазырки наилијјәтләри вә орта мәктәб дәрсликләри лазыми материаллар версә дә, онун сағлығында мүасирләринин сөјләдикләри мүләһизәләрдән дә истифада етмәк лазым кәлир.

Тәчрүбә кәстәрир ки, Сабир ирси тәдрис едиләркән јарадычылығы һаггында илк гијмәтләрин хатырланмасы шакирдләрин шаир һаггында мә'луматыны дәринләшдирир. Бизчә, IX синиф әдәбијат дәрслијиндә ше'рдә Сабирин јени чәрәјана гошулмасында Фиридунбәј Көчәрлинин ролундан, Иран ингилабы илә әлагәдәр сатираларынын әһәмијјәтиндән вә шаирин сәнәткарлығындан данышыларкән, мүасирләриндән вә илк тәдгигатчыларындан Аббас Сәһһәтин, А. Шаигин, Сејид

Нүсәјини дәјәрли фикирләриндән нүмунә кәтирилмәси дә мәһз бәлә бир мүнасибәтлә бағлыдыр. Бу, һәм дә сабиршүнаслығын илк наилијјәтләри илә шакирдләри таныш етмәк бахымындан да фајдалыдыр.

Һәлә шаирин сағлығында Фиридунбәј Көчәрли, Гафур Рәшад кими алим, журналист вә јазычылар Сабирин јарадычылығына өз мүнасибәтини билдирмиш, «Каспи», «Шәрги-рус», «Молла Нәсрәддин», «Һәјәт», «Тәрәгги», «Ничат» кими гәзет вә журналларда шаир һаггында мәгалә вә гејдләр дәрч етдирмишләр.

Сабирин һәјәт вә јарадычылығынын тәдриси просесиндә мүәллим һәмин мәгалә вә гејдләрдәки марағлы фактлардан истифада етмәлидир. Лакин нәзәрә алынмалыдыр ки, адларыны чәкдијимиз шәхсијјәтләрин фикирләриндә јанлыш вә әндијјәтли чәһәтләр дә олмушдур. Мүәллимләримизи дүзүп и истигамәтләндирмәк вә һәмин материаларын объектив шәрһинә көмәк етмәк мәгсәдилә Сабир јарадычылығынын хәлилији, бејнәлмиләлчилији, новаторлуғу, реализми вә с. һаггында мүасирләринин сөјләдикләри әдәби тәнгиди фикирләрдән сөһбәт ачмағы лазым билирик.

Вәтәнини, халғыны аловлу бир мәһәббәтлә севән М. Ә. Сабир һәлә сағлығында гүввәтли, истәдадлы бир шаир оларағ мүасирләринин диггәтини чәлб етмишдир.

М. Ә. Сабирин әдәби ирси сағлығында топланыб күллијәт һалында нәшр едилмәмишдир. Әслиндә бу хејирли иши кәрмәјә шаирин имканы да олмамышдыр. Елә буна көрә дә әввәлләр бөјүк шаирин әдәби ирсинин мүкәммәл бир шәкилдә нәшри вә өјрәнилмәси иши дә о гәдәр системли, ардычыл вә жүксәк елми сәвијјәдә апарылмамышдыр. Лакин һәр һалда ајры-ајры мәтбуат органларында чап едилән Сабир сатиралары мүасирләринин марағына сәбәб олмушдур. Мүәллим Сабир әсәрләринин нәшри вә тәдгиги тәлеји һаггында данышаркән дәрсликдә олмајан, шакирдләрин тәсадүф етмәдикләри бә'зи фикирләри хатырлатмалыдыр. Мәсәлән, сабиршүна профессор Аббас Заманов јазыр: «Онун (Сабирин—Т. Н.) сатиралары һәлә сағлығында әлләрдә кәзмиш, дилләр әзбәри олмуш, һикмәтли зәрб-мәсәлләрә чеврилмишдир... Сабирин мүасирләри мүхтәлиф заманларда онун јарадычылығы үзәриндә елми тәһлиләр апармыш, әдәбијатымызын тарихиндә

лыгла, сәнәткарлыгла әкс етдирән бир шаир кими гижмәтләв
дирилик: «Молла Нәсрәддин» журналынын һопһопу кимә ма
лум дежил? һопһоп һәзл (ләтифә шәклиндә), мәсхәрә тәригә
лә мәншәтимизин нөгсанларыны көзәл вә мә'нидар шә'рлә
илә бизә бир-бир тәсвир етди»¹. Јухарыдакы мөгәлә вә ја
лардан фәргли олараг, «Ничат» гәзетиндәки бу хәбәрдә Саби
ри көзәл кәлам саһибни кими сәчијјәләндирмәк үчүн «Молла
Нәсрәддин» журналынын ахырынчы нөмрәләринин бириндә
дәрч едилмиш вә буржуазнија чәмијјәтиндәки һагсызлыгы иф
ша едән шә'рдән ашағыдакы парча нүмунә кәтирилир:

Гануну—гәвәнди—тәбиәт,
Гојмуш бу чаһанда бөјлә адәт:
Инсандакы чәһлдән зијадә,
Һагсызлар едәрләр истифадә.

Дөврүн танынмыш мүәллими, мүһәррири, ингилабдан әв
вәлки Азәрбајчан мәтбуатынын фәал хадимләриндән бир
олан Гафур Рәшад «Ничат» гәзетиндә чап етдирдији «Һәми
јәт лазымдыр» мөгәләсиндә, шаирин јарадычылығына јы
чам, лакин чох мә'налы гижмәт вериб јазыр: «Мөһтәрәм Сабир
әфәнди бизи «Молла Нәсрәддин»дә көзәл шә'рләр, «Һәги
гәт»дә ибрәтли тәзијанәләри илә күлдүрәрәк ағлатмышдыр»².

Көрүндүјү кими, мүәллиф «күлдүрәрәк ағлатмышдыр»
ифадәсилә Сабир сатирасында комизм илә фәчилијин вәһдәт
тәшкил етдијини көстәрмәк истәмишдир. Мүәллиф. «Мүсәл
ман әләминдә олан бүтүн һәгигәтләри бир шә'р сурәгиндә тә
чәссүм етдириб, милләтинә тәгдим етмишдир»,—фикрини сөј
ләјәркән, һеч шүбһәсиз ки, шаирин «Бир мәчлисдә он ики
кишини сәһбәт»и кими күчлү үмумиләшдирмә гүввәсинә
малик олан әсәрләрини нәзәрдә тутмушдур.

Сабир јарадычылығына пәрәстиш едән, ону гәлбән севән,
истәр сағлыгында, истәрсә дә өлүмүндән сонра һаггында мө
гәлә јазан мүәллифләрдән бири дә Фиридунбәј Көчәрли ол
мушдур. Ф. Көчәрли һәлә әсрин әввәлләриндә Сабирин көһнә
шә'р јолундан—гәзәл, гәсидә, һәчв јазмагдан ажрылыб, әснә
сәнәт әләминә атылмасына, әдәбијјатда јени јол ачмасына,

1. Идарәдән, «Ничат» гәзети, 23 апрел 1911, № 25.
2. Јенә орада.

ингилаби сатиранын баниси кими танынмасына көмәк
едән сәбәбкарлардан бири олмушдур. Бу һәгигәти Аббас
Сәһһәтин Фиридунбәј Көчәрлијә јаздыгы мәнзум мәктубун
дан да ачыг көрүрүк:

Јазмысан тазә нә шәјләр?—дејә сордун мәндән,
Руһумун тарына мизрабзән олдун, гардаш.
Сабир илә белә мәктубу чох алдыг сәндән.
Һәр нә јаздыгса, она бани сән олдун, гардаш.
Бир заман Нәсәһү Тәрраһ илә Сабир, бәндә
Јашајырдыг һамымыз гәфләт илә фәрхәндә.
Биримиз мәрсијәкулугда бөјүк шаир иди,
Биримиз сағәрә маил, биримиз чананә.
Биримиз һәчвдә Јәғма кими чох маһир иди.
Лаубалы кечинирди күнүмүз ринданә.
О пәришан јухудан сән бизи бидар етдин.
Доғру, дүз јолда чалышмагыға вадар етдин.¹

Фиридунбәј Көчәрли «Бәрәдәрим Чәлилдән чап олунма
ғыны илтимас едирәм» адлы мөгәләсини Сабирин өлүмүн
дән бир нечә һәфтә әввәл јазмыш вә «Молла Нәсрәддин»
журналынын 1911-чи ил 22 мај тарихли 19-чу нөмрәсиндә
чап етдирмишдир. О, бу мөгәләсиндә шаирин мадди чәһәт
дән көмәјә еһтијачыны көстәрмәклә јанашы, онун әдәбијјат
дакы хидмәтини дә гижмәтләндирир. Мүәллиф мүәсирләри
кими Сабирин сатира дилинин хәлгилијини, јарадычылығы
нын реализмини хүсуси олараг нәзәрә чарпдырмышдыр: «Са
бир әсримизин мүгтәдир вә хоштәб шаирләриндән бириси
дир. Онун сабигдә бәзи мүстә'ар² адларла имзаланмыш
аблар, хошмәзмун вә мөвзун кәламлары «Молла Нәсрәд
дин»ин сәһифәләриндә дәрч олунуб, бир јандан күлдүрүб,
бир јандан ағладырды. Онун јаздыгы шә'рләрин чоху ачыг
вә садә ана дилиндә олуб мәншәтимизин ејнини көстәрмәјә
көрә әзбәр өјрәнилирди.»³

Јухарыда гејд олунан фикирләр көстәрир ки, мүәсир
ләри сағлыгында Сабир ирсини јүксәк гижмәтләндириши,
заманына көрә шаир һаггында көзәл сөзләр демишләр.

1. Аббас Сәһһәт, Сечилмиш әсәрләри, Баки, 1950, сәһ. 122.
2. Мүстә'ар—бүрөвүз алма, бәнзәтмә, метафорик.
3. Ф. Көчәрли. «Бәрәдәрим Чәлилдән чап олмағыны илтимас едирәм»,
«Молла Нәсрәддин» журналы, 22 мај 1911, № 19.

ЭДЭБИЈАТ ДЭРСЛЭРИНДЭ АНА ОБРАЗЫНЫН ӨЈРЭДИЛМЭСИ

Худаширин **БҮСЕЈНОВ**,
Бақыдакы 135 №-ли мәктәбин мұәллими,
Нәзакәт **ӘЛИЈЕВА**,
Б. Зәрдаби адынә КДПИ-нин мұәллими.

Ана мәһәббәти мүгәддәсдир, үлвидир. Бәшәр нәсли јарандығы илк күндән бу мунис гајғыја мөһтач олмуш вә олар мәгдадыр. Тәсәдүфи дејилдир ки, бу һисс шифаһи халг јарадычылығындан тутмуш јазылы әдәбијјатымызадәк өзүнчә кениш поетик тәрәннүмүнү тапмышдыр. Сәнәткарларымыз анаја олан дәруни мәһәббәтләрини мүхтәлиф сәнәт әсәрләриндә ифаде етмишләр. Әлбәттә, јашлы нәсил бу ән'әнәни даима јени нәслә чатдырмалы, мүхтәлиф васитә вә јолларла ушаглары анаја мәһәббәт руһунда тәрбијәләндирмәлидир. Мүшәһидәләримиз кәстәрир ки, бу саһәдә әдәбијјат мұәллиминин имканлары даһа кенишдир. О, тәдрис етдији фәннин спесификацијиндән ирәли кәләрәк чалышмалыдыр ки, шакирдләр ана образыны, онун бүтөв шәхсијјәтини гавраја билсинләр. Бу, ејни заманда Вәтәнә олан мәһәббәтдир, доғма торпағаны олан бағымлыгдыр.

Шакирдләр истәр тәлим просесиндә, истәрсә дә синиф-дәккәнар оху заманы ајры-ајры әсәрләр дә ана образы ила гарышмалыш, онларын характерилә јахындан марағланырлар. Лакин бу, ана образынын там дәрки үчүн кифајәт дејилдир. Мұәллим имкан дахилиндә ана характеринә, ана әмәјинә, ана арзусуна һәср олунмуш әсәрләр һаггында көзәрет вә ајдын шәкилдә данышмалы, шакирдләрдә дәрин мә

58

һәббәт һисси ашыламалыдыр. Хүсусилә, мүасир совет әдәбијјаты нүмунәләринин тәдрисиндә мұәллимин имканлары бөјүкдүр. С. Вургун, С. Рүстәм, Р. Рза, М. Раһим, Ә. Чәмил, Р. Никар вә башга мүасирләримизин јарадычылығындан данышаркән чалышмағ лазымдыр ки, шакирдләр чәмијјәтимиздә ананын ролуну ајдын тәсәввүр етсинләр. Билсинләр ки, бу ана јалныз ушаг бөјүтмәк үчүн доғулмајыб, о, ичтимаи һәјәтдә да, истәһсалатда да кишиләрлә чийин-чийинә дајаныр. О да коммунизм чәмијјәти гуручулуғунда фәал иштирак едир.

Тәчрүбә кәстәрир ки, әдәбијјат дәрсләриндә ана образынын өјрәдилмәси о заман ефектлидир ки, бу иш ајры-ајры сәнәткарларын јарадычылығы фонунда апарылсын. Чүнки, бу, һәм дә имкан јарадыр ки, шакирдләр конкрет оларағ һәмин сәнәткар барәдә кениш мә'лумата јијәләнсинләр. Беләмин сәнәткар барәдә чохдур вә тәбиидир ки, бунлар ичәрисиндә сөз усталарымыз етсәк дә әһмәд Чәмил вә Никар Рәфибәјли өзләринә мәхсус шәкилдә ана образы јаратмышдыр. Биз бу мәгаләдә һәр ики ишәрләрин идеја мәзмуну, тәрәннүм объектләри һаггында даһа тәһлиләр тәдрис или боју таныш олурлар. Онун гәһрәманлары јолларында даима чалышыр, өз әмәлләрилә халг-дәвләтинә хидмәтләрини әсиркәмирләр. Лакин бир чәһәтти шакирдләрин нәзәринә чатдырмағ лазымдыр ки, Ә. Чәмилин јаратдығы гадын образлары әсасән, мүһарибә илләриндә јаранмыш, чәһһәдә кишиләрлә чийин-чийинә ишләмиш, ән ағыр зәһмәтдән усанмамыш, Вәтәнә өвлад бөјүтмүш, өн чәһһәдә исә әскәрләрә шәфғәтли әлләрилә һәјәт, гајғы пајламышдыр.

Бөјүк Вәтән мүһарибәси башламаздан бир гәдәр әввәл шаирин мәшһур «Чан нәнә, бир нағыл де» шә'ри чапдан чыхды. Бу һәмин вахт иди ки, биринчи дүнја мүһарибәси һәләвавам едирди. Шаир шә'рдә кениш лөвһә чәкмишдир. Бу лөвһәдә узун гыш кечәсинә гарышмыш бир ана вә бир нәвәнин ширин сөһбәтини ешидирик. Ушаг човғунлу кечәдә атасынын һарада олдуғуну хәбәр алыр: «Бәс, ај нәнә, атам инди һарададыр, көрәсэн?!». О, билир ки, атасы чәһһәдәдир, вурүшүр вә бу анда үрәјиндән хәфиф бир һисс кечир: «Инди ону сәнкәр-дә бәс үшүтмүрмү, гар, күләк?». Нәзәримиздә бир ана чан-дәһшәт. Оғлуну мүһарибәјә јола салмыш, нәвәсилә галмыш

бир ана. Дүздүр, билаваситэ ананын сөзлэри илэ, өз пынтылары илэ оғлуну хатырлајан гадыны көрмүрүк. Ананын нэвэсинин һәјечан долу суалларына чаваб верән ананын үч дини шаһиди олуруг. О, нэвэсини инандыра билир ки:

Атан јазыр: «Һәлә хошдур бу тәрәфдә һавалар.
Дејир оғлум дарыхмасын, көрүшәрик бу баһар.
Бағчаларда чичәк ачыр күлөјшә нар, јасәмән,
Гарангушла бир заманда гајыдарам кәндә мән»,
Һеч дарыхма, дәрдин алым, атан кәләр о заман
Сәнә чохлу нағыл дејәр әскәрликдән, давадан!..

Беләчә гыш кечәси ана мәнәббәтиндә әријир, нэвәнин көрүшәри бир кәлмәси бир нағыла дөнүр.

Халгымызын Бөјүк Вәтән мүнәрибәси шаирләримизин гәләминин сүнкүјә чевирди. Дөјүшчүләримизи вәтәнпәрвәрләр чағыран ше'рләр јаранды. Бу илләрдә ән мәнсулдар јазан шаирләримиздән олан Әһмәд Чәмил «Нишан үзүјү», «Гәһгәһлар», «Лајлај», «Гәһрәмән гардашыма», «Әмраһын анасы» кими әсәрләрини чап етдирди. Гәһрәмәнлыг пафосу илэ долу олан бу ше'рләрдә ана мәнәббәти мәркәзи јер тутур. «Нишан үзүјүн»дә дәншәтли бир мәнзәрәнин шаһиди олуруг. Фашист әскәри нишанлы гызын бармағыны кәсмишдир. Әсир сусмуш, Совет әскәрләри хәјалән накам гызы дүшүнүрләр. Инди о, һардадыр, һарда ујујуб? Әскәрләрин гәзәби бир ок кими алман әсиринә санчылыр.

«Лајлај»да кәнч ана өз көрпәсинә лајлај чалыр. Көрпәнин атасы чәбһәдәдир, ана чижәрпарасыны нәғмә илэ јатырыр:

Лајлај дедим, кечә кечди, даһа јат!
Күнләр өтсүн, бөјү, боја-баша чат.
Сәнсән инди евимизин чырағы,
Бөјү оғлум, дәрдин алым, тез бој ат!
Лајлај күлүм, көзләриндән өпсүн ај,
Лајлај гузум, лајлај балам, а лајлај!

Анаја мәнәббәт Ә. Чәмилин Бөјүк Вәтән мүнәрибәсиндә сонра јаздығы әсәрләрдә дә өзүнүн бәдии ифадәсини тапмышдыр. Мүәллим шаирин «Әмраһын анасы», «Өмүр кечдик» чә адам унудур кечәнләри» ше'рләри һаггында шакирдләрә мә'лумат вермәлидир.

Гејд едәк ки, ана образы Никар Рәфибәјлинин јарадычылыгында гызыл хәтлә кечир вә шакирдләр билмәлидир ки,

Азәрбајҗан совет поезијасынын инкишафында шаирә гадынларымызын ролу аз дејилдир. Онларын јарадычылығы һаггында јери кәлдикчә мә'лумат верилмәлидир. Белә ки, Н. Рәфибәјлинин ајры-ајры ше'рләри орта мәктәбдә өјрәдилир. Шаирин ше'рләри мөвзу вә формача мұхтәлифдир. Лакин онларын һамысы үчүн үмуми бир бәдии детал вар: ана сәси. Онуң ше'рләриндә ән биткин образ олан ана шаирин өз поэтик шәхсијәтидир. Бу ана бүтүн ше'рләрдә ејни һадисәләрин кедишиндә чыхыш етмир, мұхтәлиф шәкилдә бәдии сәһнәләри јекнәсәкликдән узаглашдырыр.

Н. Рәфибәјлинин јарадычылығында гадын гәлбинин тәмизлијинә һөрмәт мотивләри чох гүввәтли сәсләнир. Ана әзәмәтини һәр шејдән үстүн тутан шаир, бу мөвзуја аид үрәкләри риггәтә кәтирән мазмунлу ше'рләр јарадыр, аналарын симасында јалныз гадынлығы дејил, һејсијјаты, шәрәфи, сүлһү мұдафијә галхыр.

Бурада академик М. Арифин ашағыдакы сөзләрини шакирдләрин нәзәринә чатдырмаг јеринә дүшәрди: «Ана һаггында чох јазылмышдыр. Лакин һәр кәс бу бөјүк мәнәббәти гәлбиндә бөјүк бир еһтираса, бөјүк бир сәнәт илһамына чевирә билмәмишсә, о һаһаг јерә бу мөвзуја әл атыр» (М. Ариф. Сечилмиш әсәрләри, Б., 1967, сәһ. 167). Ана образы шаирин поезијасынын әсас лирик гәһрәманыдыр. Н. Рәфибәјлинин әсвир етдији аналар мүнәрибәдән чыхмышлар, артыг онлар ичтимаи шәхсијәтләрдир.

Сүлһ вә демократија уғрунда мұбаризә мөвзусунда јаздығы әсәрләрдә дүнјанын зәһмәткеш гадынлары олан аналар мұрачиәт хүсуси јер тутур. Бурада ана образы ичтимаи шәхсијәт олмагла јанашы, дүнјакөрүшүнә көрә мұтәрәгги идејалар чарчысы, дүнја ишләринә фәал мұдахилә едән бир характердир.

Шаир дүнјанын гадынларына үз тутур, онлара тез-тез мұрачиәт едир. Бу мұрачиәт нә кими әһәмијјәт дашыр? Шакирдләрә ајдынлашдырмаг лазымдыр ки, сүлһ һәрәкәтиндә гадынлар ичтимаи сима кими јахындан иштирак едилрәр. Мәнз буна көрә дә о, бөјүк гүввәјә архаланыр, инаһыр вә онлара өз истәк вә арзуларыны билдирир. Ишыглы дүнјанын чарчысы олан шаир дә өз мұрачиәтилә бу бөјүк гүввәнин—гадынлары сүлһүн горунмасы кими үмумхалг ишинин даһа фәал иштиракчысы олмаға чағырыр:

Сән анасан, мәннм дә аналыг шәрәфим вар,
Аналарын гәлбиндә бирдир бөјүк дүјгулар.

Һарај салыб галдыраг аналары јухудан,
Дунјада һеч бир ана мүркү дөјмәсин бу ан.
Галхсын бүтүн аналар сүлһ, сәадәт наминә!
Кәләчәк нәсилләрә көзәл һәјат наминә!

Шаирин ана образы онун шәхсијјәтилә бирләшир. Лирик гәһрәманын диллә демәк истәдији шаирин үрәјиндән гопап хош нијјәтли арзулардыр. О, совет шаиринә хас олан гопан нәмлиләчилилик һисслә антифашист һәрәкатынын поетик бейлини вермәјә чалышыр. Бүтүн һадисәләр гәләмә алып, һәләрыш характерли һадисәләрлә дә аналара мүрачиәт едир. Чағыпәләрин кәләчәји онлары һүшјарлыға сәсләјир.

Әтирли бир јәј кечәсиндә бүтүн чанлылар јатмышдыр, тәкчә ананын көзләринә јуху кетмир. Ананы нараһат едән, јүкөрпәләри јатан ананын сүбһәдәк јухусуну гачыран, е'дам одуначаг јунаныстанлы гәһрәман, хәрчәнк хәстәлијинә туулан, сағалмаз дәрлә дүчар олан ананын мүнәсибәтидир. Әсрин горхулу хәстәлији олан, ады илә өлүм вә фәләкәт сөзүнү хатырладан, атом горхусу верән ана кечә раһат јата биләр? Ахы, бу ана ганлы фачиәләр төрәдән мүнәрибәннин шаһиди олмушдур.

Шаир һиссләри күчлү тәзадла верилән бу ше'рдән белә бир мә'на чыхыр. Аләм јухуја далыб, шаир исә јата билмир, дунјанын вахтсыз гурбанларыны, әләчсыз өлүмләри дүшүнүр, азадлыг гурбанларыны јада салыр. Бу, шаир бәдбинлијидирми? Хејр, бу, мүнәрибәләрин төрәтдији дәһшәтләрин чәвлы шаһиди олан ширин инсанлар үчүн кечирдији нараһатлыгдыр. Бу әсрин горхусу олан атом нүвә силаһынын төрәдә биләчәји дәһшәтләрин нараһатлыгыны кечирән бир ананын—совет шаиринин нараһатлыгыдыр.

Никар Рәфибәјли бу ше'риндә аз сөзлә бөјүк мә'на ифадә етмиш, узунчулугдан гачмышдыр. Н. Рәфибәјли сөздән гәнаәтлә истифадә етмиш, мәтләби узатмамыш, фикрини ајдын, ифадә етмишдир. Бу сәпкили ше'рләр милјонларла садә, сүлһсәвәр инсанларын арзуларыдыр. Чүнки ше'рләр дөврүн актуал мәсәләләри илә бағлыдыр.

Мүасир дунјакөрүшлү шаирин сәси сон илләрдә чап етдирдији «Күнәшдән кәнчлик истәдим» китабында даһа вүгарла сәсләвр. О, шаир сәсини бу күнүн хошбәхт гадыларынын сәсинә гатыр, онлары ше'рләринин гәһрәманы едир.

Шаирин арзулары бу гәһрәманыларын үрәк сөзләридир. Шаир совет гадынылары адындан данышмыр, дунјанын мүхтәбәт јерләриндә олан, аналарын нараһатлыгына сәбәб олан һәјат һадисәләриндән данышыр:

Әсрләрин зүлмәтиндән
баш галдырыр Шәрг елләри,
Азадлыгыны бајрагыны
учалдырсан, Шәрг дилбәри.
Һагг јолунда мүбаризә
шүарыјла чыхдым јола
Әрәб гызы, бу әзминлә
сәнә мин-мин уғур ола.¹

Никар Рәфибәјли тәкчә өз халгынын фикир вә дујгулары-ны төрәниүм етмәклә кифәјәтләнмир, јери кәлдикчә капита-лист, мүстәмләкә вә асылы өлкәләрлә әзилән халгларын ачы-лачағлы һәјатыны, онларын синфи мүбаризәсини, бу мүбаризәдә гадыныларын кечдији јолу әкс етдирмишдир.

Шаир үлви бир мәнәббәтлә инсаны севир, одур ки, милли-етиндән асылы олмајараг бүтүн дунјанын инсанларыны јада салыр, мәшәггәтли күзәрән сүрән ушағларын һәјатыны тәсирли, бәдии лөвһәләрлә чанландырыр.

Ач-јалавач, ана нәвазишиндән мәнрум олан кимсәсизләрә шаир үзүнү тутараг дејир:

Сизин јалын ајағларынызы,
үшүјән әлләринизи
Үрәјимин һәрарәти илә
гыздыра биләјдим.
Заманын әли илә сизә
јер үзүндәки
Бүтүн инсан балаларына
Әдәби сәадәт фәрманы
Јаздыра биләјдим.²

«Јер үзүнүн бүтүн не'мәтләрини» ушағлара пајламаг истәјән шаир үрәјинин һәрарәтилә «онларын үшүјән ајағла-

¹ Н. Рәфибәјли. «Күнәшдән кәнчлик истәдим», Бақы, «Кәнчлик», 1974, сәһ. 95.

² Јенә орада, сәһ. 33.

рыны» гыздырмаг истәјир. Кимлијиндән асылы олмајараг үзүнүн бүтүн көрпәләринә һәссас бир ана гајгыкешлији мурачиәт едир. Ше'рдә мүәллифин инсанпәрвәрлији низми өз поетик һәллини тапыр, һисс едирсән ки, о, мүә инсанын талеји үчүн нараһатлыг кечирир, һәмишә сәадәт күнәши тәрәннүм едир.

Зүлмүн дар мәнкәнәсиндә боғулан, капитализм әсарәтин дә һејсијјаты ајағлар алтына атылан «кимсәсизләр»ин талеји шаир гәлбини ағрыдыр вә үзүнү онлара тутараг јазыр:

Балача балалар,
инсанларын балалары.
Јер үзүнүн бүтүн не'мәтләрини
сизә пәјләјә биләјдим...
Һаваны, сују, күнәши
Сизә верә биләјдим.

Мүәллифин мәнәрәти ондадыр ки, харичи аләмдә баш верән дәһшәтли һадисәләрин маһијјәтиндәки ше'ријјәти тун муш, тохундуғу садә мөвзуну бачарыгла мәнәландырмаш, бу ше'рләри ана үрәјинин һәрарәтли нәфәсиндән кечирмиш едир. Шаир бир ана кими ушаға бөјүк, үлви бир мәнәббәт бәсләјир. Ше'рләриндә тәсвир олуан ушағлара гаршы онда чох һәссас бир ана истиганлығы дујулур.

Бә'ән дүнјанын нәбзинә гулаг асыр, Хиросимада атом сынағы нәтичәсиндә тырылан көрпәләри, Корейда бомба-лар алтында мәнв олан ушағларын, ајағы јалын, гарны ај јетимләрин нәләси онун ана үрәјини дәһшәтә кәтирир, бу һәјәчанлары ше'рин мисраларына дөндөрмәклә өз һәјәчанларыны ифадә етмиш олур.

Ше'рләрдә мүәллифин мәгсәди ајдын олур, һәјат һадисәләринә мүнәсибәти вә фикирләр силсиләси јенидир.

Јухарыда дедикләримиздән ајдын олур ки, әдәбијјатын тәдриси заманы шакирдләрә ана образынын өјрәдилмәсинә заруридир. Бу, имкан верир ки, кәнч нәсил әдәбијјатын әзәли мөвзусу олан ана мәнәббәти руһунда тәрбијәләнсинләр. Ахы, анаја мәнәббәт Вәтәнә мәнәббәтдир, чәмијјәтә мәнәббәтдир.

Тәсадүфи дејилдир ки, 1975-чи ил Бејнәлхалг Гадыны или кими е'лан олунуб. Мәнз шакирдләрә бу һагда мә'лумат бермәк, онларын диггәтини ана образына јөнәлтмәк әдәбијјат мүәллиминин үмдә вәзифәси олмалыдыр.

Н. ХӘЗРИНИН ЈАРАДЫЧЫЛЫҒЫНЫН ТӘДРИСИНДӘ ӘМӘК ТӘРБИЈӘСИНИН АШЫЛАНМАСЫ

Рүстәм ӘЗИЗОВ,
С. М. Киров адына АДУ-нун диссертанты.

Шакирдләрин һәртәрәфли инкишаф етмәсиндә әмәјин ро-лу бөјүкдүр. Коммунизмдин кәнч гуручусунун мәнәви-сијјаси кејфијјәтләри дә мәнз әмәјә коммунист мүнәсибәтилә, доғма Вәтән вә халг үчүн, игтисадијјатымызын чошғун инкишафы наминә мисилсиз әмәк рәшадәти әлдә етмәклә формалашыр.

Сов.ИКП XXIV гурултајында Л. И. Брежнев јолдаш демишдир: «Совет адамларында әмәјә јени мүнәсибәт — коммунист мүнәсибәти тәрбијә етмәк партијанын апардығы идеоложи ишдә илк јерләрдән бирини тутур».

Тәсадүфи дејилдир ки, бу мүнүм мәсәлә һәмишә шаир вә јазычыларымызын диггәт мәркәзиндә дајанмыш, онлар бу һагда марағлы әсәрләр јазмышлар. Она көрә дә әдәбијјат мүәллимләри дә тәдрис просесиндә, синифдәнкәнар мәшғәләләрдә шакирдләрин әмәк тәрбијәсинә хүсуси әһәмијјәт вермәлидир.

ССРИ Дөвләт мұкафаты лауреаты Нәби Хәзринин јарадычылығы кениш тәгдир олунур, орта мәктәбдә «Поладәри-дәнләр» (IV синиф) вә «Күнәшин бачысы» (VII синиф) әсәрләри өјрәнилир. Н. Хәзринин јарадычылығына верилән дәрәсәаатынын миғдары аздыр. Әлбәттә, социалист әмәјинин кениш тәрәннүмүнү поетик сәвијјәјә галдыран шаирин јарадычылығынын тәдрисиндә мүәллимдән дә чох шеј асылыдыр. Белә ки, програмдан әлавә, факултатив курс мәшғәләләриндә Н. Хәзринин әмәјә һәср олунмуш әсәрләриндән әтрафлы данышмалы, шакирдләрин мә'луматыны зәнкинләшдирмәлидир.

Б. Сифариш 2071.

Мартен собалары онун үрәји —
Поладтәк синәси одлу, аловлу.

Поемада хатырланан өгән күнләр шаирин өз ушагына
ләри илә һәмәһәнк вә бағлы верилдији үчүн марагла оху
вә гәлбләрә јол тапыр:

Сумгајыт нә гәдәр көјә учалса,
О мәним өз өмрүм, өз һәјатымдыр.
Әјәр Азәрбајчан бир үмман олса,
Онун бир далғасы Сумгајытымдыр.

Бу мисраларда өз доғма Вәтәнини севән, она гәлбән ба
лы олан вәтәндаш бир шаирин үрәк чырпынтылары ешидиләр.
кәнч нәсли Сумгајытын бу күнү, сабаһы илә гаршылашдыр.
Әсәрдә диггәти чәлб едән әсас проблем мәсәләләрдән ба
ри дә кәнчлик вә онун әмәјинин мәнәббәтлә тәрәннүм еднәмә
сидир. Н. Хәзри поеманы «Сумгајыт сәһифәләри» адландыр
мышдыр.

Бу о демәкдир ки, шаир бу кәнчлик шәһәринин епопеја
сыны јаратмағ фикриндән узагдыр, һәм дә бунун чәтин вә
мәс'улијјәтли иш олдуғуну бир шаир кими һисс едир. О
Сумгајытын, сумгајытлыларын һәјатындан сәһифәләр вермә
нијјәти илә бу шәһәрә үз тутур.

Совет адамынын јүксәк әхлағи кејфијјәтләринин ачыла
сында, бәди тәсвириндә әдәбијјатымыз инкишафымызла ба
лы оларағ арамсыз дәјишмәк, јениләшмәк јолундадыр. «Сум
гајыт сәһифәләри» һәмин тәчрүбәјә лајигли бир әләвә адла
дырыла биләр. Бу поемада шаир өзү әсәрин иштиракчысына
чеврилир. Образларла мүәллиф арасында олан һүдудлар бир
нөв позулур, сәнәјә шәһәринин тәсвири романтик бир вүс'әт
алыр. Дүшүнчәләрин бирлијиндән доған, әмәлләрин вәһдәтин
дән јаранан јениликләр сәһифәләнир. Буна көрә дә ади бир пе
шә адамынын ашағыдакы сөзләри һәјат һәгигәтини, мүәсир
ләримизин дүшүнчәсини ифадә егмәкдән әләвә, чидди естетик
мә'на кәсб едир:

Ән бөјүк инсандыр, тәр төкән инсан!
Тәр төкүб инсана ев тикән инсан!...

Көрүндүјү кими, бурада инсанын әмәклә екиз доғулдуғу
ну шаир бир даһа јада салыр, әмәк тәрбијәсини ән мүнүм күн
дәлик һәјат мәсәләләриндән бири кими гејд едир, кәнч нәслин

формалашмасында бөјүк рол ојнадығыны көстәрир. Кәнч бән
нанын сөзләрилә коммунизм гуручулуғунун әхлағ кодексиндә
ифадә едилмиш мә'лум фактлар арасындакы ујғунлуғ мүәсир
ләримизин дүшүнчәсиндән, инкишафымыза бағлылығындан
доғур. «Сумгајыт сәһифәләри» Н. Хәзринин јарадычылығынын
јени сәһифәсинә чеврилди. Бу поема шаирин һәјата нүфуз ет
мәси бахымындан ирәлијә доғру бир аддым сајылмалыдыр.
Шаир тәсвир етдији мөвзуну дөврүн, заманын, һабелә әдәбиј
јатымызын мүәсир тәләбләри сәвијјәсиндә ишләјә билмишдир.

Мүәллим шакирдләрин нәзәринә чатдырмалыдыр ки,
«Күнәшин бачысы» вә «Ики Хәзәр» поемалары 1968-чи илдә
Үмүмиттифағ Ленин комсомолу мүкафатына лајиг көрүл
мүшдүр. Шаирин «Күнәшин бачысы» поемасы әмәк мөвзусун
да јазылмыш сон дөвр поезијамызда јени әдәби һадисә кими
гијмәтләндирилмәлидир.

Механизатор-памбыгы Севил Газыјеванын һәјаты,
онун парлаг әмәк фәалијјәти, торпаға, инсанлара бағлылығы,
кәндимизин инкишафындакы вәтәндашлығ ролу, бир инсан ки
ми кечирдији һиссләр истәр-истәмәз охучуну даһа чох дүшүн
дүрүр. Мүәллиф Севил Газыјеванын ишини, әмәјини елә тәбии
тәсвир едир ки, о, охучунун көзләри гаршысында вахтындан
габағ доғулмуш гәһрәмана бәнзәјир.

Севил Газыјева коммунизм гуручулуғу тәләби әсасында
инкишаф едиб күнүн вә әдәбијјатын гәһрәманына чеврилмиш
ди. Л. И. Брежнев јолдаш кечән бешилликдә ичтимаи һәјатын
әдәбијјат вә инчәсәнәт әсәрләриндә ин'икасыны белә тәһлил
етмишдир: «Бу әсәрләр бир даһа тәсдиг едир ки, сәнәткар со
вет халғынын бүтүн чохчәһәтли һәјаты илә нә гәдәр сых бағ
лы олса, јарадычылығ наилијјәтләринә вә мүвәффәгијјәтләр
ринә кедән јол бир о гәдәр доғру олар».

Поезијамызда әмәк мөвзусунун тәрәннүмү бөјүк поэтик
бир салнамәни хатырладыр. Н. Хәзри бу бөјүк әдәби чешмәјә
баш вурдугдан сонра белә бир нәтичәјә кәлир:

Нә гәдәр кош кәлди ил далынча ил,
Әмәк өмрүмүзүн мә'насы олду.
Зүлмәтли чадрадан сыјрылан Севил
Мин белә Севилин анасы олду.

Бурада әмәјә коммунист мүнәсибәти, нәчиб һиссләр тә
рәннүм едилмишдир. Тәбнидир ки, бу һисс адамы гәлбән әмә

VI синифдә Ә. һагвердијевин «Гоча тарзән» һекајәсинә тәдрис едәркән вахты илә јазычынын кларнетдә чалдығыны, һәм дә 1908-чи илдә У. һачыбәјовун «Мәһарәт Мәһчун» операсынын илк дрижору олдугуну изаһ кылар. Шәкирдләр «Гоча тарзән» һекајәсинин мәзмуну илә таныш дуғдан сонра икинчи дәрәс онлара Азәрбајҗан муғамлары һаггында, тар һаггында мәлүмат вердим. Һекајәдә тәсвир едилән «Раст» муғамындан «Шижәстәји-фарс» һиссәсини дәрәс едән һуна јахын тарда өзүм чалдым. Илк тәчрүби дәрәс оларат бәти дәрәдә мүвәффеҗијәт газандығымы һисс етдим.

VIII синифдә әдәбијат дәрәсләриндә шакирдләрин муһим һаггында тәсәвүрләрини кенишләндирмәк вә онларда инчәсә-имканлары вардыр. Шакирдләрә шифаһи халҗ әдәбијатынын ән кениш јајылмыш нөвү олан ашыг ше'ри һаггында мәлүмат верәркән, ашыг мусигиси һаггында данышырам. Бу дәрәдә Дә-дә-Горғудун әманәти олан саз һаггында сөһбәт ачырам. Ашыг халҗымызын ағыр күнләриндә она руһ вә тәсәлли верән, шә-Короғлунун, ашыг Әһмәд—Ғачағ Нәбинин мәһәви дајағы ол-мушдур.

Н. Кәңчәви «Хосров вә Ширин» вә «Искәндәрнамә» поемаларында инчәсәнәтин мүхтәлиф нөвләри — рәссамлыг, ме-марлыг, һејкәлтәрәшлыг, о чүмләдән мусиги һаггында јүксәк фикир сөјләмишдир. Шаир кими Искәндәр, Хосров вә Ширин дә мусигини дәриндән дујан, ондан зөвг алмағы бачаран адамлардыр.

Никиса охујур, Барбәд чалырды,
Зөһрә бу сәсләрдән илһам алырды.

«Хосров вә Ширин» поемасында гәдим мусиги аләтләри-нин муғам, онларын һиссә вә кушәләринин адларынын чәкир-мәси дә буну сүбүт едир:

Никиса нечә ки, демишди Ширин,
Бир гәзәл охуду «Раст» үстә һәзин.

Фүзулинин поемалары һаггында мәлүмат верәркән онун «Һәфти-чам» әсәринин мөвзусу вә идејасы илә шакирдләр тә-ныңш едирәм. Бурада јени мусиги аләтиндән бәһс олунур. По-емадан бәлли олур ки, Фүзули мусигидән бөјүк зөвг алаи

ону тәблиғ едән сәнәткардыр. Оун гәзәлләри 400 илдир ки, муғамларда охунур. Бәстәкарларымыз онун гәзәлләринә му-сиги бәстәләјирләр. Шаирин «Мәһи чандан усандырды» гәзә-лини тәдрис едәркән Ч. Чаһанкировун «Фүзули» кантатасыны сәсләндирирәм. Мусиги илә сәсләнән ше'р шакирдләрә даһа дәрин тә'сир едир.

XIX әср Азәрбајҗан мусигиси вә инчәсәнәти тәдрис еди-дәркән, о дөврүн көркәмли ханәндәләриндән Ала Балас оғлу, һачы һүсү, Ч. Ғарјағды, һәм ханәндә, һәм дә маһир тар чалаи Садыгчан һаггында мәлүмат верир, мусиги һаггында јазыл-мыш илк әсәрләрлә шакирдләрә таныш едирәм.

Шакирдләрә классик мусигијә һәвәс ојадылмасында IX синифдә тәдрис едилән С. Ә. Ширванинин «Куш гыл».. мүхәм-мәсинин бөјүк әһәмијјәти вар. Бу мүхәммәсдә Фүзулинин «Һәфти-чам» әсәриндә олдуғу кими, гәдим мусиги аләтләри һаггында мәлүмат верилир, онларын хүсусијјәтләри илә ша-кирдләр таныш олурлар. Шаир һәмин мүхәммәсдә мусигидән бөјүк һејранлыгла бәһс едир. Әсил инсан олан шәхс мусигини баша дүшмәли, ондан зөвг алмалыдыр. Мусиги јалныз «Нәви-чәмадата» тә'сир етмәз.

Ч. Мәммәдгулузадәнин јарадычылығындан бәһс едәркән мусигидән сөз ачмамағ олмаз. Әдибин һәјат јолдашы һәмидә ханым «Мирзә Чәлил һаггында хатирәләрим» әсәриндә онун каманчада мәһарәтлә чалдығыны гејд едир. Әсәрдә Ч. Мәм-мәдгулузадәнин һәјатынын сон күнләри белә тәсвир едилир: «... Отуруб каманча чалмаға башлады. О, елә көзәл вә јанғы-лы чалырды ки, мән гејри-ихтијари оларат иши бурахыб она гулаг асырдым. Каманчанын наләсини ешитдикчә ихтијарсыз оларат ағлајырдым. Бу онун сон дәфә каман чалмасы иди». (Һәмидә ханым, «Мирзә Чәлил һаггында хатирәләрим», сәһ. 189).

Мусигијә вурғунлуғундандыр ки, јазычы «Каманча» пје-синдә мусигини нәинки естетик зөвг мәнбәји һесаб едир, о көс-тәрир ки, мусиги Азәрбајҗан вә ермәни халҗынын достлуғуну мөһкәмләдән бөјүк тә'сир күчүнә маликдир. Ч. Чаббарлы «Се-вил» пјесини сәһнәјә тамашаја гојаркән, орадакы ше'рләрә мусигини дә өзү бәстәләмишдир. Бу фактлар бир даһа сүбүт едир ки, әдәбијат мусиги илә инчәсәнәтин диқәр сәһәләринә нисбәтән даһа јахындыр.

Н. К. КРУПСКАЈА УШАГ МУТАЛИЭСИ ВЭ ЭДЭБИЈА НАГГЫНДА

Заһид ХӘЛИЛ,
филологија елмлэри намизэди.

«Ушағын муталиэси мәсэлэси вачиб мәсэлэлэрдэн бир дир. Муталиэ ушағын һәјатында бөјүк рол ойнаыр. Јашаады адамын һәјатында ојнадығындан даһа бөјүк рол ойнаыр. Ушаглыгда охунан бир китаб, бүтүн өмүр боју һафизэде тәһрир вэ ушағын сонракы инкишафына тәһир кәстәрир».¹

Бу сөзләр Н. К. Крупскајанын ушаг китабханасы ишчиләринин 1933-чү илдә кечирилән Үмүрүсија мүшавирәсиндә ки чыхышындан көтүрүлмүшдүр. Һәм бу чыхышында, һәм дидикәр педагожи әсәрләриндә Надежда Константиновна ушаг муталиэсинә хүсуси әһәмијјәт верир, мүәллимләрин, пионер тәшкилатларынын, јазычыларын гаршысында бөјүк вәзифәләр гојурду. Бу мәгаләләрдә бир чәһәт хүсусилә өзүнү кәстәрир. Ушаглар һансы әсәрләри охусунлар? Бу мәсәлә үмүмијјәтлә әдәбијјатшүнаслары, педагог вэ психологлары һәм ишә дүшүндүрән мәсәләдир вэ Н. К. Крупскаја бу суала чәһәтлә әјдән чәваб верирди: «Ән вачиб чәһәт ушаг китабынын мәзмуну мәсәләсидир. Мәзмун мәһналы олмалыдыр».² Бөјүк педагогун ушаг муталиэси һаггындакы фикирләри онун бәдиә әдәбијјата мәнәббәтиндән ирәли кәлирди. Н. К. Крупскаја бәдиә әдәбијјатын хүсусијјәтләрини бир әдәбијјатшүнас киши гиймәтләндирмәји бачарырды.

¹ Н. К. Крупскаја. «Сечилмиш педагожи әсәрләри», II китәп, «Маариф» нәшријјаты, 1969, сәһ. 86.

² Јенә орада, сәһ. 57.

Н. К. Крупскајаны јахындан таныјан, онун бәдиә әдәбијјат саһәсиндәки биликләринә јүксәк гиймәт верән Н. П. Лешински 1939-чу илдә «Советскоје искусство» гәзетиндә јазырды: «Әлбәттә, Надежда Константиновна әдәбијјата даһа чох мејл кәстәрирди вэ бу саһәдә онун зөвгү Владимир Ильичин зөвгүнә ујгун иди».

Н. К. Крупскајанын бәдиә әсәрләрә марағы лап ушаглыг вахтларындан башламышдыр. Надежданын атасы әдәбијјаты севән бир зијалы иди. О, 7—8 јашлы Надежданы Некрасовун ше'рләри илә таныш етмишди. Н. К. Крупскаја сонралар бу бөјүк шаирин әсәрләрини һәвәслә охујуб өјрәнмишди. «О, Некрасовун ше'рләрини әзбәрдән биләрди, һәм ишә дејәрди ки, некрасовсајағы јазылмыш ше'рләр онун үчүн јахын вэ доғмадыр». Бу сәтирләр Крупскајаны јахындан таныјан В. С. Дридзонун хатирәләриндән көтүрүлмүшдүр. Дридзо кәстәрир ки, Надежда Константиновна ше'ри гираәтлә охумағы вэ ондан ләззәт алмағы бачарырды. Онун јүксәк бәдиә зөвгү вар иди. Кәнчлијиндә Пушкинин, Лермонтовун ше'рләрини, Туркенивин вэ Гончаровун романларыны севә-севә охујарды.

Кәнч Крупскајанын шәхси һәјатында вэ ичтимаи-сијаси фәалијјәтиндә Л. Толстојун бөјүк ролу олмушдур. О, һәлә 15—16 јашларында өлмәз әдибин јарадычылығы һаггында мүәјјән тәсәввүрә малик иди. Н. Крупскаја јазыр ки, Толстоја дәрин миннәтдарам, о, мәнә һәјатын көзләринә чәсарәтлә бахмағы өјрәтди.

Надежда Константиновнанын ичтимаи фәалијјәти әдәбијјатла һәм ишә бағлы олмушдур. Бөјүк Октјабр социалист ингилабы гәләбә чалдыгдан сонра Ленинин мәсләһәти илә о, Халг Маариф Комиссарлығында ишләмәјә башлады. Крупскаја мәктәбдәшкәнар тәрбијә шә'бәсинә башчылыг едирди. 1920-чи илдән сонра исә Баш Сијаси Маариф Комитәсинә сәдр тәһрир олуңду. Онун бәдиә әдәбијјатла даһа сых әлағәси бу дәврдән башланыр.

Крупскаја классикләрә дәрин һөрмәт бәсләјирди. Классик ирсә лагәјд мүнәсибәт бәсләјәнләри о, кәскин тәңгид едирди. Крупскаја кәстәрирди ки, классикләрин әсәрләрини кениш нәшр етмәк вэ јажмаг лазымдыр. Бу мүнүм вәзифәнин һәјата кечирилмәсиндә о, өзү дә јорулмаг билмәдән чалышыр, нәшријјатларла, јарадычы тәшкилатларла сых әлағә сахлајырды. Һәлә 1917-чи илин нојабрында В. И. Ленинлә наширләрин көрүшүндә Крупскаја да иштирак етмишди вэ классикләрин

эсэрләрннн нәшр етмәк һаггында тәклифләрннн вермишәкәлг дилиндән бәһрәләнемәлидир. Надежда Константиновна ушаг китаблары, журналлары ва аҗры-аҗры эсәрләр һаггында да мараглы фикирләр сөйләмишидир. О, ушаг китабларынын нәшрини тәшкил едәнләрдән бири олмуш ва ахыра гәдәр бу чәбһәдә чалышмышдыр. Крупскаја ушагларынын тимсалында сабаһын социализм ва коммунизм гуручусуну көрүрдү. Бөјүк педагог ушаглар үчүн тарихи эсәрләр жазмағы тәләб едир ва көстәрирди ки, белә китаблар дүзкүн тәрбијәә көмәк етмәли, ичтимаи һадисәләри марксистчәсинә аңлатмалыдыр. Мәсәлән, Совет дәвләтинин тарихиндән бәһс едән китаб ушағы баша салмалыдыр ки, Коммунист Партијасы ингилабын гәләбә чалмасы үчүн нечә мүбаризә апармыш, һансы чәтинликләрлә гаршылашмышдыр.

Крупскаја Максим Горкинин јарадычылығына хүсуси гирәт берирди. О, «Ленин ва Горки» адлы мәгаләсиндә хүсуси гирәтләр пролетар әдибинин достлуғундан әтрафлы данышмағы мараглы фактлар сөйләјир. Јазычынын вәфатындан данышмағы «А. М. Горки» мәгаләсиндә пролетар әдибинин сонра јазырынын мүһүм чәһәтләриндән данышыр. «Горки илә даһа чох мәсләһәтләшмәли» мәгаләсиндә исә јазычынын әдәби гејдләриндә онун шаир ва насирләр гаршысында гејдүгү мүһүм тәләбләрдән сөһбәт кедир.

Крупскаја бәднн эсәрләри дүзкүн гирәтләндирмәји бачарырды. О, јазырды ки, әдәбијат чанлы, аловлу нитг кими мүбаризә силаһыдыр. О, бәднн әдәбијатын мәктәбдә тәдрисинә чидди әһәмијјәт верәрәк јазырды ки, кәрәк шакирд сәнәтинин инсанын дүшүнчәсинә, әхлагына, дүнјакөрүшүнә, сәнәтинин инсанын дүшүнчәсинә, әхлагына, дүнјакөрүшүнә, мүсбәт тәсир көстәрдијини дәрк етсин. Көзәл педагог, јазычылыг сәнәтинин јүксәк гирәтләндирир ва јери кәлдикчә шакирдләрә бу сәнәтин сирләриндән данышмағы мәсләһәт кәдирүрдү. Крупскаја гејд едирди ки, јазычылыг сәнәти—хүсуси сәнәтдир. О, һәјаты мүшаһидә етмәји, јазычы олмајанларын көрмәдији мин чүр шеји көрмәји өјрәдир. Надежда Константиновна Флоберин кәнч јазычы достуна мәктубуну тез-тез мисал кәтирмәји севәрди. Бу мәктубда бөјүк реалист Флобер кәнч јазычы достуна һәјаты мүшаһидә етмәји өјрәдир. Флобер дејир ки, кәрәк предметә о гәдәр баһасан, һеч кәсин көрмәдијини ва һеч кәсин тәсвир етмәдијини көрәсән. Јазычынын бу фикриндән нәтичә чыхаран Крупскаја дејирди: бөјүк јазычылар «көрмәји» бачарырлар ва гејд едирди ки, мәктәбдә јарадычылыг просеси аз тәдрис олунур. Бәднн образ нечә јараныр, типләр, характерләр нечә мүшаһидә олунур, үмумиләшдирилир—бүтүн бунлар һаггында шакирдләрә мәләumat вермәк лазымдыр. Әдәбијат дәрсләри мәктәблиләрә бәднн јарадычылығын техникасына даир мәләumat вермәлидир.

Н. Крупскаја образларын зәнкин характерли, реал чизкиләрлә тәсвир олунмасыны јазычылардан тәләб едирди. Әдә-

бијјатын халгла бағлы олмасына чалышыр ва көстәрирди ки, кәлг дилиндән бәһрәләнемәлидир. Надежда Константиновна ушаг китаблары, журналлары ва аҗры-аҗры эсәрләр һаггында да мараглы фикирләр сөйләмишидир. О, ушаг китабларынын нәшрини тәшкил едәнләрдән бири олмуш ва ахыра гәдәр бу чәбһәдә чалышмышдыр. Крупскаја ушагларынын тимсалында сабаһын социализм ва коммунизм гуручусуну көрүрдү. Бөјүк педагог ушаглар үчүн тарихи эсәрләр жазмағы тәләб едир ва көстәрирди ки, белә китаблар дүзкүн тәрбијәә көмәк етмәли, ичтимаи һадисәләри марксистчәсинә аңлатмалыдыр. Мәсәлән, Совет дәвләтинин тарихиндән бәһс едән китаб ушағы баша салмалыдыр ки, Коммунист Партијасы ингилабын гәләбә чалмасы үчүн нечә мүбаризә апармыш, һансы чәтинликләрлә гаршылашмышдыр.

Крупскаја бир сыра мәгаләләриндә ушаг әдәбијјатынын спесифик чәһәтләрини мүәјјәнләшдирмишидир. 1926-чы илдә о, «Ушаг китабыны гирәтләндирмәк һаггында» мәгаләсини јазмыш ва бурада ушагларынын јаш хүсусијјәтинә көрә бәднн эсәрләрин гаршысында конкрет тәләбләр гејмушдур. Крупскаја кичик охучулары јаш хүсусијјәтинә көрә дөрд група аҗырыр ва тәләб едирди ки, шаир ва насирләр ушаглар үчүн јазаркән һансы јаш групу үчүн эсәр јаздығыны билсин ва охучусунун сәвијјәсини нәзәрә алсын. Онун фикринчә 3—4 јашлы ушаглар үчүн јазылан эсәр мәзmunуна көрә хејли садә олмалыдыр. Белә китабларда шәкилләр чох јер тутмалыдыр. 5—7 јашлы ушаглар үчүн бурахылан китабларда балачаларын һәјатындан алынан әһвалатлар нәгл олунса даһа фајдалыдыр. һәм дә, бурада ушагларынын тәчрүбәсини кенишләндирмәк дә јазычынын диггәтиндән јайынмамалыдыр. Кичик јашлы мәктәблиләри исә адамларын бир-биринә ва һәјата мүнасибәти марагландырыр. һәмнн ушаглар үчүн мәһз бу хүсусијјәтләри өзүндә әкс етдирән эсәрләр лазымдыр. Јеңијетмәләрин исә мараг даирәси даһа кенишидир. Онлар көркәмли шәхсијјәтләрин һәјатындан, адамларын коллективә мүнасибәтиндән, һәјатда көзә чарпан нөгсанлардан бәһс едән эсәрләрә даһа чох мејл көстәрирләр. Бу јашда олан ушаглары инсанын тәбиәтлә мүбаризәси, техниканын ечазкар һәлијјәти марагландырыр. Онлар романтик олурлар. Бу јашда олан ушагларә һәјатла бағлы романтика тәгдим етмәк лазымдыр.

Икинчиси, елми-фантастик жанр наггында вә методик әдәбијјатын олмамасы. Нә кизлэдәк, истәр сә әдәбијјатшынасларымыз, истәрсә дә методист алимләримиз бә жанрын варлығыны унутмушлар.

Үчүнчүсү, әдәбијјат мұәллимләринин, үмүнијјәтлә, елми-фантастика илә марагланмамалары. Онлар јалныз прогрәст кәлмәдикләрини әсас кәтүрүр вә шакирдләрә мәлүмәт вермәји лазым билмирләр. Галбуки, синифдәнхарич охучулар фекултатив мәшғәләләрдә мұәллимин имканлары даһа чох дур.

Бүтүн бунлары нәзәрә алараг биз чалышачағыг ки, елми-фантастик жанр наггында мұәллимләрә мұәјјән өлчүдә мәлүмәт верәк. Бизчә бу, кәләчәкдә елми-фантастик жанр диггәти јөнәлдәр, онун мәктәбләримизә чәсарәтлә аддым атмасына көмәк едәр.

Мәтләбә кечмәздән әввәл ашағыдакы суала чаваб верәк. Елми-фантастикаја чидди марағы нә илә изаһ едә биләриниз?

XX әсри елми-техники ингилаб адландырмагда һеч дә мұбалиғәјә јол верилмир. Бир чох бөјүк елми кәшфләр, нәзәрә мұддәалар, фәрзијјәләр бу әсрдә «доғулуб», јахуд, һәлләни кезләјир. Белә бир вәзијјәт мұасирләримизи өз интеллектуал сәвијјәләрини, дүнјакөрүшләрини кенишләндирмәји гарышја гојур. Бу ганунаујјәгун просес бүтүн елм сәһәләринә мұдахилә едир. Бәллидир ки, чәмијјәтин ичтимаи-сијаси вә мәнәви һәјатында дөнүш јарандығы дөврдә әдәбијјат бир елми кими шахәләнмәјә, елмлә јахындан гајнајыб-гарышмаја билмәзди. Ајдындыр ки, әдәбијјат елми-фантастик жанрын јаранмасына гәдәр әсрин елми наилијјәтләринә, кәләчәк мәнәвәрәсинә елми чәһәтдән мұдахилә едә билмәмиш, халг арзусу, халг һәјаты илә мәһдудлашмышдыр. Гал-һазырда исә әдәбијјатын бу голу дүнјанын бир чох көркәмли фантаст јазычыларынын јарадычылығында әксини тапмышдыр.

Елми-фантастик жанрдан данышаркән, мұәллим шакирдләрә жанрын бәзи хүсусијјәтләри наггында конкрет вә ајдын мәлүмәт вермәлидир.

1) **Жанрын әсас апарычы мотивиндә елми фәрзијјәләрини, идејаларын, алимин, тәдгигатчынын бәзи проблемләрә аңдырарларын дурмасы.** Охучу һәлә һәјата кечмәмиш ихтирәларла, гејри-ади експериментләрлә таныш олур. Елми проб-

лемләр әсәрин гәлрәманларынын тәләјини һәлл едир. Бүтүн бунлар тәсдигләјир ки, фантастик әдәбијјатын хаммалы елми фәрзијјәләрди. Мұәллим шакирдләрин фикрини јазычы Намиг Абдуллајевин «Итирилмиш дүнја» повестиндәки ашағыдакы парчаја јөнәлтмәлидир:

«—Сиз нечә вахтдыр учурсунуз?—дејә Петја сорушду.

—Милјон илдән чохдур.

—Һеч адамын инанмағы кәлмир,—дејә Сабир тәәччүбүнү кизләдә билмәди.—Нечә олуб ки, сиз бу вахта гәдәр бир мөтәссәра, ја да фәза дашына раст кәлмәминиз?!

—Белә һадисәләр олмушдур!

—Бәс онда сизин кәмини дәһшәтли зәрбәләрдән хилас едән нәдир?

—Ультра сәс. Кәмијә башга бир фәза чисми јахынлашан кими ультра сәс апараты ишә дүшүр, јүксәк тәзјигдә олан сәс далғасы ону парчалајыб тоза дөндәрир.

—Бәс фәза дашынын олмасыны сиз нечә билирсиниз?

—О өзү кәмијә хәбәр верир.

—Сиз бунун үчүн јәгин ки, фото элементдән истифадә едирсиниз?

—Еләдир,—дејә капитан Сабирин сөзүнү тәсдиг етди.

—Нечә билирсиниз, сиз өз дүнјаныза гајыда биләчәксинизми?

Капитан кәдәрлә чаваб верди:

—Кими билир, бәлкә дә бу бизим кәләчәк нәслә гисмәт олду...»

Јухары синиф шакирдләринин һәммин парчада гојулан елми мәсәләләрин мазмуну наггында мұәјјән мәлүмәтлары вардыр. Чүнки бәзи елми аңлајышларын маһијјәтини физика, кимја, астрономија дәрсләриндән өјрәнмишләр.

2) **Елми-фантастик жанрын бәдиилији, романтикасы.** Мұшаһидәләр кәстәрир ки, шакирдләр бу жанрда ән чох елми-лији ахтарырлар. Она көрә ки, јазычынын мәгсәди дә елми ахтарышлар, техники наилијјәтләрә вә с. әсасланыр. Бу, әлбәттә, јанлыш гәнаәтдир. Елми фәрзијјәләр, кәшфләр, чәсарәтли експеримент вә тәчрүбәләр—бүтүн бунлар елмин өзүнә махсус поетикасы олуб, елми-фантастик әсәрин дә поетикасыны тәшкил едир. Бу әдәбијјатда елм бәдиини үсул кими истифадә олунур. Фантастиканын өзү исә һәр һансы бир идејанын тәсдиги вә инкишафы демәкдир.

Америка жазычысы Ф. Гейнлејн демишкән, «биз таманна да өзүнүн кениш елми шәрһини тапмышдыр».

эминик ки, елми-фантастик әсәрләр мүнәндис жох, һәр шејдән әввәл, јахшы һекајәләр олуб, вә инсанпәрвәрлик характериндә олмалыдыр.

3). **Елми-фантастик жанрын башга элементләрлә әлагәси.** Мәлүмдур ки, әдәбијјат өз бүнөврәсини әсатирләрдән, әфсарилә әлагәдар әсатирләр, әфсанәләр реаллашар, халгын бәдиәтәфәккүрүндә ин'икасыны тапыр. Әбәс дејилдир ки, М. Горки јазмышдыр: «Әсатир ујдурмадыр. Лакин ујдурмаг демәк, һәгһини варлығын мәчмуу ичәрисиндә онун әсас мә'насыны алыб сүрәтдә, образда тәчәссүм етдирмәк демәкдир».

Әфсанәләрлә фантастика арасында бир јахынлыг, әләгә вардыр. Мәшһур Јапония фантаст жазычысы Коба Абе демишдир ки, әфсанәләр мүасир елми-фантастика илә доғмадыр. Мән һәмин әфсанәләри гәдим фантастик әдәбијјат һесаб едирәм.

Бу бахымдан шакирдләрин диггәтини өлмәз «Короғлу» дастанына јөнәлтмәк мәгсәдәујғундур. Короғлунун Бајазит сәфәриндә белә бир епизод вардыр: Әһмәд тачирбашы дејиләи бириси Короғлу вә онун дәлиләринә тәлә гурмаг фикрине дүшүр. Өз нијјәтинә чатмаг үчүн Имирзә адлы гулуну өјрәдиб Чәнлибелә көндәрир. Гул Чәнлибелә чатан кими кешикчиләр ону Короғлунун һүзуруна кәтирирләр. Короғлу ону сорғу-суғала чәкир. Гул инандырмаға чалышыр ки, Короғлуја пәнәһ кәтириб, она «дәли» олмаг истәјир. Короғлу гулун әһәтәсиндә олан дәлиләрә дејир ки, ајә, верин мәним сазымы!— Сазыны верирләр. Сонра мәшһур Дәмирчиоғлуна бујурур ки, «Сәһ гулун голларыны ал әлинә, көзүнү дә дик көзүнә. Мән чалыб-охујачағам. Бахарсан, әкәр мәним сазым, сәсим, сөзүм она тә'сир еләди, бил ки, мәрд адамдыр, һалал сүд әмиб, јох, әкәр әсәр еләмәди, бил ки, намәрд адамдыр». Дәмирчиоғлу гулун голларынын гарысыны (нәбзини) алыр әлинә, көзләрини дә дикир көзләринә. Короғлу сазыны басыр бағрына, чалыб-чагырыр. Амма гулун һалында бир дәјишиклик олмур. Короғлу дејир: «Оғул, мәним ки, нә сазым, нә сөзүм, нә сәсим, нә өзүм сәнә әсәр еләмәди, сәндән Короғлу дәлиси олмағз». Доғрудан да сонра һәмин гул Короғлунун «Әрәб» атыны гачыранда јахаланыр.

Бу, инсан һиссләрини «охујан» телепатија иди ки, һазырда өзүнүн кениш елми шәрһини тапмышдыр.

4). **Елми-фантастик жанры дикәр жанрлардан фәрғлилији.** Елми-фантастика бир жанр кими охучусуну ән үмуми, ән мүасир, ән дәрин проблемләр, мәсәләләр үзәриндә дүшүнмәјә чағырыр. Һансы ки, башга жанрларда јазан жазычыларын нәзәриндән һәмин мәсәләләр јаыныр. Мәсәлән, космосда инсан, ағылын имканлары, башга планетләрлә әләгә, инсанын социоложи вә биоложи перспективләри вә с.

Елми-фантастик жанр интеллектуал идејалары илә мүасир әдәбијјата елмин кәләчәјини кәтирмишдир. Бурада ејни заманда инсанын космосла, кәнар дүнја илә әләгәсинин психоложи вә емоционал тәрәфләри өз ифадәсини тапыр. Мәһз бу нөгтеји-нәзәрдән инсан дүшүнчәсини вә онун гаршысына чыкан мәсәләләри арашдырмагда мүасир фантастика јаранмышдыр. Тәсадүфи дејилдир ки, бә'зи әдәбијјатшүнаслар бу жанра кибрит кими бахырлар.

Бизим күнләрин әдәбијјатында типик адамын типик вәзијәтләрдә тәсвири әсас јер тутур. Белә ки, әдәбијјат чәмијјәтин өзүнәмәхсус хүсусијјәтләрини тәсвир етмәлидир. Даһа доғрусу, инсанлар арасындакы әләгәнин мүхтәлифлијини чанландырмадыр. Бу, елми-фантастик жанрда јазан жазычы тәрәфиндән башга шәкилдә верилир. Охучу елми-фантастикада елми фәрзијјәләрин, ујдурмаларын архасынча кедир, һадисәләрин тәсвири она реалист әсәрләрдән аз тә'сир кәстәрмир. Мәсәлән, мәшһур инкилис фантасты Н. Уеллсин «Көрүнмәз адам» романында буржуа чәмијјәтинә олан нифрәт фантастик јолла елә верилир ки, охучу һеч бир реалист әсәрдә бу мешшанлығын тәсвирини көрә билмир.

Елми-фантастик әсәрин јахшы гаршыланмасынын бир мүһүм сәбәби дә техники тәрәгги дөврүндә јаранан елми-фантастик әсәрләрдә мачәра жанрынын элементләринин олмасыдыр. Бу исә «фотографик» нәсрдә јохдур. Мачәра элементләри жанрын имканларыны зәнкинләшдирир. Бу шәртлә ки, мүәллиф елми фактларын һәллини сырф мачәрачылыға «гурбан вермәсин». Мүәллим бу һагда данышаркән нүмунәләрә даһа чох истинад етмәлидир. Чүнки шакирдләр һәлә ашағы синифләрдән мачәра әдәбијјатына даһа чох мејл кәстәрирләр. Она көрә дә мүәллим нәзәри мә'луматындан сонра нүмунәләр.

нә оларга Ж. Вернин «Капитан Грантын ушаглары», А. Толстой «Мүһәндис Гаринин гиперболоиди», А. Белјаев «Профессор Доуелин башы» кими әсәрләрин идеја-мәзмуну, тәсвир хүсусијәтләрини шакирдләрә ајдынлашдырмама бу әсәрләри классик маңәра әсәрләри илә (Д. Дефонун «Робинзон Крузо», М. Ридин «Башсыз атлы» вә с.) мүгајисә етмәлидир. Әсас диггәти һәр ики жанрда јазылан әсәрләрини сүжетләринә јөнәлтмәлидир.

5) Елми-фантастик жанрын мәзмуну. Бир һәгигәтдир ки, идејасыз-мәзмунсуз бәдни әдәбијјат јохдур. Лакин бу суал әбәс мејдана чыхмамышдыр. Елми-фантастик әсәрләр мөвчуд олмајан һәгигәтләрдән, елми фәрзијјәләрдән, експериментләрдән бәһс етдијиндән илк бахышда адама елә кәлир ки, бурда керчәклији—идеја-мәзмуну ахтармаг әбәсдир. Хејр, мәһз фантастик тәсәввүрләрин, тәчрүбәләрин, елми фактлары өзүндә белә мүәјјән идеја-мәзмун вардыр. Мүәллим фикрини әсасландырмаг үчүн мәшһур фантаст јазычы-алим Ајзек Әзимовуи ашағыдакы сөзләрини шакирдләрин нәзәринә чатдырмалыдыр: «Мәни һәмишә гәрибә бир суал марагландырыб: Елми-фантастик әдәбијјатын идеја-мәзмуну вармы? Мән нәнкик буна шүбһә едирәм, даһа чәсарәтлә дејә биләрәм ки, бүтүн жанрлардан өзүндә ән чох идеја дашыјаны мәһз елә елми-фантастик әдәбијјатдыр. һәммин әдәбијјат бу күнүн әһвал-руһијјәсини әкс етдирир. Бу јеканә әдәбијјатдыр ки, онун әсасында дәгиг елми фикирләр дурур!».

Һәркәһ әдәбијјатда биз әсас мәгсәди идејанын үзәриндә ахтарсаг, белә бир нәтичәјә кәлә биләрик ки, бу күнкү әдәбијјатын тәблиг етдији идеја һәлә биздән нечә-нечә әср әввәл Гомери, Есхили, Чонатан Свифти дә нараһат етмишдир. Буналарын әсәрләриндә кифәјәт дәрәчәдә әгли кејфијјәтләрини, проблемләрин әсасы олмушдур. һәммин мәсәләләр бу күн дә һәллини тапмамышдыр.

Елми-фантастик жанрын имканлары бир даһа әсас верир ки, о ајрыча бир жанр кими јашасын. «Бу жанрда јазылан әсәрләр һәр шејдән әввәл, хәлги олмалыдыр, исти олмалыдыр. Бурада һәр бир мүһәндисин һесабаты икинчи дәрәчәли шејдир».* Америка јазычысы Ф. һейнлејнин бу сөзләрини А. Әзимов даһа да гүввәтләндирир: «Елми-фантастика

* «Иностраннаја литература» ж., 1967, № 7, сәһ. 212—213.

техники тапынтыларын функцијасындан бәһс едәндә о, өз вәзифәсини өдәмир. Анчаг о заман өдәјир ки, һәммин техники кәшфләрни инсанлара нә кәтирдијини ача биләсэн, көстәрәсән. Бу тапынтылар өз функцијасына көрә бөјүк гүввә ола биләр. Шүбһәсиз, һәммин гүввә дә инсанлара көмәк едир».* Бүтүн бунлар көстәрир ки, елми-фантастик жанрын шакирдләрә мүхтәлиф үсул вә васитәләрлә өјрәдилмәси зәруридир вә һәр бир әдәбијјат мүәллими дә буна мәс'улијјәт һиссидә јанашмалыдыр.

* Јенә орада, сәһ. 213.

«V СИНИФДЭ ЭДЭБИЈАТ ДЭРСЛЭРИ»

Э. АҒАЈЕВ,

Бақыдакы 31 нөмрәли мәктәбин эдәбијат мұәллими.

Орта үмүмтәһсил мәктәпләриндә эдәбијатын јени про-
рамла тәдриси гаршыја бир сыра проблемләр гојур. Бу, һәр
шејдән әввәл, шакирдләрин бәдин тәфәккүрүнүн ичкишафы,
сөзүн естетик маһијәтинин гавранылмасы, эдәбијат нәзәри-
јәсиндән үмуми анлајыш вә мә'луматларын мәнимсәнилмәси
кимн мәсәләләрлә әлагәдардыр. Она көрә дә дәрсликләримиз
јенидән нәзәрдән кечирилир, чидди тәләбләр әсасында ишлә-
нилир, һәр бир дәрслијә анд методик көстәришләр нәшр олу-
нур. Бу чәһәтдән методист-алим, педагожи елмләр һәмизәди
Ағададаш Бабајевин «V синифдә эдәбијат дәрсләри» кита-
бы фәјдалыдыр. Мүәллиф V синифдә тәдрис едилән эдәбијат
дәрсләринин тәдрис методикасыны вермәздән әввәл, эдәбијат
тәдрисинин бә'зи хусусијәтләринин конкрет вә елми
шәһиндән бәһс етмишди. Бу исә вәсантлә нечә ишләмәк
ишиндә мүәллим үчүн зәруриди.

Мә'лумдур ки, дәрсә верилән мүәсир тәләбләр тәдрис ма-
териалларыны шакирдләрә шүүрлу вә фәал мәнимсәтмәји,
нәзәри мә'луматларын дәриндән вә мөһкәм јадда галмасыны
вә с. гаршыја гојур. Бунун үчүн дә мүәллимләр тәбли олараг
белә бир суалла гаршылашырлар: ән'әнәви тә'лим үсуллары
көһнәлмишми, бунларын тәтбигинә дәјәрми?

Мүәллиф чох дүзкүн олараг суала чаваб верир ки, ән'әнә-
ви үсуллардан һеч бири көһнәлмәмиш, әһәмијәтини итирмә-
ди. Даһа доғрусу, һәр бир эдәбијат мүәллими синфин нәб-

зини тутмалы, мүәвафиг тә'лим үсулларыны бачарыгла синфә
кәтирмәлиди.

Бәдин әсәрләрин мөвзусу, мәзмуну, жанры, бәдин хусусиј-
јәтләриндән асылы олараг мүәллим онларын тәдрисиндә бир
сыра үсуллардан истифадә едирләр. Мүәллиф кириш сөзү, ки-
риш мүәһибәси, мүәллим вә шакирдләрин охусу, лүғәт үзрә
апарылан ишләр, план тәртиби, ситат сечилмәси вә мәтнин
мәзмунунун нағыл едилмәси үсулларынын тәтбиги имкан-
ларыны ајдынлашдырмалыдыр.

Китаб дөрд бөлмәдән ибарәтди вә һәр бир бөлмәдә вери-
лән әсәрләрин тәдриси мүәјјән принцип вә ардычылыгыла дү-
зүлмүшдүр. «Классик эдәбијат» бөлмәси V синифдә шакирд-
ләри классик Азәрбајчан, рус вә Америка эдәбијаты илә та-
ныш етмәк мәгсәдини дашыјыр. Н. Кәнчәви, С. Әзим, Ә. Һаг-
вердијев, Ч. Мәммәдгулузадә, М. Ә. Сабир, А. Шаһг вә А.
Сәһһәтнин тәдрис олуған әсәрләринин методикасы китабда
ишыгландырылмышдыр. Һәмин классикләримизин јарадычы-
лығы өз дөврүнүн ичтимай-сијаси һадисәләрилә сәсләнән ја-
радычылыгыдыр. Һәр бир әсәрин архасында халгын, бәшәрин
таләји дурур. Бешинчиләр үчүнсә бу мәсәләләр ајдынлаш-
дырмаг мүәллимдән усталыг истәјир. Әкс тәгдирдә шакирдләр
јухары синифләрдә классикләримиз барәдә даһа дүрүст тә-
сәввүрә малик олмазлар. А. Бабајев бу зәрурилији көрмүш,
сәввүрә малик олмазлар. А. Бабајев бу зәрурилији көрмүш,
зәнкнн мүәһидә әсасында адларыны чәкдијимиз шаир вә
јазычыларын әсәрләринин тәдриси методикасыны ишләмиш-
ди. Бөлмәдә рус классикләриндән М. Ј. Лермонтов, И. С.
Туркәнев, Америка јазычысы Марк Твенин програма даһил
олан әсәрләринин тәдриси методикасы да өз әксини тапмыш-
дыр.

Икинчи бөлмә «Совет јазычылары Вәтәнимизин кечмиши
һаггында» адланыр. Габагчадан дејәк ки, V синиф шакирд-
ләринә Вәтәнимизин кечмиши һаггында мәһз Совет јазычыла-
рынын бәһс етмәси чох дүзкүн принципди. Она көрә ки,
классик эдәбијат нүмунәләриндә шакирдләр Вәтәнимизин та-
рихи кечмиши, дүнәни барәдә ајдын тәсәввүрә јијәләнирләр.
Бу онлар үчүн она көрә мараглыдыр ки, һәмин әсәрин мүәл-
лифләри билаваситә јашадыглары дөврүн, шаһиди олдуғлары
һадисәләрин тәсвирини вермишләр. Шакирдләр өз тәәсү-
ратларыны Совет јазычыларынын әсәрләрини охудуғдан сон-
ра даһа да зәнкннләшдириш олурлар. М. Горкнин, Ч. Чаб-
барлынын, С. С. Ахундовун, Т. Шаһбазинин, Е. Ағајевин гә-

Шүбһә етмирик ки, мүүллим һәмни граммофон валли
синифдә сәсләндирмәмишдән әввәл өзү мәтнин охунмасын
гулаг асачаг вә јухарыда гејд етдијимиз мәсәләләрдән шә
кирдләри хәбәрдар едәчәкдир (сәһ. 24). Көрүндүјү ки, шә
саити һазырлајаркән мүүллиф дәрсин сәмәрәлијини арты
ран амилләри јада салмагла кифәјәтләнир, бурахылма
нөгсанлары нечә арадан галдырмаг јолларыны бурахылма
дирир.

А. Бабајев V синифдә өјрәдилән әдәби материалларын һәр
бирини өјрәдилмәсинә верилән вахты вә саатларын план
лашдырылмасыны мүүллимә тәгдим едир. Мүүллиф јери кә
дикчә әдәби материалларын өјрәдилмәсиндә әдәби тәһлил
бәрабәр мәфкурәви тәһлилә јер верилмәсини фәјдалы һеса
едир. Әлбәттә, тәһлимдә тәрбијәдичилик чәһәти нәзәрә алы
мадыгда, өјрәдилән билик тез унутулур, көрүлән ишин мә
сәди ајдын олмур.

«V синифдә әдәбијјат дәрсләри»ндә педагожи-методи
бахымдан мүасирлији даһа да артырмаг оларды. Ејни заманда
психоложи хүсусијјәтләрин китабда аз нәзәрә алынмасы да
диггәти чәлб едир. Дикәр тәрәфдән буну да гејд етмәк лазым
дыр ки, нәдәнсә мүүллиф мөвзуларын тәдрисинә мәсәди ә
дынлашдырмадан башлајыр. Мәсәлән, мүүллиф Ә. һагверди
јевин «Мирзә Сәфәр» һекајәсинин өјрәнилмәсинә програмда
2 саат вахт верилдијини дејир. О, һәмни вахты ашағыда
кими планлашдырмағы мәсләһәт көрүр:

«1-чи саат: 1. Кириш сөзү; 2. Чәтин сөзләрин изаһы; 3. Һе
кајәнин бир һиссәсинин охунмасы; 4. Охунмуш һиссәнин мә
мунуна аид мүсаһибә; 5. Евә тапшырыг: һекајәнин бүтүндү
лә охунмасы, чәтин сөзләрин вә мәзмунун өјрәнилмәси.

2-чи саат: 1. Ев тапшырыгынын јохланмасы; 2. Һекајәнин
тәһлили; а) Мирзә Сәфәр, уста Зејнал вә Һәсән аға сурәтләр
ри; б) әсәрин идејасы; в) һекајәнин дили; 3. Нәср вә ше
рили, идејасы, нәср вә ше'р дили». Бурада евә тапшырыг ајдын
дејил. Фикримизчә, һәм дә она көрә, ајдын дејил ки, әсәри
тәдрисә башларкән мүүллимин гаршысында дајанан мәсәдин
өзү ајдын дејил. Һәр бир мөвзуну кечәркән мәсәдин габагча
дан мөјјәнләшдирилмәси курс үзрә тәһлим вә тәрбијә иши
нин ардычыллыгыны, систематиклијини тәһмин едир.

А. Бабајевин «V синифдә әдәбијјат дәрсләри» китабы му
әллимләр үчүн олдугча дәјерли, фәјдалы вәсаитдир. Хүсусилә,
кәнч мүүллимләр ондан даһа чох бәһрәләнә биләрләр.

БӨЈҮК СӘНӘТКАР

Алмәмәд АЛМӘММӘДОВ
филолокија елмләр намизәди, досент.

Бу илин мај ајында Совет халгы дунјанын бүтүн мүтәрәг
ти халлары илә бирликдә көркәмли Совет јазычысы, Ленин
вә ССРИ Дөвләт мұкафатлары лауреаты, әдәбијјат үзрә бей
нәлхалг Нобел мұкафаты лауреаты, ССРИ ЕА-нын һәгиги
үзү, мәшһур ичтимаи вә дөвләт хадими Михаил Александров
ич Шолоховун анадан олмасынын 70 иллијини гејд етди.

Илк һекајәләриндән башлајараг роман-эпопејасына гәдәр
јазычыны јени һәјата чан атан совет адамлары, онларын мү
баризәси, вәтәнпәрвәрлији, ән көзәл арзулары марагландыр
мышдыр. Һәмишә халга бағлылыг, халгын арзу вә әмәллә
рини тәрәннүм етмәк өзүнүн ән көзәл бәһрәсини вермишдир.

Орта мәктәб програмына көрә бир сыра башга көркәмли
рус јазычылары илә бирликдә М. Шолоховун да һәјат вә јара
дычылыгы һаггында мәлумат вермәк, синифдәнкәнар оху ма
териаллары арасында исә јазычынын «Сакит Дон», «Ојанмыш
торпаг» вә «Инсанын тәлеји» әсәрләри нәзәрдә тутулур. Ми
хаил Шолоховун мәналы өмрү, кечдији һәјат јолу һәр бир со
вет вәтәндашы, зијалысы үчүн нүмунә ола биләр.

М. Шолохов 1905-чи ил мај ајынын 24-дә Дон вилајәтин
дәки Вешенски станитсасынын Кружилина хуторунда анадан
олмушдур.

Јазычынын анасы Анастасија Даниловна тәһкимчи кәнд
ли гызы олмуш, ата-анасыны тез итирмиш, 12 јашындан әрә

кедэнэ кими бир мүлкөдөр гадынын гуллуучусу олмуш, А. С. Серафимович көстөрүр ки, Анастасија Даниловна мам савадсыз олса да чанлы, образлы нитгэ малик, анада калма исте'дадлы, габилитетли бир гадын иди. Балкэ да жүк сөнөткэра бу ирс анасындан кечмишдир.

Атасы Александр Михајлович Рязан губернијасында Дона калмишдир. Казакларын гајда-ганунларына көрө мэлэрин хүсуси торпага саһиб олмага ихтијары јох иди. Ол көрө да Александр Михајлович узун иллэр боју башгаларынын торпагыны ичарэјө көтүрмүш, муздурлуг еләмишдир.

Совет һакимијетинин илк иллэриндэн о, бир сыра идарелерде чалышмыш, савадынын аз олмасына бахмајараг елар китаба хүсуси һавэс көстөрмишдир. Октјабр ингилабынын јаратдыны јени имканлардан руһланан ата истэјирди ки, олар Михаил мһндис олсун. Оғлунун јазычылыга мејл еләдири ни билэн Александр Михајлович чох кэдэрләнмишдир.

Шолоховлар айлэси кичик Михаилин јакшы тәһсил алма сы үчүн һеч шеји эсиркәмәмишдир. Једди јашында икән кәһи мөөллиминдән евдә дәрс алан, өз фәрәсәти, бачарыгы сајајда синдә мөөллимини һејран гојан Шолохов, биринчи синфи програмыны бир нечә аја мәнимсәмишдир. 1914—1918-чи илләрде мүхтәлиф кимназијаларда охујан Шолохов хүсуси һавэсәлә рус вә дүнја классик јазычыларынын эсәрләрини мөһмәтлјә едир, тарих вә әдәбијат дәрсләринә һавэс көстөрирдир.

Кимназија иллэриндән әдәбијатла чидди марагланды Шолохов Гоголун повестләриндә тәсвир олуна бәзи һадисәләри сәһналәшдирир, епиграмлар вә кичик водевилләр јазыр, бу эсәрләрин тамашаја гојулмасында фәал иштирак едирди.

Сонралар о илләри Шолохов јада саларкән јазырды ки, бу вахтлар мән Воронеж губернијасынын ујезд шәһәрләринин бириндә кишиләр үчүн олан кимназијада охујурду. 1918-чи илдә истилачы алман гошунлары бу шәһәрә јакын лашанда мән тәһсилими јарымчыг гојуб евә кетдим. Онда сонра тәһсилими давам етдирә билмәдим. Чүнки Дон вилајети вәтәндаш мұһарибәсинин гызгын мејданына чеврилди.

Кәһи Шолохов элиндә силаһ Совет һакимијетини мүдәри фәал етмиш, 15 јашында көнүллү сурәтдә әрзаг дәстәсинә ја

ыламыш, ади солдат, пулемјотчу, әрзаг мүфәттиши олмуш, һахылы кизләдән голчомаглара гаршы барышмаз мүбаризә пармыш, ичтиман-сијаси вә мәдәни һәјатын дирчәлишиндә фәал иштирак етмишдир.

Ијирминчи илләрдә Шолохов савад курсларында, клубларда чалышмагла бәрабәр, јашлы казакларла тез-тез көрүшүр, онларын сөһбәтләринә диггәтлә гулаг асыр, һәр шеји мұшаһидә едиб јадда сахламага чалышырды. Әтрафында баш верән һадисәләри изләјән Шолохов кәләчәк әдәби фәалијјәтин үчүн чидди материал топлајыр, бу вә ја дикәр һадисәләрин баш вермәси сәбәбләрини өјрәнмәк, халг күтләсинин јени гурулуша мұнасибәтини ајдынлашдырмаг истэјирди.

Јазычынын шаһиди олдуғу бу илләрин һадисәләри сонралар «Дон һекајәләри» китабында вә «Сакит Дон» романында өз әксини тапмышдыр.

1922-чи илдә охумаг мәгсәдилә Москваја кедән Шолохов фәһлә фәкүлтәсинә кирә билмир, әмәк биржасына јазылыр, үк дашыјан, даш јонан, евләр идарәсиндә һесабдар ишләмәккә өз үзәриндә чидди чалышыр, тәһсилини артырыр. Вәтән-даш мұһарибәсинин мөһрумийәтләринин шаһиди олан кәһи Шолоховун һәјат тәчрүбәси Москва мұһитиндә даһа да артыр. Москва мұһити онун халг һәјатыны дәриндән баша дүшкәсинә кәмәк едир. Өзүнүн гејд етдији кими, јазычынын әдәбијата һәгиги мејл етмәси дә бу вахта тәсадүф едир. Комсомол гәзети «Јуношескаја правда» редаксиясына ону апарыб чыхаран да әдәбијата олан түкәнмәз һавәси иди.

1923-чү ил сентјабрын 19-да «Јуношескаја правда» гәзетиндә «Имтаһан» адлы мараглы бир фелјетон чыхмышды. Фелјетонун ахырында «М. Шолох» имзасы гојулмушду. Бу тарихдән етибарән әдәбијат вә мәтбуат аләминдә јени бир шәхсийәт, јени бир фамилија мејдана чыхыр. Бу, Шолохов иди. Шолоховун ады башга матбуат органларында да тез-тез көрүнмәјә башлајыр.

«Јуношескаја правда»да чыхыш едән башга јазычы вә шаирләр кими Шолоховун илк әсәриндә дә кәһчлик ештирасы, оптимизм, сағлам күлүш һаким иди. Бунунла белә фелјетон кәһч јазычынын јалныз илк гәләм тәчрүбәси иди. 1924-чү илин эввәлләриндән Шолохов һекајә жанрына кечир. Бир мүддәт мұвәффәгийәт газана билмәјән јазычы сәбр вә индәлә өз үзәриндә чалышыр вә һәмин илин ахырларында «Јуно-

шескаја правда» да «Хал» некајәсини дәрч етдирир. Бу некајәләрини башлангычы олур. Даһа сонра кәнч Шолохов бун бир-биринин ардынча вәтәндаш мұһарибәсиндән, дон казакларынын һәјатындан бәһс едән некајәләрнн мәркәзи зәт вә журналларда чыхмаға башлајыр. Чох кечмир ки, дон зәт нәшријјаты кәнч јазычынын бир нечә китабчасыны едир. Беләликлә, өмрү боју Дон казакларынын һәјатыны, гылабда, вәтәндаш мұһарибәсиндә иштиракыны өз јарадычылыгында әсас мөвзу сечән јазычынын чидди әдәби вә ичтимә фәаллијјәти, чошгун јазычылыг илләри башлајыр.

Бу вахта гәдәр јаздыгы некајәләрнн Шолохов «Дон некајәләрнн» китабында А. Серафимовичин мүгәддәмәсилә 1925-чү илде чап етдирә билмишдир. А. Серафимович китаба јаздыгы мүгәддәмәдә рус әдәбијјатына јени бир истәдәд кәндиллијини хәбәр верир, онун некајәләринин тәбиилијини сәһрәбитән чичәклә мұгајнәсә едир, дилинин садәлијинә, образлылығына, долгунлуғуна хүсуси әһәмијјәт верирди.

1925-чи илин ахырларында М. Шолохов Москваны тәрәдигәтә илди. Дона гајыдыр вә һәмнн илин пајызында «Сакит Дон» романынын биринчи варианты үзәриндә ишләмәјә башлајыр. 1925-чи илин декабрында партијанын XIV гурултајы чағырылмышды. Бу рада өлкәнин сәнајеләшдирилмәси, сәсиализмин там гәлбәбәси үчүн јени проблемләрнн һәлли мәсәләләрнн мұзакирәдә гојулмушду.

Совет јазычылары да өз әсәрләриндә сәсиализмин гәлбәбәсинин тарихи просесини, совет халгынын ингилаби кечмишини, мұбаризәләр тарихини бәднн сурәтдә көстәрмәјә чалышырдылар. Бу илләрдә Д. Фурмановун «Чапајев», В. Мајаковскинин «Владимир Илич Ленин» поемасы, А. Серафимовичин «Дәмир ахын», Ф. Гладковун «Семент», А. Фадејевин «Тармар», А. Толстојун «Әзаблы јолларла» епепејасы, М. Шолоховун «Сакит Дон» вә башга әсәрләр мејдана чыхыр.

М. Шолохов бөјүк јарадычылыг ахтарышлары апарараг, халг ичәрисиндән чыхмыш, Дон ингилаб комитәсинин үзвләри Иван Лагутин, Фјодр Подтјолков, Михаил Кривошлыков вә башга тарихи шәхсијјәтләрнн вә јазычы тәхәјјүлүнүн мәнсулу олан Абрамсон, Бунчук, Погудко вә башга коммунистләрнн бәднн сурәтинн јаратмышдыр. Романда әксингилабчы казаклар, ағтвардијачылар, кенераллар вә дикәр мәнфи сурәтләр вә әксиннн тапмышдыр.

30-чу илләрдә совет јазычыларынын әсас мөвзуларындан бәднн коллектив тәсәррүфатынн үстүнлүкләрини, колхоз гурулушунда гаршыја чыхан әнкәлләри арадан галдырмаг јолларынын бәднн шәкилдә көстәрмәклән ибарәт иди. Дөврүн мұаәбир мөвзуларыны гәләмә алан М. Горки, В. Мајаковски, Н. Погодин, А. Безыменски, Леонид Леонов, Мариетта Шагинян, В. Катајев, Илја Еренбург, Ф. Панфјоров вә башга совет јазычылары кими М. Шолохов да совет адамларынын јени һәјәт угрунда мұбаризәсини, әмәк икидлијини, кәһнә дүнјада онун галыгларына гаршы барышмазлыгыны көстәрмәк үчүн јоллар ахтарырды. «Бригадир Грачов» адлы очеркиндә Шолохов јазырды: «Грачов баша дүшдү вә мөһкәм гәрәра алды ки, трактордан өкүзә гајытмаг мүмкүн олмадыгы кими, көһнәлијә, тәктәсәррүфатчылыға да гајытмаг мүмкүн дејилдир. Зәманәмизин һәгиги гәһрәманы олан Грачовлар миллионларладыр. Кәләчәк дә онларындыр».

«Сакит Дон»ун үзәриндә ишләмәклә бәрәбәр мұәллифин диггәтәнинн «Ојанмыш торпаг» романынын мөвзусу да чәлбәдир. Шолохов өзү бу хүсусда јазыр ки, мән «Ојанмыш торпаг»ы кәндилләрнн күтләви шәкилдә колхоз һәрәкатына гошулдуғу, башдан-баша коллективләшмә, голчомагларын бир синиф кими ләгв едилдији, кәнддә көклү јенидәнгурма дөврү баш верән һадисәләр һаггында хатирәләрнн тәзә олдуғу 1930-чу илдә јаздым.

Шолохов Дон станитсаларынын коллективләшмәсиндә фәал иштирак едир, сәсиалист кәндиинн јенидән гурулмасыны мұшаһидә едир, хүсусилә ортабаб кәндилләрнн колхоза дахил олмасы, онларын мөвгеји илә марагланыр, мұхтәлиф көрүшлү кәндилләрлә растлашыр, онларла сөһбәт едир.

«Ојанмыш торпаг» романыны јаздыгы мүддәтдә Шолохов партијанын коллективләшмә һаггында гәрарларыны дәрнндән өјрәнмиш, торпағын ојанмасы илә өз өлкәсиндә јени вә хошбәхт һәјәт, колхоз һәјаты гурмаг үчүн казакларын ојандыгыны көстәрмәјә наил ола билмишдир.

«Ојанмыш торпаг» романынын биринчи китабыны Шолохов 1932-чи илин әввәлләриндә «Новыј мир» журналында чап етдирир. Әсәр әдәби тәнгид вә охучулар тәрәфиндән јүксәк гүјмәтләндирилир. Коллективләшмә һаггында бәднн сөзүн күчү илә фикир сөјләјән јазычы «Ојанмыш торпаг»ын мұвәфәғијјәтләрннә бахмајараг әввәлки мөвзусуна гајыдыр. «Ојан-

мың торпагынын икинчи hissəsi үзәриндә узун мүддәт шүймәли олур.

Өлкәнин ичтимаи-сијаси вә әдәби һәјатында М. Шолохов фәал иштирак едир. 1932-чи илдә Коммунист Партијасының үзвүјүнә дахил олур. Вешенски рајонунда колхозчуларның мәдәни сәвијясини јүксәлтмәк, кәнд тәсәррүфаты мәһсулдарының артырмаг үчүн өзүнүн тәклифләрини ирәли сүрүр. Колхозлары кәзир. Будјонны адына колхозда тәчрүбә ишләри апарыр. Дәмијә торпаглардан мәһсул кәтүрмәк үчүн тәклифләрини ирәли сүрүр, бу хусусда партија вә һөкүмәтин рәсми гәрар гәбул етмәсинә наил олур.

М. Шолохов рајонун рәһбәр тәшкилатларынын үзвү кимсә дә бәјүк ишләр кәрүр. Станитсаларын абадлашмасына фәал кәр верир, Вешенскидә педагожи мәктәб, казак театры ачылашмасына, су кәмәри чәкилмәсинә вә башга ишләрини јеринә јәтирилмәсинә наил олур.

1937-чи илдән бүтүн чагырышларда халг она бәјүк етимад кәстәрәрәк ССРИ Али Советинә депутат сечир. 1939-чу илдә исә бәдн: әдәбијјатын инкишафындакы наилијјәтләринә кәрә Совет һөкүмәти јазычыны Ленин ордени илә тәлтиф едир. Совет академикләри исә ону ССРИ ЕА-нын һәгиги үзвү сечирләр.

М. Шолохов бир сыра әдәби мүбаһисәләрдә, хусусилә рус әдәби дилинин сафлығы уғрунда М. Горкинин галдырдыгы мүбаһисәләрдә фәал иштирак едир вә бәјүк пролетар јазычысынын мөвгәјиндә дајаныр.

О, 1934-чү илин ахырларында Авропа өлкәләриндә, Исвеч, Дания, Иркилтәрә, Франсада оларкән совет әдәбијјатынын мүвәфғәјјәтләриндән данышыр, совет мәдәнијјәтинин елчиси кими һәр јердә һөрмәтлә гаршыланыр.

1937-чи илин ијун ајында, Валенсияда (Испанија) кечирилән Икинчи Бејнәлхалг Мәдәнијјәти мүдафиә конгресиндә совет нүмајәндә һәјәти тәркибиндә иштирак едән Шолохов, Авропа үзәрини гара булудлар алдығыны кәрмүш, ики күн мүһасирәјә алынмыш Мадриддә галмыш, Испанија коммунистләринин гәһрәманлығынын шаһиди олмушдур.

Мүһарибә совет сәрһәдләринә јахынлашаркән Шолохов «Сакит Дон»ун сонунчу китабыны тамамламагда иди. Она кәрә бурада һәлә вәтәндаш мүһарибәси илләриндә кәнч совет дәвләтинин боғмаға чалышан харичи мүдахиләчиләри јазычы вәр күчү илә ифша етмәјә чалышыр.

М. Шолоховун узун мүддәт ајры-ајры һадисәләрин үзәриндә дүшүндүјүнүн, һәр бир сурәтин тәлеји илә марагландығынын шаһиди олуруг. Хусусилә, әввәлчә тамамладыгы «Сакит Дон» романында јазычы тәрәддүд кечирән казакларын доғма станитсаларына гајытмасыны, совет һөкүмәтинин сијасәтини, јени гурулушу шүүрлу сурәтдә мүдафиә етмәләрини инандырычы сурәтдә кәстәрмәјә чидди әһәмијјәт верирди.

«Сакит Дон»ун, хусусилә ахырынчы hissəsi Шолоховун охучулары, пәрәстишкарлары арасында мүбаһисә вә сәс-күјә сәбәб олмушдур. Јазычыја кәндәрилән сәјсыз-һесабыз мәктәбларда әсәрин ајры-ајры гәһрәманлары һаггында фикир бә арзулар ирәли сүрүлүр. Лакин мүәллиф мүбаризәни әкс етдирән епопејасыны һадисәләрин мәнтигинә ујғун олараг тамамламышды. Она кәрә дә роман совет вә дүнја ичтимаијјәти тәрәфиндән бәјүк марагла гаршыланмышдыр.

М. Шолохов јададычылығы үчүн характерик чәһәтләрдән бири онун «Сакит Дон» вә «Ојанмыш торпаг» романында вә сонракы башга әсәрләриндә јени ичтимаи мүнасибәтләр, јени инсан сурәтләри јаратмаг олмушдур. Јени инсан проблеми јазычынын бүтүн јададычылығында әсас јер тутур.

Бәјүк Вәтән мүһарибәсинин илк күнләриндә Шолохов «Правда» гәзетинин мүхбири кими чәһәләрдә, сәнкәрләрдә иштирак едир, һәрби әсирләрин диндирилмәсиндә иштирак едир, кәш-фијјәтләра кедир. Өзүнүн дузлу сәһбәтләри, зарафатлары илә солдатлар арасына бир күмраһлыг кәтирди. 1941-чи ил ијулун 4-дә «Правда»да онун «Дон» адлы илк очерки чыхыр. Мүһарибә илләриндә публисистика вә очерк јазычынын әсас жанры олур. Шолохов ишғал едилмиш торпагларда совет адамларынын тәлејини, фашистләрин вәһши һәркәтләринә сонсуз нифрәтини, чәһәләрдә совет әскәрләринин кәстәрдији икидикләри, чәсарәт вә мәрдлији өз мәгалә вә очеркләриндә әкс етдирди.

Јазычынын «Дон һекајәләри», «Сакит Дон», «Ојанмыш торпаг», «Инсанын тәлеји» кими гијмәтли әсәрләри дәфәләрдә Азәрбајчан дилиндә нәшр олунмушдур. Һазырда М. Шолоховун сечилмиш әсәрләринин сәккиз чилдлији дә азәрбајчанлы охучуларын истифадәсинә верилмишдир. Зәманәмизин ән кәркәмли јазычысы кими М. Шолохов һәм ичтимаи-сијаси фәалијјәти, һәм дә мәһсулдар бәдн јададычылығы илә өз охучуларынын гәлбиндә мөһкәм јер тута билмишдир.

КӨРКЭМЛИ АЛИМ ВЭ МҮЭЛЛИМ

М. Арифин анадан олмасынын 70 иллији мүнәсибәтилә

Мәһбүбә ҺӘСЭНОВА,
Азәрбајчан ССР ЕА әсаслы китабханасының
директор мұавини.

Бәдни әдәбијјат бөјүмәкдә олан кәнч нәслин коммунист тәрбијәсиндә, онун естетик зөвгүнүн формалашмасында мүнүм вәзифәләрдән биридир. Мүәллим әдәбијјаты шакирдләрә севдирмәк үчүн бир чох вәситәләрдән истифадә едир. Шүбһәсиз, онун ән биринчи көмәкчиси дәрсликләрдир. Отуз илдән артыгдыр ки, Азәрбајчан мәктәблиләри совет әдәбијјатыны академик Мәммәд Ариф Дадашзадәнин дәрсликләри үзрә өјрәнирләр.

Академик М. Ариф совет зијалыларынын илк нәслинә мәнәсубдур. О, отузунчу илләрдән башлајараг, мүнәтәзәм сурәтдә ибтидаи вә орта мәктәбләр үчүн дәрсликләр вә програмлар тәртибиндә фәал иштирак едир. Онун илк дәрслији 1932-чи илдә педагожи техникумларын I курслары үчүн чап етдирдији «Әдәбијјатдан иш китабы»дыр. Бундан сонра онун ибтидаи мәктәбин IV, орта мәктәбин VII, IX вә X синифләри үчүн јаздыгы гираәт китаблары, дәрсликләри вә тәртиб етдији әдәбијјат мүнәхабатлары дәфәләрлә чап едилмишдир. Һазырда орта мәктәбдә истифадә едилән ән сабит дәрсликләрдән бири М. Арифин X синифләр үчүн јаздыгы «Әдәбијјат» китабыдыр.

Бир нечә ил Азәрбајчан ССР халг маариф комиссарынын мұавини вәзифәсиндә ишләјән, отуз илдән артыг мүддәтдә али мәктәбләрдә дәрс дејән М. Ариф педагожи кадрларын

һазырланмасында јахындан иштирак етмишдир. Онун мәктәблә, тәдрислә, шакирдләрин психоложи-педагожи хүсусијјәтләри илә јахындан таныш олмасы дәрсликләринин мүкәмәллијини вә сабитлијини дә тәмин етмишдир.

Һазырда мәктәбләримиздә истифадә олуған дәрслик Азәрбајчан совет әдәбијјатынын инкишафы вә онун көркәмли нүмајәндәләри һаггында шакирдләрә дәрин елми-әдәби мәлүмат верән гијмәтли дәрс китабыдыр. Лакин әдәбијјаты севән шакирдләрин чоху, хүсусилә мүәллимләр тәкчә дәрсликлә кифәјәтләнә билмәзләр. Әдәбијјаты шакирдләрә севдирмәли ән мүнәсиб јолларындан бири дә мүәллимин биллик даирәсинин кенишлијидир. Бу саһәдә мүәллимин ән јахын көмәкчиси, әдәбијјатшүнасларымызын мәгалә вә тәдгигатларыдыр.

Мәммәд Арифин тәдгигатларында сәнәткарлыг мәсәләләри һәмишә өзүнә лајиг јер тутмушдур. О, сәнәткарын мүвәффәгијјәтини идеја мәсәләләри илә әлагәләндирир. Башга сөзлә десәк, сәнәткарлыг мәсәләсинә һеч дә ше'рин техникасы мәсәләси кими, поетикагануиларына әмәл етмәк кими бахмыр. Онун сәнәтә бу чүр мүнәсибәти С. Вурғун јарадычылығына даир јаздыгларында өз әксини тапмышдыр.

М. Арифин әсәрләриндә шаирин јарадычылығынын бүтүн әсас чәһәтләри ншыгландырылмыш, онун поезијасы, естетик көрүшләри илә әлагәдар олараг мүнүм проблемләр әтрафлы тәдгиг олуңмушдур. Мәсәлән, о, С. Вурғунун «Вагиф»индән башлајараг, тамашаја гојулан бүтүн әсәрләринин сәһнә тәчәссүмү илә марагланмыш вә бу күн дә өз әһәмијјәтини сахлајан мәгаләләрлә чыхыш етмишдир.

Алим бир күлл һалында С. Вурғунун драм әсәрләрини көтүрмүш, бир драматург кими онун Азәрбајчан әдәбијјаты тарихиндә мөвгејини, өзүнәмәхсус сәнәткарлыг хүсусијјәтләрини үмүмиләшдирмәјә вә мүәјјәнләшдирмәјә чалышмышдыр.

«Сәмәд Вурғунун драматуркијасы» әсәри мүәллифин тәхминән 25 ил давам едән мұшаһидәләринин, јарадычылыг ахтарышларынын вә зәһмәтинин мәнәсулудур.

Бу әсәрдә М. Арифин бир алимә, тәдгигатчыја мәхсус чәһәтләри өзүнү чох ајдын сурәтдә көстәрир. О, һәр һансы бир әдәби һадисә кими С. Вурғун драматуркијасыны да тарихи инкишаф просесиндә алыб гијмәтләндирир.

Тәдгигатчы С. Вурғунун драм јарадычылығынын Азәрбајчан әдәбијјаты тарихиндә јерини, мөвгејини, совет дөврүн-

дә драматуркијанын инкишафында бу әсәрләрин ролуну әһәмийәтини мүәјјәнләшдирмишдир.

«Сәмәд Вурғунун драматуркијасы» әсәринин әһәмийәтин мәүәјјәнләшдирән амилләрдән бири дә будур ки, алим, шаирин әјры-әјры драмларындан данышса да онлары мүәллиф рүшләриндән әјырмыр. Сәнәткарын драм әсәрләрини тәһлил еднб гијмәтләндирәндә онун поезијасыны нәзәрә тутдуғу ки, мн, јери кәләндә өз фикрини әсасландырмағ вә јахуд да әсәр дә тохунулмуш мүәјјән проблемләри әјдынлашдырмағ үчүн мүхтәлиф вахтларда мәгаләләринә мүрачиәт едир, тәкчә драм әсәрләри илә кифәјәтләнмәјиб шаирин бүтүн јарадычылығына әсасланыр.

Марксизм-ленинизм методолокијасынын тәләбләрини јакансы бир сәнәт әсәринин әһәмийәтини, һәр шејдән әввәл, онун һәјәт һәгигәтини нә дәрәчәдә дүзкүн әкс вә әһәтә едә билмәси илә мүәјјәнләшдирир. О, сурәтин һәјәтилији суалына чаваб ахтарыр, әсәрдә тәсвир олунан әләми һәјәтлә мугајисә едир вә ону бу нөгтеји-нәзәрән гијмәтләндирир.

М. Ариф «Фәрһад вә Ширин» фачиәсини тәһлил едәндә «Вағиф»дә башладығы иши давам етдириб, С. Вурғунун бәјүк Азәрбајчан шаири Низаминин өлмәз ирсинә мүнәсибәти үзәриндә әтрафлы дајаныр. О, јазыр: «Низами јарадычылығы, бу даһи шаирин романтикасы, фәлсәфи үмумиләшдирмәләри илә С. Вурғун дәриндән марагланырды».

Јери кәлмишкән дејәк ки, М. Ариф «Сәмәд Вурғунун драматуркијасы»ны јазанда өзүнәмәхсус орижинал композицијә тапмыш, әсас проблемләри габарыг нәзәрә чарпдырмышдыр. Бу фәсилләрдән бириндә тәдгигатчы өзүнүн әсас тезисләриндән бирини: «Хосров вә Ширин» јох, «Фәрһад вә Ширин» кими мүәјјәнләшдирмиш, бу ад дәјишиклијинин дәрин мәнасыны ачарағ, онун шаирин дүнјакөрүшү илә бағлы бир мәсәлә олдуғуну әсасландырмышдыр. Материалы һәртәрәфли өјрәнмәк, мүхтәлиф мұлаһизәләри нәзәрә алмағ бир тәдгигатчы кими М. Арифин әсас хүсусијәтләриндән биридир. О, һәмишә мәсәләни сонә кими изләјир, гијмәтләрини елми чәһәтдән әсасландырыр.

¹ «Коммунист», 1945, 21 ноябр.

С. Вурғун јарадычылығынын фәлсәфи маһијјәти, шаирин фәлсәфи үмумиләшдирмә мејли «Инсан» драмында өзүнү габарыг шәкилдә көстәрмишдир.

М. Ариф әсәр тамашаја гојуландан сонра «Инсан» вә «Инсан»ын сәһнә гурулушу һаггында бир-биринин ардынча ики мәгалә чап етдирмишдир. Истәр әсәрин өзүнү, истәрсә дә онун М. Әзизбәјов адына Дөвләт Драм Театрында тамашасыны драматуркија вә театрымызын наилијјәти кими гијмәтләндирмишдир.

«Инсан»ын ән мүкәммәл вә кениш тәһлили «Сәмәд Вурғунун драматуркијасы» әсәриндә верилмишдир. Илләр кечәндән сонра өз јаздығларына јенидән нәзәр салан, һәмин әсәрдә әлағәдар көркәмли тәнгидчиләрин вә сәнәткарларын јаздығларыны чох диггәтлә өјрәнән тәдгигатчы әсәрә марксист-ленинчи әдәбијјәтшүнаслығын тәләбләри бахымындан јанашмыш, она објектив гијмәт вермиш, мәзијјәт вә нөгсанлары үзәриндә даһа әтрафлы дајанмышдыр.

Сәмәд Вурғунун драм әсәрләрини тәһлил вә тәнгид едәндә мүәллиф, совет әдәбијјәтшүнаслығы бахымындан чох марағлы јарадычылығ проблемләрини ишыгландырмышдыр.

М. Ариф С. Вурғун јарадычылығы тимсалында идеал вә мүсбәт гәһрәман мәсәләсини гојуб, ону нәзәри планда, совет әдәбијјәтинын әлдә етдији тәчрүбәјә әсасән ишыгландырыр. С. Вурғунун өз фикирләриндән дә јериндә истифадә едир.

Мүәллимин С. Вурғун һаггында тәкчә М. Арифин јаздығларыны дејил, Мейди Нүсәјн, Мәммәд Чәфәр, Бәхтијар Ваһабзадә, Чәфәр Чәфәров, Мирзә Ибраһимов, Сүләјман Рәһимов кими алим вә сәнәткарларын да әсәрләри илә дәриндән вә һәртәрәфли танышылығы онун дәрсн марағлы гурмасына көмәк едән әсас вәснәтләрдән бири ола биләр.

В. И. ДАЛ

Башир ӘҢМӘДОВ,
профессор

1819-чу илин сојуг күнләриндән бириндә, март аяының әввәлләриндә Петербургдан Москваја кедән торпаг јолда бир почт фајтону ирәлиләјирди. Фајтонда 18 јашына тәзәчә кечмиш бир кәнч дә әјләшмишди. Бу, дәниз корпусуну битирмиш мичман Владимир Иванович Дал иди. Мичманын тәјинатыны Гара дәниз донанмасына вермишдиләр. Әјниндәки мичман палтары ону әсла гыздырмырды. Сүрүчү һаваја дигәтлә бахыб деди: —Гәм јемә, чаван оғлан! Белә көрүнүр ки, тезликлә һава ачылачаг вә сәни инчидән сојугун әвзинә үзүнә мұлајим һава күләчәкдир... Бу сөзләри дејән сүрүчү «замолаживаает» сөзүндән дә истифадә етди.—Чох гәрибәдир, мәним мүсаһибим русча данышыр, амма мән онун ишләтдији сөзү баша дүшә билмирәм,—дејә кәнч мичман дүшүндү вә сүрүчүдән хаһиш етди ки, һәмнин сөзүн мә'насыны изаһ етсин. Сүрүчү ону баша салды ки, Новгород губернијасында һаванын ачылмасына «замолаживаает» дејирләр. Владимир Иванович чиб дәфтәрчәсини чыхарыб һәмнин сөзү гејд етди. Бу, «Бөјүк рус чанлы дилинин изаһлы лүғәти» үчүн Далын гәләмә алдығы биринчи сөз иди! «Замолаживаает» угурлу сөз олду. Ону гејдә алан мәшһур Дал өмрүнүн 47 илини сәрф едәрәк 200 минә јахын сөз вә ифадәни әһатә едән дөрд чиллик мәшһур лүғәтини јаратды...

1872-чи илдә, сентјабр аяының 27-дә Петербургун «Голос» гәзети белә бир мә'лумат дәрч етмишдир.—Сентјабр аяының 25-дә бизә хәбәр чатыб ки, Владимир Иванович Дал бу дунјадан көчмүшдүр. Елә бир шәхс рәһмәтә кетмишдир ки, Русијада онун кими чоһсаһәли мә'лумата малик олан икинчи адам тапмаг олдугча чәтиндир. Ајағы һара дәјмишдирсә, Дал орада чоһ көзәл хатирәләр гојмушдүр...

В. И. Дал 1801-чи ил нојабр аяының 10-да Јекатринослаб губернијасының Славјанносербск әјаләтинин Луганск адланан јериндә һәким аиләсиндә анадан олмушдүр. Владимирдән әввәл һәмнин аиләдә ики гыз дунјаја кәлмиш, сонра исә бир нечә ушаг тәрбијә олунмушдүр. Онун кичик гардашлары—Карл, Лев вә Павел иди. Карл сонралар дәнизчи, Лев һәрби ишчи олмуш, Павел исә тәләбә икән өлмүшдүр. Владимир Далын кениш тәрчүмеји-һалы галмамышдыр. О, өлүмүндән бир гәдәр әввәл өз тәрчүмеји-һалыны гызына диктә етмиш, лакин сона чатдыра билмәмишдир. Чәми беш сәһифәлик олан бу јазы Далын һаггында чоһ аз мә'лумат верә билир. Владимирин атасы Иоһанн Матвејевич, анасы исә Марија Фрајтах олмушдүр.

Владимирин атасының атасы (ата бабасы) данимаркалы иди, анасының атасы (ана бабасы) алман, анасының анасы (ана нәнәси) исә франсыз гадыны олмушду.

Иоһанн Матвејевич кәнч јашларындан Алманијаја кетмиш, орада И. Ф. Һербартын тәһсил алмыш олдуғу Ијен Университетинә дахил олмуш вә көзәл дилчи кими танынмышдыр. Јекатерина ону Петербурга дә'вәт етмиш, китабханада иш вермишдир. Лакин бурадан әлдә етдији мадди кәлир Иоһани Матвејевичи тә'мин етмәдијиндән о, јенидән битирмиш олдуғу университетә гајыдыр, тибб факултәсинә дахил олур вә һәкмилик диплому илә Русијаја кәлир. Петербургда Марија Фрајтах адлы метис бир гызла евләнир. Владимирин ана нәнәси әдәбијатла мәшғул олур, харичи дилләрдән рус дилинә әсәрләр тәрчүмә едирди. Владимир нәнәсинин тә'сири илә дил вә әдәбијатла марагланыр, лакин һеч вахт филологи тәһсил көрмүр. Владимир Далын достларындан олан П. И. Мелников (Андрей Печорски) онун һәјат вә фәалијјәти һаггында олан мә'луматлары топламыш вә 1897—1898-чи илләрдә Владимирин әсәрләри күллијатының биринчи чилдиндә нәшр етдирмишдир. Мелниковун вердији мә'лумата көрә Иоһанн Матвејевич 1814-чү илдә оғлу Владимир дәннз кадет корпусуна охумаға көндәрир. Владимир 1819-чу илдә, мартын әввәлләриндә һәмнин мәктәби битириб, Гара дәниз донанмасына тә'јинат алыр.

Дәннз кадет корпусунда рус дилинин тәдриси Владимирин чоһ әсәбиләшдирир, чүнки бурада халгын көзәл дилини дејил, кадет жаргонуну тә'лим едирдиләр. Рус дили грамматикасы

тикасы орижинал шәкилдә мәнимсәдилмирди, бу дилин га- да-ганунларыны харичи дилләрин тәсири илә тәдгиг едир- диләр. Далын өз сөzlәри илә десәк, рус дилини латын чәр- чивәсинә салмышлар. О, бу мүнәсибәтлә жазыр: «неизученный, нули в латинские рамки, склеенные неметским клеєм». («По- XI. Владимир Иванович белә һесаб едирди ки, сәһ- ман япышганыны гопарыб атмаг вә латын дили чәрчивәсин- тәбәтиһә там ујғун шәкилдә мүнәһәһәләшдирмәк рус дилин өз насларынын мүгәддәс борчудур. Мелников, Владимир Далын чанлы рус дилинин көзәл лүғәтини јаратмагда көстәрдији нәһәнк фәалијјәти белә характеризә едирди: Бир ака- демијанын јүз илә һазырлаја биләчәји лүғәти Дал, тәхминән, аалн илә һазырламыш вә бунунла да өзүнә әбәди бир һејкәл гоја билмишдир.

Владимир Дал Гара дәниз донанмасында үч ил ишләди- дән сонра (јә'ни 1823-чү илдә) Крондштата кәлир. Бурада бир ил јарым фәалијјәт көстәрир. О вахтлар рус донанмасы сү- гүт кечирди. Она көрә дә донанманын бә'зи ишчиләрини ихтисар едирдиләр. Фүрсәтдән истифадә едән Дал да дәниз- лә худаһафизләшмәк гәрарына кәлир вә 1826-чы илин 20 январында Дерпт Университетинин тибб факултәсинә дахил олур. 1828-чи илдә Русија илә Түркијә арасында мүнәрибә бәшләјыр. Дунајын о тајында руслар ики дүшмәнлә үз-үзә калмәли олурлар: түркләр вә чума хәстәлији! Һәкумәт Дала университетдән тә'чили кери чағырмаг вә һәрби һиссәјә көн- дәрмәк гәрарына кәлир, лакин Дал али тәһсили баша вурмаг үчүн ичазә ала билир. 1829-чу илдә университети битирмәк үчүн имтаһан верир вә март ајында һәрби һиссәјә көндәри- лир. Бир мүддәтдән сонра Петербургда һәрби хәстәханада ишләјир вә нәһәјәт истә'фаја чыхараг әдәби вә лингвистик ја- радичылыгга мәшғул олмаға башлајыр. О һәлә Дерптдә икән Жуковский илә таныш олур, Жуковскийн вәситәсилә Пуш- киһә көрүшүр. Гогол, Крылов, Одојевски Далын достлары вә танышлары идиләр. Рус халг нағылларыны бөјүк диггәтлә топлајан Владимир 1833-чү илдә илк беш нағылыны нәшр ет- дирир. Дал нағыллар вәситәси илә рус халг дилинин көзәл- лијини вә фүсункарлығыны дөврүнүн бә'зи башабәла зијалы-

ларына чатдырмаг истәјирди. Далын һәммин нағыллары «Ка- вьяк Лугански» имзасы илә чап олунмушдур. Пушкин бу на- ғыллары охумуш, чох бәјәнмишдир. Һәтта өзүнүн балыгчы вә баггындакы мәшһур нағылыны да бундан сонра Далын төв- сивјәси илә жазмышдыр. Александр Серкејевич балыгчы һаг- ғындакы китабыны Дала бағышларкән белә бир автограф јаз- мышдыр: «Тебе от твоих! Сказочнику Казаку Луганскому от сказочника Александра Пушкина».

Владимир Далын биринчи арвады Јулиа Андра адлы бир гадын олмушдур. Бундан ики ушағы варды. Оғлу Лев Вла- димирович (1834) ме'мар олмуш, гызы исә 24 јашында Рома- да вәфат етмишдир. Икинчи арвады Јекатерина Лвовнадан (1872-чи илдә Москвада вәфат етмишдир) исә үч гызы олмуш- дур: Марија, Олга вә Јекатерина.

Дерпт Университетинин ректору Паррот Дала һәммин уни- верситетә филолокија үзрә мүнәһәһәләшдир, лакин фило- ложи тәһсили олмадығы үчүн назир она бир шәртлә разылыг верир ки, Дал өз нағылларыны филоложи әсәр кими сен- зураја тәгдим етсин вә Петербург Университетиндә ики сынаг дәрси десин. Сензура нағыллары бәјәнмир вә беләликлә дә Далын филолокија мүнәһәһәләшдир. Орендур гарыш-гарыш кә- илдә Оренбургда ишә дүзәлир. Оренбургу гарыш-гарыш кә- зәрәк халг јагадычылыгы нүмунәләрини вә лүғәти үчүн сөз- лүк топлајыр. 1836-чы илдә Пушкинин хәстәлијини ешидир вә Петербурга она баш чәкмәјә кәлир. Әлдә олан мә'лумата кө- рә, бөјүк шаир досту Дала голлары үзәриндә чан вермиш- дир. Пушкин бармағында зүмрүд гашлы бир үзүк кәздирир- миш. Достларына зарафатла дејирмиш ки, бу, сәһрли үзүк- дүр. Әкәр мән һәммин үзүјү бармағымдан чыхарсам, поезија пәриси инчијәр, илһамым мәнән үз дөндәриб көјләрә учар- Пушкин өлүм ајағында оларкән һәммин үзүјү бармағындан чыхармыш вә Дала бағышламышдыр. Александр Серкејевич өлүмүндән бир гәдәр әввәл Далдан «выползина» сөзүнү ешит- миш, лакин мә'насыны баша дүшмәмишдир. Дал изаһ етмиш- дир ки, «выползина» халг арасында иланын габыг гојмасына дејилр (илан габыгы демәкдир). Шаир үрәк агрысы илә бил- дирмишдир: адымызы әдиб гојмушуг, амма рус дилиндәки сөзләрин чохуну билмирик... Сонра Пушкин өзүнүн севимли бир күркүнү дә Дала бағышламыш вә демишдир: гој бу «выползина»да мәнән сәнә јадикар олсун!

1841-чи илдэ Далын достларындан биринин—Васили Алексеевич Перовскинин гардашы Лев Алексеевич Русијанин дахили ишлэр назирн тэ'јин олунур вэ Далы Петербурга өз идарэсинэ ишэ дэ'вэт едир. 1849-чу илдэ Дал артыг 37 мин аталар сөзү топламыш вэ системлэширилмишдир. Доггуз иллик мүбаризэдэн сонра, 1862-чи илдэ Дал һәмнин аталар сөзлэринни чап етдирэ билмишдир.

1859-чу илдэ лүгэт артыг «П» һәрфинэ гэдэр һазыр иди. Лүгэтин һәмнин һиссэсинин корректурасы һазыр оларкэн Дал ону рэ'ј үчүн Москвадан Петербурга мәшһур дилчи Греча көндэрир вэ эзијјэт вердији үчүн үзр истэјир. Греч өз дүзәлишлэри илэ бирликдэ лүгэти Дала гәјтараркэн она белэ гејә жазыб көндэрир: «Сиз эзијјэт вердијиниз үчүн мөндән үзр истэјирсиниз, амма мән белэ бир лүгэт јолунда өлмөјә дэ һазырам!».

1860-чы илдэ, февралын 25-и вэ мартын 6-сында Москва университетинин нэздиндэки рус әдәбијјаты һәвәскарлары чәмијјәти Далын лүгәти һаггында онун ики мә'рузэсини динләмиш вэ әсәрин чапына разылыг вермишдир. 1863-чү илдә лүгәтин биринчи чилди чапдан чыхыр. 1864-чү илдә маариф назирн А. В. Головинн һәмнин чилди императора тәгдим едир вэ дикәр чилдлэрин нәшри үчүн вәсаит бурахылмасыны хәттиш едир. Император разылашыр вэ пул бурахылмасына сәрәнчәм верир. 1867-чи илдә лүгәтин бүтүн дөрд чилди һазыр шәкилдә сатыша бурахылыр. Ординар академик М. П. Погодин белэ бир бәјанат верир: «Словар Далја кончен. Тепер русскаја академија без Далја немыслима. Но вакантных мест ординарного академика нет. Предлагају: всем нам, академикам, бросит жребий, кому выјти из академии вон, и упразднившеесја место предоставит Далју. Выбывшиј займет первују, какаја откроетсја, вакансију» (Дал, Әсәрлэри күллијаты, 1897, сәһ. 21, чилд 1). Академија Далы фәхри үзв сәчир вэ она Ломоносов мүкафаты верир. Русија чографија чәмијјәти исә Дала гызыл медал тәгдим едир.

Владимир Дал 1872-чи илдә сентјабр ајынын 22-дә Москвада вәфат етмишдир. Онун өлүмүндән бир гэдәр әввәл мәтбуатда белэ бир хәбәр нәшр олунмушдур ки, Данимаркада

Дал нәслинин әсли славјанлардан ибарәтдир. Башга бир хәбәрдә исә дејилрди ки, Дал нәсли алманларла бағлы алан нәсилдир. Бунунла әлагәдар олараг Дерпт (әввәл Јурјев шәһәри иди) шәһәриндәки достлары Дала јаздылар: де көрәк кимсән, рус, ја алман? Дал онлара белэ бир чаваб көндәрди: «Ни прозвание, ни вероисповедание, ни самаја кров предков не делајут человека принадлежностју тој или другој народности. Дух, душа человека—вот где надо искать принадлежности его к тому или другому народу... Кто на каком языке, думает, тот к тому народу и принадлежит. Ја думају по-русски»...

СУАЛЛАРЫНЫЗА ВЕРИРИК ЧАВАБ

«ГЫСА ДЕСЭК...»

1. Мәлум олдуғу үзрә, орта мәктәбдә ичтимаијјат фәнни тәдрис олунур. Бу фәннин ады тәдрис планында «ичтимаијјат», дәрслијин үстүндә исә «ичтимаијјат» јазылыб. «Азәрбајчан дилинин орфографија лүғәти»ндә дә «ичтимаијјәт» «ичтимаијјәтчи» ишләниб. Бунларын һансы дүзкүндүр?

2. Мәтбуатда каһ **факултатив**, каһ **факултетив**, каһ да **факултәтив** ишләдилр. Һансыны дүзкүн һесаб етмәк ләзымдыр.

Р. Мухтарова—Шуша.

1. «Әдәбијјат вә инчәсәнәт» гәзетинин 18 јанвар 1975-чи ил тарихли нөмрәсиндә Азәрбајчан халг јазычысы Мирзә Ибраһимов «Балача сәһв вә гызғын бир мүбаһисә барәдә» бащлыгы бир мөгалә дәрч етдирмиш вә орада **ичтимаијјәт** сөзү илә **ичтимаијјат** сөзүнүн бир-бириндән фәргини чох ајдын шәкилдә изаһ етмишдир.

Фикримизчә, һәмин сөзләрин «ејниләшдирилмәси» илә әләгәдәр сәһвин мәнбәјини «Азәрбајчан дилинин орфографија лүғәти»ндә (Бақы, 1960) ахтармаг ләзымдыр. Онун сөзлүјүндә јалныз **ичтимаијјәт** вә **ичтимаијјәтчи** сөзләри кетмишдир. Керүнур, бурадан нәтичә чыхаранлар **ичтимаијјат** вә **ичтимаијјатчы** сөзләринин «сијаһыдан чыхарылдығыны» күман етмишләр.

Сүбүт етмәјә еһтијач јохдур ки, нә **ичтимаијјәт**—**ичтимаијјат** сөзүнү, нә дә **ичтимаијјәтчи**—**ичтимаијјатчы** сөзүнү әвәз едә билмәз.

2. **Факултатив** сөзү дә «Азәрбајчан дилинин орфографија лүғәти»ндә тәсбит олунмамышдыр. Орада јалныз «факултә» сөзү верилмишдир. Бунлары ејникөклү сөз һесаб едәнләр белә нәтичә чыхарырлар ки, һәмин термин **факултәтив** шәклиндә ишләдилмәлидир. Фикримизчә, бу сөзүн мүхтәлиф јазылыш вариантлары ичәрисиндә ән дүзкүн оланы «факултатив»дир.

МҮРӘККӘБ СӨЗ, МҮРӘККӘБ ҮЗВ

Дилчилик әдәбијјатында чүмләнин мүрәккәб үзвләри һаггында мүхтәлиф мүлаһизәләрә тәсадүф олунур. Бәзиләри мүрәккәб сөзләри, о чүмләдән мүрәккәб фәлләри садә үзв, бәзиләри исә мүрәккәб үзв кими тәһлил етмәји дүзкүн һесаб едирләр. Бу долашыгыг биз мүәллимләри тәлим просесиндә бәзән чыхылмаз вәзијјәтдә гојур. Хаһиш едирәм гејд етдијим мәсәлә илә әләгәдәр бизә конкрет көстәриш верәсиниз.

Т. Муратов—Јевлах рајону.

Бу тамамилә доғрудур ки, сон илләрә гәдәр дилчилик әдәбијјатында, о чүмләдән орта мәктәб дәрсликләриндә чүмләнин гурулушча нөвләри һаггында мүлазиһәләрдә чидди долашыгыглар мејдана чыхмышдыр. Мәсәлән, проф. М. Ширәлијев вә проф. М. Һүсәјзадәнин «Азәрбајчан дилинин грамматикасы» (1 һиссә, «Маариф» нәшријјаты, 1972) дәрслијиндә **апарырды**, **мүәллим иди** вә с. кими сөзләр мүрәккәб чүмлә үзвү кими, проф. А. Ахундов вә Б. Әһмәдовун «Азәрбајчан дили» (V—VI синифләр үчүн, «Маариф» нәшријјаты, 1973) дәрсликләриндә исә сабит сөз бирләшмәләри чүмләдә садә үзв кими изаһ едилмишдир.

Проф. М. Ширәлијев вә проф. М. Һүсәјзадә «апарырды», «мүәллим иди» кими сөзләри мүрәккәб чүмлә үзвү һесаб едәркән буну әсас тутмушлар ки, һәмин сөзләр ики лексемин бир-

лэшмәсиндән әмәлә кәлмишдир: апарыр+иди, мүүллим+иди. Бу мұлаһизәнин нә дәрәчәдә дүзкүн олуб-олмадығыны мурәккәб сөзләр бә'зи суаллара чаваб тапмалыыг: **иди, имиш** көмәкчи сөзләр (һиссәчикләри) гошулдугу сөзлә бирләшиб сөз бирләшмәләри үзвү ола биләрми? Мүрәккәб сөзләр чүмләнни мурәккәб адлар чүмләнни садә, жохса мурәккәб үзвү сајылмалыдыр?

Әввәлән, истәр **иди, имиш**, еләчә дә **исә, икән** һиссәчикләри, истәрсә дә гошмалар јалныз грамматик әлагәләрин јанрасына хидмәт едир; демәк, гошулдуглары сөзүн грамматик мәнәсында дәјишиклик јарада биләрләр. Ону нәзәрә алмаг лазымдыр ки, гејд етдијимиз грамматик категоријалара анд сөзләр мурәккәб сөзүн компоненти ола билмәк чүнки онлар мүстәгил лексик мәнәја малик дејил. Белә мурәккәб сөз тамамилә башга мәнәда ишләнир; мәсәлән, ајагаб—ајаггабы. Һалбуки **иди, имиш** вә с. һиссәчикләри, јахунд гошмалар бу вә ја дикәр сөзә гошулдугда көстәрдијимиз пропосес баш вермир.

Дејиләнләрдән ики нәтичә чыхармаг олар: 1) мурәккәб чүмлә үзвләри јалныз сөз бирләшмәләри илә ифадә олунан үзвләрдир; 2) көмәкчи сөзләр (һиссәчикләр, гошмалар) сөз бирләшмәси әмәлә кәтирмәдији үчүн онлар чүмлә үзвүнүн да гурулушча мурәккәб олмасында һеч бир рол ојнамырлар.

Бу нәтичәләр јухарыда гејд етдијимиз дикәр суалларың да чавабыны ајдынлашдырмаға әсас верир. Дејиләнләрдән ајдын олур ки, мурәккәб сөзләр чүмләнни мурәккәб үзвү кими чыхыш етмир; онлар да садә вә дүзәлтмә сөзләр кими, чүмләнни садә үзвү вәзифәсиндә ишләнир. Лакин бурада иницә бир чәһәти унутмаг олмас: ејни фикир ајры јазылан мурәккәб сөзләрә дә шамилдирми? Фикримизчә, жох. Мүрәккәб фәлләри (јола дүшмәк, ад чыхармаг, галиб жәлмәк вә с.) мурәккәб сөз олуб-олмамасы һәлә мубаһисәлидир; һеч кәс бунларын мурәккәб фәл олдуғуну инкар етмир, лакин бу, ниттә һиссәси анлајышыны һеч дә сөз анлајышы илә ејниләшдирмәјә һагт вермир. Ахы, мурәккәб фәлләрин чоху, әслиндә, сабит сөз бирләшмәләридир—идиомлардыр. Демәк, бунлар сөз бирләшмәси олмаг гијафәләрини итирмирләр. Тәхминән, ејни фикри мурәккәб сајлара вә мурәккәб адлара да анд ет-

мәк олар. Бурада фәрг өзүнү тәкчә онда көстәрир ки, мурәккәб сајлар вә мурәккәб адлар грамматик сөз бирләшмәләри шәклиндә тәзаһүр едир.

Беләликлә, нәтичә чыхара биләрик ки, сөз бирләшмәләри илә, очүмләдән сабит сөз бирләшмәләри илә ифадә олунан чүмлә үзвләри мурәккәб үзвү кимитә һилл олунмалыдыр.

Бәс ајры јазылан **һеч кәс, һеч ким, нә исә, бир чох, бир сыра** вә с. кими әвәзлик, сај вә зәрфләр дә сөз бирләшмәси һесаб едилмәлидирми? Башга сөзлә, бунлар да чүмләнни мурәккәб үзвү сајылмалыдырмы? Фикримизчә, жох. Бунлар хүсуси характерли мурәккәб сөзләрдир.

БУНЛАР МҮХТӘЛИФ ГАЈДАЛАРДЫР

Мә'лумунуз едим (?) ки, бизим мәктәб 1973—74-чү тәдрис илиндә проф. А. Ахундов вә Б. Әһмәдовун бирликдә јаздығлары «Мүасир Азәрбајчан дили» (?) дәрслији илә ишләјирди. Һәмин дәрсликдә «Табелилик бағлајычылары» бәһсиндә (?) гејд едилирди ки, **чүнки, она көрә ки** бағлајычыларындан әввәл веркүл гојулур.

...Һалбуки VI синифләр үчүн һазыркы дәрсликдә **она көрә ки** бағлајычысындан һәм әввәл, һәм дә сонра веркүл гојулур. Бунларың һансы дүзкүндүр?

И. Абдыјев—Товуз рајону.

Проф. А. Ахундов вә проф. Б. Әһмәдовун «Азәрбајчан дили» дәрслијиндә верилмиш гајда дүзкүндүр. Нәзәрә алмаг лазымдыр ки, орада сәһбәт бир гајда һаггында, јәни табелилик һаггында кедир. Һәмин бағлајычылар сырасында **она көрә ки** бағлајычысындан сонра да веркүл гојулмасы тамамилә башга гајдадыр; бунун **чүнки, һәрках, она көрә** вә с. табә едән бағлајычылара һеч бир дәхли жохдур. Демәк, үмүмләшдиричи гајдаларла, хүсуси гајдалары фәргләндирмәји бачармаг лазымдыр.

ЬАНСЫ СУАЛА ЧАВАБ ОЛУР

Мәшгчи мејдана тәзә ојунчу дахил етди чүмләсини чүмлә үзвләринә көрә тәһлил етмәјинизи хаһиш едирәм.

С. М у с т а ф а з а д ә — Бақы.

Синтактик тәһлил бахымындан марағлы чүмләдир. Ајдын мәсәләдир ки, һәмин чүмләдә дахил етди — хәбәр, мәшгчи исә мүбтәдадыр. Мүбтәда ки м ? суалына чаваб олур. Бәс ојунчу сөзү һансы суала чаваб верир? Күман етмәк олар ки, о да ки м ? суалыны тәләб едир: ки м ? О ј у н ч у. Лакин унутмағ олмаз ки, чүмлә үзвүнә верилән суал синтактик суал олмалыдыр. Тәһлил етдијимиз чүмләдәки ојунчу сөзүнә бу бахымдан кәлин суал вермәјә чалышағ: Мәшгчи мејдана кими дахил етди? Мәшгчи мејдана нә дахил етди? Шүбһәсиз ки, бу суаллардан һеч бири грамматик, сонракылар исә мәнтиғи чәһәтдән мәгсәдә ујғун дејил. Марағлыдыр, бәс һәмин сөзүн һансы чүмлә үзвү олдуғуну суала көрә нечә мүәјјән етмәк лазымдыр? Фикримизчә, бурада суал һәлледиғи рол ојнамыр. Һәмин чүмләдә ојунчу сөзү мүбтәданын (мәшгчи) көрдүјү һәрәкәтин (дахил етди) объекти олуб, тамамлығ вәзифәсини дашыјыр.

Ә. ӘФӘНДИЗАДӘ

Редаксија һеј'әти: А. Абдуллајев (редактор), М. А. Асланов, А. Бабајев, Ә. Әфәндизадә, Ә. Әһмәдов, Ч. Әһмәдов, А. Һүсејнов, З. Сәмәдов, А. Еминов (редактор мүавини).

Чапа имзаланмыш 7/VII-1975-чи ил. Қағыз форматы $60 \times 84 \frac{1}{16} = 3,5$ қағыз вәрәғи, 6,61 чап вәрәғи. ФГ 01210. Сифариш 2071. Тиражы 13.590.

Редаксијанын үнваны: Бақы, Низами күчәси, 58. Телефон: 93-55-82.

Бақы, «Коммунист» нәшријјатынын мәтбәәси.

25 гөпик.

76302

«ПРЕПОДАВАНИЕ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО ЯЗЫКА
И ЛИТЕРАТУРЫ»

(Методический сборник)

Выпуск 2

(На азербайджанском языке)

Приложение к журналу
«АЗЕРБАЙДЖАН МЕКТЕБИ»

Баку — 1975